

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 25 СЕРПНЯ 2000 ЧИСЛО 34 VOL. CVII FRIDAY, AUGUST 25, 2000 No. 34

Прапори України майорять у США



Нинішнє число „Свободи" передане до друку саме на День незалежности України, тому лише у наступному числі можна буде розповісти про святкування цієї славної річниці в Україні, Америці, інших країнах. Проте українські громади багатьох міст США заздалегідь подбали про те, щоб провістити наше свято місцевим мешканцям. На центральних вулицях і біля ратуші міста Юніон, Н.Дж. ще минулого понеділка з'явилися транспарант і кількадесят прапорів України. Державні символи України прикрасили й інші міста Америки.

Світлив **Л. Хмельковський**

Л. Кучма пропонує новий поділ України

Ще не встигли вщухнути в Росії політичні пристрасті навколо запропонованої Президентом Путіним концепції нового адміністративно-територіяльного поділу держави, як ініціятиву свого колеґи підхопив Леонід Кучма. Президент України видав указ про створення комісії з питань адміністративно-територіяльного устрою. Її очолив керівник президентської адміністрації Володимир Литвин. Комісія займатиметься узагальненням та аналізом пропозицій щодо змін у системі адміністративно-територіяльного устрою України. Йдеться про початок роботи над новою схемою поділу держави й перерозподілу владних повноважень.

Та на відміну від конкретного пляну полковника КҐБ, підписаний главою української держави документ має суто декляративний характер. Принаймні, у ньому бракує будь-яких цифр, схем та наукового обґрунтування. Покищо йдеться лише про узагальнення та аналіз пропозицій, підготовку відповідних нормативно-правових актів та вивчення закордонного досвіду. Щоправда, президентський указ таки містить один достатньо конкретний натяк на можливе укрупнення сільських територіяльних громад. Власне, на цьому розпочинається і на цьому закінчується конкретика цього документа. Решта тепер залежатиме від новоутвореної комісії.

Про те, яким буде зміст та характер підготовленого комісією документа, здається, покищо не знає ніхто – навіть сам Президент. Його колеґа Володимир Путін, наприклад, збирається перекроїти Росію за схемою поділу держави на військові округи. Сім військових округів – сім губерній. Кучма навряд чи кинеться сліпо наслідувати російського президента і створювати військово-територіяльні угруповування. Зрештою, Україна, на відміну від Росії, унітарна держава, а не федерація, і у наглядові людей у погонах за кожним її реґіоном покищо потреби не має. До речі, експерти вважають, що одним з пріоритетних завдань Києва на шляху до Европейського союзу є ухвалення закону про адміністративно-територіяльний устрій України.

В Україні сьогодні 24 області, одна автоном-

(Закінчення на стор. 5)

Життя важливіше за секретність

Разом з «Курском» потонула надія на відкриту Росію

Увесь світ, затамувавши подих, спостерігав, чим завершиться драма у Баренцевому морі, на дні якого із 118 членами екіпажу лежить новітній російський атомний підводний човен «Курськ», що зазнав катастрофи 12 серпня. Всі чекали, що скажуть норвезькі водолази, які мають величезний досвід роботи на великих глибинах і які в неділю приступили до рятувальних робіт. 21 серпня вдосвіта вони відкрили кормовий і внутрішній люки, які виявилися заповненими водою.

Результати простукування російського підводного човна норвезькими водолазами показали, що він практично весь затоплений. Це фактично означає, що живих підводників не залишилося, вважають норвежці. Тим часом до Североморська прибувають все нові родичі затонулих підводників. Раніше була хоч якась надія на порятунок їхніх дітей із залізної труни. Мало заспокоїть цих людей і те, що прокуратура Північного флоту відкрила кримінальну справу за фактом затоплення атомного підводного човна «Курськ». Люди ніяк не можуть зрозуміти, чому російський уряд з таким трагічним запізненням дав згоду на пропозиції Норвегії та Великої Британії допомогти в спробах врятувати екіпаж «Курська». Адже за добу норвезькі водо-

(Закінчення на стор. 6)



Сидячи у відсіку єдиного в Україні підводного човна "Запоріжжя", українські моряки в Севастополі у неділю, 20 серпня 2000 р. обговорюють долю своїх російських колеґ. У Севастополі живуть родичі і близкі 15-ти російських моряків, які загинули на підводному човні "Курск".

Фото УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Добровольці Корпусу Миру США присягнули служити Україні

КИЇВ. – Церемонія присяги нової групи добровольців Корпусу Миру США відбулася 21 серпня в Києві. У такий спосіб 8 американських фахівців почали свою дворічну роботу у зацікавлених українських організаціях за Програмою охорони довкілля. Добровольців привітав Надзвичайний та Повноважний посол США в Україні Стівен Пайфер. За його словами, американські фахівці поділяться своїм досвідом та знаннями в екологічній сфері. Вони також вивчатимуть українську культуру та ознайомлять українців з американською історією і традиціями. Проєкт охорони довкілля розпочав свою роботу у 1997 році. 15 добровольців-екологів працюють нині у громадських організаціях, національних парках, державних заповідниках, природоохоронних установах, освітніх закладах. Добровольці разом з українськими колегами влаштовують молодіжні табори для природоохоронців, розчищають і відновлюють джерела та водойми, лісові насадження тощо. Корпус Миру США працює в Україні згідно з офіційною угодою, підписаною президентами України та Сполучених Штатів Америки у травні 1992 року. За вісім років своєї діяльности майже 600 американських добровольців працювало в Україні у сферах економіки, управління, приватизації, охорони довкілля, викладання англійської мови. У 75 містах та селищах усіх регіонів України тепер працює 200 добровольців.

Уряд хоче бачити православ'я об'єднаним

КИЇВ. – Уряд зацікавлений у тому, щоб в Україні була єдина Православна помісна Церква. Про це заявив віце-прем'єр-міністер України з гуманітарних питань Микола Жулинський. Він наголосив, що це "нормальний процес, який не становить загрози для Російської Православної Церкви Московського патріярхату". М.Жулинський висловив переконання, що значна частина мирян Української Православної Церкви Московського патріярхату також підтримує цю ідею. Щодо конкретної дати об'єднання церков М.Жулинський зауважив, що уряд вислухає те, "що говорять інші церкви і до чого тягнеться народ", і тільки після цього прийматиме рішення, і додав, що "позиція Київського патріярхату відповідає інтересам України".

На випробуваннях у Туреччині український танк був найкращим

ХАРКІВ, 21 серпня. – Український танк Т-84 "Ятаган" на завершальному етапі тендерних випробувань у Туреччині показав кращі результати, ніж суперники. Машину виготовлено на державному підприємстві "Завод імені Малишева". Виробництво нового українського танка Т-84 було розпочато в 1999 році. Ряд пристроїв було модернізовано з урахуванням вимог армії Туреччини – члена НАТО. Основні зміни торкнулися бойового відділення танка. Він нині оснащений 120-міліметровою гарматою і снарядами НАТОвського стандарту.

Европейське сміття перероблятимуть в Україні

КИЇВ. – Партія Зелених України та молодіжна організація "Зелена молодь України" організували пікетування посольства Австрії у зв'язку з підписанням договору про утилізацію сміття. "Україна не є европейський смітник", – заявили активісти організацій під час пікетування. Заступник голови Партії Зелених Ігор Воронов повідомив, що 1 травня 2000 року в Києві між австрійською фірмою "Франц Ґлес" та "Теплоелектронсервіс" (місто Миколаїв) було укладено договір, що передбачає спільну діяльність з метою розвитку в Україні виробництва з екологічно чистої переробки вторинної сировини та відходів. Проте стурбованість і протест "зелених" викликає той факт, що зазначений договір передбачає постачання вторинної сировини (зокрема, полімерів і технічної ґуми) з країн Европейського співтовариства в Україну обсягом від 100 тис. до мільйона тонн на рік упродовж наступних 10 років. І.Воронов наголосив, що загальна кількість відходів, уже накопичених в Україні, обчислюється десятками мільярдів тонн. Тому новітні технології переробки мають спрямовуватися на переробку наявних обсягів цієї сировини.

Дорогоцінні метали "посунули" доляр

КИЇВ. – Обсяг продажу банківських дорогоцінних металів, що збільшився останнім часом, фахівці пояснюють нинішньою стабільністю гривні. Завдяки цьому все більше громадян вважають за краще зберігати свої заощадження не в доларах, а в дорогоцінних металах. Як повідомив директор департаменту з питань банківських металів АКБ "Правекс–Банк" Юрій Топтигін, зараз у банку щотижня продається "тільки золота понад кілограм". Найбільшим попитом користуються золоті банківські злитки вагою в 1, 10, 50 і 100 грамів, а також стограмові срібні злитки. Банкір відзначив зростання інтересу до паладію у зв'язку з тим, що на світовому ринку на нього удвічі зросла ціна.

ДІНАУ, УНІАН

ТІЛЬКИ ФАКТ

Президент України Леонід Кучма привітав жителів Чернівецької области з нагоди 60-ої річниці від дня її утворення.

◆

Минулого тижня над багатьма регіонами Польщі пройшли дощі, що супроводжувалися сильним вітром. У варшавських передмістях вітер пошкодив кілька десятків будинків, дощенту зруйнувавши деякі із них, пошкоджено також лінії електромережі.

◆

Виплату заборгованости з пенсій та грошової допомоги в Україні станом на 18 серпня профінансовано на 1024.2 млн. грн., що становить 66.3 відс. від загальної потреби в коштах.

◆

За несвоєчасну виплату зарплат і пенсій в Україні буде встановлено кримінальну відповідальність.

◆

Український уряд виконав 80 відс. грошових зобов'язань з виплат заробітної плати перед педагогами. На погашення заборгованости вже виділено 65 млн. гривень.

◆

Представництво Американської торговельної палати в Україні заявляє, що організація, розташована у Вашінгтоні, яка називає себе "Американською торговельною палатою в Україні", незаконно діє під егідою Американської торговельної палати.

◆

Уряд України розробив проєкт спорудження газової маґістралі Туркменістан – Україна через Чорне море.

◆

В Одесі починає діяльність друга в Україні військова клінічна лікарня.

◆

В Луганську відкрито філію Першого українського міжнародного банку.

Глави держав СНД – про „Асамблею Тисячоріччя" ООН

ЯЛТА. – Глави держав СНД – учасники неформальної наради в Ялті, в загальних рамках робочої зустрічі, що завершилася в п'ятницю, 18 серпня, у Форосі, прийняли заяву щодо„Асамблеї Тисячоліття" ООН, а також щодо впливу процесів глобалізації та інтеграції на країни Співдружності. У заяві вказується, що напередодні важливих подій в історії ООН глави держав СНД відзначають прагнення світової спільноти побудувати стабільний і безпечний мир без війни та насильства, в якому буде запевнено процвітання держав і народів, вільний розвиток кожної людини. У заяві підкреслюється, що вирішувати це завдання доводиться в умовах все глибшого впливу процесів глобалізації на політичний та економічний розвиток людства. При цьому особливої ролі набуває розвиток інтеґрації на реґіональному і субреґіональному рівнях, що дозволяє ефективно використовувати переваги глобалізації й усувати її неґативні наслідки, перш за все в економічній сфері. Глави держав СНД переконані, що поглиблення багатосторонньої й двосторонньої співпраці країн Співдружности відбувається в руслі загальносвітових тенденцій на межі XXI століття й відповідає національним інтересам держав. У заяві підкреслюється, що країни СНД як невід'ємна частина міжнародного співтовариства відкриті для конструктивної взаємодії з усіма державами в пошуках адекватної відповіді на виклики часу. Глави країн СНД підкреслюють, що без об'єднаних зусиль неможливо уникнути риску, що загрожує основним цілям і принципам Статуту ООН. Крім того, президенти, які підписали заяву, висловлюють надію, щоб у підсумковому документі Зустрічі Тисячоліття знайшли відображення принципи різносторонности, рівноправности і солідарности в розв'язанні загальносвітових проблем, інтересів і потреб усіх основних груп, включаючи країни з перехідною економікою. Президенти країн Співдружности із задоволенням відзначають широкий консенсус, що складається в ООН.

У неформальній зустрічі в Ялті взяли участь 9 глав держав Співдружности - президенти: України Леонід Кучма, Вірменії Роберт Кочарян, Росії Володимир Путін, Таджикистану Імомалі Рахмонов, Білорусі Олександр Лукашенко, Молдови Петру Лучинський, Казахстану Нурсултан Назарбаєв, Азербайджану Гейдар Алієв, Грузії Едуард Шеварднадзе. В ялтинській зустрічі не брали участи президент Узбекистану Іслам Карімов, киргизький президент Аскар Акаєв і президент Туркменістану Сапармурат Ніязов.

УНІАН



Президент Росії Володимир Путін (зліва) і Президент України Леонід Кучма під час двосторонньої зустрічі у державній резиденції "Зоря" у Форосі, Крим, у п'ятницю, 18 серпня 2000 р. Путін прибув на неформальну зустріч глав держав СНД, що пройшла в Ялті 18-19 серпня. У Крим на Ялтинський самміт також прибули Президенти Азербайджану, Вірменії, Білорусії, Грузії, Казахстану, Молдови, України, Росії і Таджикістану.

Фото УНІАН

Київ посилає бомбардувальники до Росії – наперекір Вашінґтону

Вашінґтон остеріг, що припинить допомогу, спрямовану на ядерне роззброєння в Україні.

Уряд Президента Леоніда Кучми, як повідомляється, продовжує продавати Росії бомбардувальники, здатні нести ядерну зброю, в тому числі надзвукові "Блекджеки", у той же час приймаючи гроші від Вашінґтону. Адміністрація Клінтона вважатиме це достатньою підставою для тиску на Київ.

Сполучені Штати припинять фінансування ядерного демонтажу, якщо Київ продасть ще хоч один стратегічний бомбардувальник Росії, заявив посол США Стівен Пайфер 7 серпня. Однак Україна розраховує отримати значно більші гроші, віддавши бомбардувальники Росії.

З розвалом Радянського Союзу 1991 року Україна успадкувала третій за величиною у світі ядерний арсенал. Він включав 25 важких бомбардувальників Ту-95 (*"Беар"*) та 19 Ту-160 (*"Блекджек"*). "Беар" – це застарілий міжконтинентальний бомбардувальник з радіусом дії 13 тис. км.; "Блек-джек" – надзвуковий багатоцільовий бомбардувальник, подібний до американського B-1, здатний нести ракети та ядерні бомби. Згідно з програмою скорочення озброєнь 1991 року, Україна зобов'язана фізично зруйнувати 44 бомбардувальники радянської ери до першої половини 2002 року. Натомість торік Україна віддала вісім Ту-160 та три Ту-95, а також майже 700 ракет за списання 285 млн. дол. боргу. Україна винна Росії за поставки природного газу. У липні Україна запропонувала Росії ще 10 бомбардувальників у рахунок боргу, Росія поки що формально не відповіла. Пайфер вказав, що Вашінґтон платить за деконструкцію літаків, оскільки вони були створені спеціяльно для націлення ядерної зброї на Сполучені Штати.

Хоча США не можуть відвернути передання Україною літаків Росії, вони можуть припинити платежі, призначені на покриття видатків на знищення літаків. США пообіцяли приблизно 500 млн. дол. на програму скорочення озброєнь 1991 року, яка має виконуватися в Україні. З цих коштів $12 млн. призначені саме на знищення бомбардувальників, і $6 млн. уже витрачено.

Але з точки зору України, співпраця з Вашінґтоном не має сенсу. Фінансово "штраф" на $7 млн. з тим, щоб погасити сотні мільйонів долярів боргу перед Росією – це вигідна угода. Але чи є вона політично прийнятною?

Україна – третій за величиною одержувач американської фінансової допомоги після Ізраїлю та Єгипту. Держсекретар Маделин Олбрайт назвала Україну одним з чотирьох зовнішньо-політичних пріоритетів США. З часів здобуття незалежности у 1991 році США дали цій країні майже 2 млрд. дол. У березні Україні пообіцяли 170 млн. дол. на цей рік, а президент США Білл Клінтон виділив ще 80 млн. дол. на закриття Чорнобиля.

У свою чергу, Україна, яка займає географічно стратегічне положення, збільшила свою військову та політичну співпрацю з США, часто ризикуючи наразитися на російські санкції. Вона – член НАТОвської програми "Партнерство заради миру". Цього травня Україна пообіцяла привести свою військову машину у відповідність до стандартів НАТО до 2005 року, повідомляє інформаційне агентство Франс Пресс.

УНІАН

Україна посіла сьоме місце серед експортерів зброї на світовому ринку

КИЇВ. – Україна посіла 7-ме місце у списку найпотужніших світових експортерів зброї за результатами торгівлі у 1999 р., продавши озброєнь на 429 млн. дол. Такі дані наведено у новому щорічному дослідженні Стокгольмського міжнародного інституту досліджень проблем миру. Очолюють список експортерів зброї Сполучені Штати Америки (10,442 млн. дол.), Росія (3,125 млн. дол.), Франція (1,701 млн. дол.), Німеччина (1,334 млн. дол.), Великобританія (1,078 млн. дол.) та Італія (533 млн. дол.).

Обсяг продажу зброї у світі в 1999 р. збільшився до рекордної позначки за останні 4 роки і становить 30.3 млрд. дол. Такі дані опублікувала Дослідницька служба Конгресу США, яка проводить незалежний моніторинґ світової торгівлі зброєю. Згідно з її інформацією, найбільшим постачальником зброї у світі в 1999 р. стали Сполучені Штати Америки, реалізувавши зброї на 11.8 млрд. дол., що становить понад третину світових поставок зброї. Ця сума перевищує надходження від реалізації зброї всіх европейських країн. В 1999 р. Росія продала зброї на суму 4.8 млрд дол. Основними покупцями зброї з Росії стали країни Азії, Близького Сходу й Африки. Майже половина виробленої для зовнішнього ринку російської зброї була реалізована в Китай, на другому місці за обсягом закупівель зброї з Росії виявилася Індія. У свою чергу Китай, що продав в 1999 р. зброї на суму 1.9 млрд. дол., виявився на третьому місці. Найбільшими споживачами китайської зброї також стали країни Азії, Африки та Близького Сходу, причому Пакистан зберіг свої позиції "основного покупця" зброї з Китаю. Понад третину виробленої в світі зброї було продано країнам, що розвиваються, а основними постачальниками цих країн були США (8.1 млрд. дол.) і Росія (4.1 млрд. дол.). Серед країн, що розвиваються, найбільшим покупцем зброї була ПАР. За прогнозами аналітиків, у найближчі роки потрібно чекати зростання конкуренції у виробництві й реалізації озброєння.

УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

Нове покоління є віруючим

РИМ. – Тут відбувся шестиденний Світовий фестиваль молоді, одна з найбільших подій католицького Святого Року. На відкриті фестивалю Папа Іван Павло II вітав понад 700,000 віруючої молоді на площі св. Петра. А на Службі Божій під час закриття, котру правив Папа під гарячим сонцем італійського неба, було понад 2 мільйони молодих людей різних гілок Католицької Церкви. Цей фестиваль, котрий притягнув сотні тисяч молодих людей на церковні Богослужіння, масову сповідь в „Цирку Максиміліяна" і на Хресну Дорогу до „Колізею" заслужив ще й назви Олімпіяди Душ оскільки цією яскравою демонстрацією католицька молодь засвідчила, що належить не аморальному світові, а Христовій Церкві. „Однією з головних цілей цього фестивалю було довести людям, що нова ґенерація є віруючою", – сказала 18-річна Етієнне Корпечот, школярка з Парижу.

Росія наглядала над виборами у Чечні

НАРЗАН, Росія. – Міністер внутрішніх справ Росії Владімір Рушайло і представники Виборчої комісії Росії побували у Чечні, в її тимчасовій столиці Ґудермез, щоб наглядати над перебігом виборів депутата до російського парляменту. Вибори відбулися згідно з плянами у неділю, 20 серпня, без передбачуваних масових повстанських акцій. Все ж таки чеченські повстанці не відпочивали і впродовж 24 годин 18 разів здійснили наскоки на російське окупаційне військо, були поранені, але, як сказав один із проросійських чеченців у Ґудермесі, точніших даних про ці сутички немає. Голосували 40 відсотків виборців, переважно вояки російської армії, число яких в Чечні сягає 23 тисяч.

Демократи задоволені успіхом конвенції

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. – Тут минулого тижня в четвер, 17 серпня, перед закриттям демократичної конвенції, з доповіддю про прийняття напередодні офіційно запропонованої його кандидатури на пост президента США у цьогорічних виборах, виступив віце-президента Ал Ґор. Відразу на початку своєї промови він підкреслив, що працюватиме для всіх американців, „зокрема для тих, які потребують бути почутими, для тих, яким потрібно заступника, для тих, яких треба піднести, щоб вони ніколи не залишалися позаду". Промовляючи до зібраних делеґатів конвенції і цілої країни, А. Ґор з притиском заявив: „Я стою цього вечора перед вами сам по собі" і цим заперечив намагання республіканців представляти його як бліду тінь Президента Б. Клінтона. Промову А. Гора делеґати прийняли ентузіястичними оплесками і, задоволені успіхом закрили конвенцію.

Змагання обидвох кандидатів тривають

НЬЮ-ЙОРК. Альберт Ґор не лише подолав своє відставання від Джорджа Буша-молодшого в президентських перегонах, але й вийшов уперед. Як свідчать результати останнього опитування громад-ської думки, проведеного телеком-панією Сі-Ен-Ен, газетою "Ю-Ес-Ей Тудей" та Інститутом Ґеллапа, якби вибори відбулися сьогодні, то за кандидата Демократичної партії, нинішнього віце-президента США А. Ґора проголосувало б 47 від-сотків виборців, а кандидат республіканців, губернатор Тексасу Джордж Буш-мол. отримав би 46 відсотків голосів.

Зустрічі зі сльозами в очах і болем у серці

СЕУЛ, Південна Корея. – Під уважним оком північнокорейських спостерігачів-сторожів 100 родин, розлучених війною впродовж пів століття, минулого тижня мали змогу розпочати важкий процес відновлення зруйнованих війною стосунків. В одній за одною зворушливих сценах – матері обнімали давно втрачених і в думках мертвих дітей, брати і сестри намагалися впізнати одні одних як дорослих осіб, яких досі пам'ятали тільки дітьми, а подружжя, котрі давно заснували інші родини готувалися по-геройськи зустрічати одне одного. Словом, вир молодечих почувань, панував під час зустрічі, дозволеної Північною Кореєю у висліді недавніх відвідин південнокорейського президента.

Єрусалим – кістка незгоди

АММАН, Йорданія. – Французьке пресове агентство повідомило, що перенесення амбасади США в Ізраїлі з Тель-Авіву до Єрусалиму, як пропонує Президент Билл Клінтон, не допоможе у вирішенні статусу Єрусалиму. Такий крок „не розв'яже такого скомплікованого питання, як Єрусалим", – сказав міністер інформації Талеб Ріфаг і підкреслив, що Йорданія бажає, „щоб усі зацікавлені сторони продовжували шукати розв'язки" єрусалимської проблеми.

Великі гроші – на вітер

ВАШІНҐТОН. – Незалежний прокурор Роберт Рей заплатив своїм підрядним помічникам майже 742,000 дол. від часу, коли перебрав слідство у справі Президента Білла Клінтона вісім місяців тому. Крім того, ще 210,777 дол. заплатив приватним детективам. Розслiджування справи Президента коштує понад 52 млн. дол. і є досі найдорожчим розстеженням, здійсненим будь-яким незалежним прокурором дотепер.

Східня Німеччина потребує особливої уваги

БЕРЛІН. – Канцлер Федеральної Республіки Німеччини Гергард Шродер здійснив двотижневу поїздку в "нові" федеральні землі ФРН. Метою цієї подорожі, як повідомив журналістам державний міністер Рольф Шваніц, який відповідає за питання розвитку колишньої Східньої Німеччини, є отримання "реального уявлення" про п'ять великих реґіонів країни. Однією з тем буде розвиток економіки колишньої Східньої Німеччини, зниження безробіття.

СВОБОДА

Пам'ятайте про Україну!

Перший український щоденник — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-0904) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку – $30.00. Для членів УНСоюзу – відповідно $40.00 і $25.00. В Україну, Европу й Азію – $150, Канаду – $100, в Австралію – $175. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази висилати на:
Svoboda, P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Дописи, підписані авторами, не завжди відповідають поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор – Раїса Руденко
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; верстка – Павло Стоколтенький; реклама – Марія Осціславська; адміністратор – Володимир Гончарик.

Настав час правди про Другу світову війну

Для багатьох читачів "Свободи" прихід осені пов'язаний зі спогадами про далекий вересень 1939 року, який став переломним у їхній долі, приніс великі випробування, які закінчилися багаторічною чужиною. Для одних ця чужина була сповнена тяжкої праці в заокеанських краях з деякою надією на майбутнє, для інших стала безпросвітною каторгою сталінських заслань і таборів. Мало хто міг передбачити, що так завершаться події, про які світ дізнався 1 вересня 1939 року, коли постріли з німецького корабля на польському узбережжі провістили початок Другої світової війни.

Дві чорних сили зійшлися у смертельному двобої на просторах України. Кожна з цих сил – як комуністи, так і націонал-соціялісти – мала непроникну хмару ідеологічного прикриття, яка не тільки окремим людям, а й усьому світові надовго затьмарила уявлення про справжні причини збройного зіткнення. Тепер вже більшість збагнула, що Друга світова війна була обумовлена наслідками Першої, а обом провідним силам йшлося про світове панування і помсту. Німецькі соціял-націоналісти скористалися жагою помсти переможених у попередній війни німців, які здавна мали імперські амбіції і тепер спокусилися обіцянкою добробуту за рахунок українських чорноземів і рабів. Комуністи на чолі з мстивим Сталіном не залишили мрії про свою диктатуру у світі і не могли вибачити сусідній Польщі своєї поразки у війні 1920 року, яка перепинила похід Червоної армії на здобуття Европи і позбавила СССР великих територій. Сталін заманював Гітлера на схід обіцянкою поділити Польщу, а сам щосили готувався до загарбання Европи. Потужна совєтська промисловість, створена ціною нелюдського знедолення власного народу, продукувала танки, які мали на европейських автострадах перейти на колісний хід, аби швидше вийти до океану, літаки, які мали скинути свій вантаж і не повернутися на бази. В СССР зникло поняття „мирне населення", тому що, крім війська, кожен мав якесь бойове завдання: вчитися в аероклюбах пілотувати літаки, стрибати з парашутом, жінки сідали на трактори, готуючись замінити чоловіків-танкістів, молодь одягнула уніформу трудових резервів і вчилася військової дисципліни. Успішний для обох агресорів початок Другої світової війни лише прискорив гонитву озброєнь. Доки дипломати обох країн з улесливими усмішками дурили голови своїм потенціяльним супротивникам, армії готувалися до маршу. Гітлер розпочав його першим...

Як і в Першій світовій війні, Україна пережила радість уявних надій і гіркоту розчарувань. Двадцять років перед тим Юзеф Пілсудський мав нагоду в союзі з незалежною Україною розчавити повержений в бою комуністичний режим Москви. Польське військо нестримно просувалося на схід, здобуваючи великі російські міста. Надії були марними, совєтсько-польська війна закінчилася примиренням сторін, Україна була приречена на комуністичний диктат. Початок Другої світової війни теж відродив українські надії на кінець комуністичної трагедії, яка прирікала великий народ на винищення. Швидко з'ясувалося, що обом хижакам йшлося лише про власні інтереси.

Страшні часи стали історією і їх дослідження, здавалося б, можна передати історикам. Але численні листи наших читачів, а також публікації української преси переконують, що хоча супротивників не стало, але залишена грізнішим із них хмара ідеологічного маскування справжніх намірів існує. Міт Великої вітчизняної війни не розвіяний ні в шкільних підручниках, ні в книжках чи фільмах, ветерани з портретами Сталіна на тичках ще вигукують на українських площах антиукраїнські гасла, вояків УПА ще таврують як „прислужників фашистів" чи „бандитів". І цей чадний слід війни негативно впливає на українську молодь. Так, не можна забувати про жертви війни, але слід знати, що було причиною втрат. Поля битв чекають на свіжий вітер правди про велику війну.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про казку, яка не кінчається

Чи пригадуєте, дорогі читачі, із свого дитинства ті казки, які були вашими улюбленими і ви готові були слухати їх кожного вечора і кожного ранку, кожного дня?

Й ось у ці святкові дні, коли в Україні та в усіх країнах, де живуть тепер українці, відзначають на різні способи дев'яту річницю проголошення самостійности, пригадується нам казка про квітку „Україна", яку ми розповідали у той незабутній 1990 рік, і яку пригадали її мої близькі, яким вона тоді так припала до вподоби.

– Розкажи ще раз про квітку України – ця казка все ще актуальна...

І я, немов символічна старенька бабуня, розповідаю цю так добре відому мені казку:

„За семи горами і семи морями на чорній землі почала появлятися маленька квітка, відома під назвою „Україна". Її не бачили понад сімдесят років ніде в цілій країні, і лише найстарші мешканці ще пам'ятали, яка вона була. Старі дідугани, поглянувши на маленьку квітку, що ось тільки виглядала з-під землі синіми пелюстками та жовто-зеленими весняними листочками, сказали: „Так, це вона – Україна". І раділи люди старі та молоді, та кинулися робити все, що можливе, щоб квітка не загинула знову. А вона потребувала поживи та особливого піклування. Тож почали мешканці цієї землі розпитувати, де можна найти засоби, чим відживляти квітку, щоб вона росла, розвивалася і щоб цих квіток було якнайбільше.

Довідалися про неї ті, що колись жили на цій землі і вирішили допомагати, щоб квітка їхньої батьківщини зміцнилася, посіявшись на всіх просторах. І почали давати квітці поживу, хто яку міг та яку уважав найкращою.

Невдовзі квітка розвинулася, скріпилася, а її насіння розсипалося по всіх усюдах. В одних місцях квіти що були дуже тендітні – в інших ставали щораз вищі, сильніші, а синьо-жовтий колір радував очі кожного, що на них поглянув.

І текли сльози з очей тих старих громадян, що пам'ятали її красу з-перед давніх років і сміялися очі молодих, які ще ніколи такого дива не бачили.

Але з часом якийсь недобрий дух кинув камінь сумніву та незгоди поміж мешканцями цієї землі, там, де квітка зацвіла, і поміж тих, що так щиро допомагали її розвиткові з-поза семи морів і семи гір. Кожний хотів, щоб ця квітка належала лише йому, щоб тільки йому приносила користь, щоб тільки „його квітка" була найкраща, найсильніша та випускала нові паростки.

– Це моя Україна, – казав один, – бо я найбільше дав золота, щоб вона жила і розвивалася.

– Це моя Україна, бо я переслав найбільше модерних засобів, щоб вона не згинула від затруєної землі.

– Це моя Україна, – казав третій, – бо вона виросла на полі, що колись належало до моїх працюрів.

І кожний старався голосніше кричати, щоб мати з квітки користь, і тягнув її у свій бік. А вона, бідна, хиталася під подихом жадоби та непорозумінь то вліво то вправо, та не пнялася вгору, як належить. Аж побачив Всевишній, що життя невинної квітки в небезпеці і сказав: „Буде далі з квіткою так, як я захочу...".

***

Ми далі чекаємо, яка буде воля Всевишнього...

О–КА

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Живемо надією на краще

Дорога редакціє!

Маю щастя бути постійною читачкою газети „Свобода", яка багато допомагає мені у навчанні. Я з увагою перечитую статті, політичні повідомлення, написані співучою українською мовою.

Газету передплачено для моєї мами тільки до 1 серпня 2000 року. Як важко буде розлучатися з цією скарбничкою знань, але думаю, що світ не без добрих людей, може, знайдеться людина і подарує мені дальшу передплату на тижневик. Через відсутність грошей часто приходиться відмовляти собі у харчах, живемо на квартирі, похоронили синочка, а попереду ще три роки навчання. Тяжко нам і сумно, але живемо надією на краще.

Наша адреса: **Україна 42291, вул. Микулинецька, 46/17, с. В. Березовиця, Тернопільський район, Тернопільська область.**

Надія і Василь Приймаки

Подаруйте передплату на „Свободу" !

Лист від родини Приймаків з проханням допомогти у передплаті на "Свободу" – не єдиний в редакційній пошті.

Звертаємось до наших читачів в Америці з пропозицією зробити такий дарунок для ваших рідних чи знайомих в Україні. Надішліть разом з чеком листівку передплати, а якщо не маєте кому зробити подарунок, доручіть це редакції і ми дамо вам адреси людей, які мріють одержувати „Свободу". Дякуємо!

ЗАПОВНІТЬ ЛИСТІВКУ ПЕРЕДПЛАТИ І ВИШЛІТЬ ДО:

Svoboda, Subscription Department, 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054 Tel. (973) 292-9800; Fax (973) 644-9510

Name ____________________
Address ____________________
City ____________ State ____________ Zip Code ____________
Telephone ____________

Додаю: ❑ не член УНС – $50.00 на рік ❑ член УНС – $40.00

Пояснення для примусових робітників в Німеччині

ВАШІНҐТОН. – Українська Національна Інформаційна Служба (УНІС) опублікувала пресове повідомлення в українській американській пресі, у якому подала зразок аплікації для робітників примусової праці у Німеччині, з метою ознайомлення членів української громади з розпочатим процесом надання відшкодувань.

Інформація була опублікована у газетах „Свобода" від 28 липня ц. р. та „Національна Трибуна" від 6 серпня ц. р. Бюро УНІСу передасть аплікації до Міжнародної організації з питань міграції, яка займається розглядом аплікацій та документів і вирішує, кому надавати відшкодування за працю на Третій райх. УНІС, Вашінґтонське бюро Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), співпрацює у цій справі із Світовим Конгресом Українців (СКУ) та адвокатом Мирославом Смородським. Громадяни, що надіслали аплікації до п. Смородського, не повинні ще раз надсилати до бюра УНІСу.

Остаточний і дійсний зразок аплікацій подасть Міжнародна організація з питань міграції. Він буде опублікований в українських газетах у найближчому часі. За подальшою інформацією слід звертатися до УНІСу за телефоном **(202) 547-0018** або до адвоката Мирослава Смородського: **(201) 939-1999.**

УНІС

Колишні остарбайтери України одержать 1.7 мільйона дойчмарок

КИЇВ, 21 серпня. – Більше 2 млн. українців були вислані у Німеччину на примусові роботи під час Другої світової війни, з них на сьогодні в живих залишилося лише 610 тисяч. Цим людям ФРН вирішила надати гуманітарну допомогу. З 10 мільярдів дойчмарок, які виділяє Німеччина колишнім остарбайтерам, Україна отримає 1.7 млн. дойчмарок, сказав сьогодні на прес-конференції посол Федеративної Республіки Німеччини Еберґард Гайкен. Він зауважив, що ФРН у 1993 році вже виплатила остарбайтерам України по 600 марок кожному. Переговори щодо нинішніх компенсаційних виплат проходили у складних умовах, але прогресу було досягнено, сказав посол.

12 серпня, за його словами, набрав чинности закон про заснування фонду "Пам'ять, відповідальність і майбутнє", який є правовою основою для здійснення виплат. Закон передбачає, що опрацювання заяв та виплата коштів здійснюються партнерськими організаціями у Польщі, Чеській Республіці, Україні, Білорусі та Росії.

31 серпня у Берліні відбудеться перше засідання опікунської ради і буде підписано угоду між німецьким фондом " Пам"ять, відповідальність і майбутнє" і українським національним фондом "Взаєморозуміння та примирення", який виступає партнерською організацією в Україні, повідомив посол. Після підписання угоди будуть підготовлені бланки для подання заяв. Термін подання заяв починається з12 серпня і становитиме 8 місяців. Заяви слід подати не пізніше цієї межі, тобто до 11 квітня 2001 року. Процедура подання заяв – безкоштовна. Залучення адвокатів – необов'язкове. Жодні витрати, пов'язані з поданням заяв, компенсації не підлягають, повідомили на прес-конференції.

Закон передбачає здійснення виплат передусім тим заявникам, які були ув'язнені в концентраційному таборі, або в іншому місці ув'язнення за подібних умов; які були вивезені зі своєї рідної країни на територію німецького рейху з метою залучення до примусової праці на промисловому підприємстві або в державному секторі, а також у випадках медичних дослідів або смерті чи тяжкої шкоди здоров'ю дитини, яка перебувала у будинку для дітей примусових робітників. Перебування у військовому полоні не дає права на одержання компенсації.

За законом про фонд, якщо особа з правом на компенсацію померла після 15 лютого 1999 року, то право на отримання компенсації переходить до живого подружжя чи дітей у рівних частках. У випадку відсутности подружжя чи дітей – до внуків, а якщо немає внуків – до братів і сестер.

Якщо і від них не надійде заява, то заявниками можуть виступати спадкоємці, призначені заповітом. На запитання журналістів, як будуть розподілятися виплати, посол повідомив, що це буде залежити від кількости поданих заяв.

Свято Спаса у Києві



У суботу, 19 серпня, на Михайлівській площі Києва представники партії "Реформи і порядок" пригощали усіх бажаючих медом на честь Свята Спаса. За словами організаторів акції, їх мета – "не нагодувати, а символічно причастити людей у свято Спаса".

На фото УНІАН – представник партії "Реформи і порядок" у капелюсі пасічника тримає горщик із медом із пасіки прем'єр-міністра України Віктора Ющенка, що є власником пасіки з 50 вуликів у Сумській області, і дав 20 рамок із медом, щоб пригостити всіх бажаючих.

Півтори тисячі підприємців ярмаркували в Сорочинцях



Учасники національного щорічного Сорочинського ярмарку в народних українських костюмах йдуть процесією по території ярмарку в селі Великі Сорочинці Полтавської обл. у суботу, 19 серпня 2000 р. Ярмарок відвідало більш 2 млн. гостей. Сорочинський ярмарок проводиться, починаючи з другої половини XVII століття.

Фото УНІАН

КИЇВ, 21 серпня.– Національний Сорочинський ярмарок – традиція, що кожного року стає дедалі знанішою не лише за межами Полтавщини, а й за межами України. З давніх давен цей ярмарок проводили наприкінці літа, коли у селянина випадало кілька більш-менш спокійних днів у перервах між напруженими роботами: завершено жнива, достигли яблука, груші та сливи, огірки помідори й кавуни, з городів зібрано часник та цибулю. Одним словом – благодатна щедра пора. На Полтавщині колись існувало чимало інших ярмарків, і знаменитий Сорочинський у давні часи був не найбільшим і не наймасовішим, поступаючись за маштабністю торгів і розваг, скажімо, Роменському чи Ільїнському. Але був у Сорочинського ярмарку неперевершений біограф – Микола Гоголь, який блискуче змалював і возвеличив на віки у всій красі неповторність традицій і обрядів землі, що зростила його.

Ці спекотні серпневі дні для багатьох залишаться у спогадах яскравими фарбами, тому що, можливо, саме нині вдалося розгледіти у ярмарковому святі щось нове, досі незнане... Цьогорічний Національний Сорочинський ярмарок на своєму Жабокрицькому майдані чотири дні поспіль приймав гостей з різних регіонів України, країн близького та далекого зарубіжжя. Чого тільки не було на цьому ярмарку! Але від часів Миколи Гоголя товар на ньому дуже змінився: окрім цибулі, гарбузів та гончарного приладдя додалися зразки сучасної новітньої техніки та технологій. Понад 120 вітчизняних агропромислових підприємств, 400 підприємств та організацій промислової галузі та 1.5 тисячі приватних підприємців не лише демонстрували тут свої вироби на виставочних майданчиках і стендах, а й торгували ними у найповнішому асортименті. Торгували на ярмарку підприємства з переробки сільськогосподарської сировини – м'ясокомбінати, молочно-консервні, сироробні та маслозаводи... З кожним роком свято у Великих Сорочинцях набуває "поважнішого рангу". Але це не перешкоджає місцевим господарям, переодягнутим в шаровари, вишиванки та солом'яні брилі, не пропускати на околишній дорозі жодного випадкового мандрівника. Тут тобі і корчма під стріхою, де умільці-кухарі приготують за хвилину-другу найсмачніші вареники і галушки. І шинок, де кожний бажаючий міг посмакувати смажениною під чарочку "Української з перцем". Як за часів Миколи Гоголя, так і нині традиційними ярмаркуючими по праву вважаються опішнянські гончарі. За плетеним тином було виставлено силу-силенну керамічних виробів: вишукані глечики, величезні макітри, розписні горнята, горщики та миски. Але чи не найбільше приваблює гостей ярмарку на Полтавщині багатство народної творчости. Як завжди біля чепурної хатинки Хіврі радували ярмаркуючих своїми самобутніми талантами кращі художні, фолкльорні колективи, гармоністи, кобзарі, бандуристи. Приїздили на бричках та возах, упряжених волами, герої творів Миколи Гоголя, а також відвідав ярмарок і сам великий сміхотворець.

Чого тут тільки не побачили і не почули! І піди знай, хто артист, а хто ні. Кожен творив цей день і цю виставу на свій лад, кожен прийшов сюди, аби людей побачити і себе показати!

ДІНАУ

Л. Кучма пропонує...

(Закінчення зі стор. 1)

на республіка, 429 районів, 425 міст та 915 селищ міського типу. Кожен реґіон, область та район уже має чітко визначені правила гри з центром та своїми сусідами. Україну вже поділили між собою й потужні фінансово-промислові угрупування. Тепер же з легкої президентської руки дано старт перерозподілові встановлених і сталих політичних та економічних взаємин у реґіонах.

Якими будуть його наслідки, сьогодні ніхто не наважується спрогнозувати. А шкода, бо поруч із традиційними внутрішніми лініями Схід-Захід можуть з'явитися нові розподіли, що матимуть уже не ідеологічне, а економічне забарвлення.

Сергій Руденко,
УНІАН



1918-ий рік:

Самостійність України

29 січня 1918 року „Свобода" вмістила передову статтю на тему вагомих подій в Україні, у якій не тільки подано сам факт проголошення самостійности України, але й реакцію американських українців на цю знаменну подію.

„Україна проголошена самостійною державою"

Телеграма з Петрограду доносить, що Українська Центральна Рада проголосила цілковиту независимість України. Підчас голосування за цим заявилося 508 голосів, а проти сього було тільки 4 голоси. Се значить, що Українська Центральна Рада заявила ся майже одноголосно за повною самостійністю української республики. Коли зважити, що ще недавно майже ціла Українська Центральна Рада заявила ся за союзом з Росією, яко федеративною спілкою народів, то теперішна постанова Української Центральної Ради є радикальною зміною її дотеперішного становища. Ся зміна не стала ся в Українській Центральній Раді з власної спонуки. Сю зміну викликало становище Московщини супроти України. Україна вже має московського братерства аж занадто. Злучила ся з царською Московщиною як вільна країна на правах автономії. – Московщина потоптала її волю і закувала український нарід в тяжкі кайдани. Бороли ся українці разом з Москалями проти царської неволі. Повалили царя і його бюрократію і здавало ся, оба братні народи будуть мати волю і оба будуть свобідно рішати про свою волю. Але ні. Прийшли большевики. Ті знова „в засаді" признають Українцям право не лише автономії, але й самостійности, а на ділі підпирають московсько-большевицький рух на Україні, який вважає Україну за кілька ґуберній, що належать до Московщини. На всі провокації молодої Московщини відповіла Українська Центральна Рада, аж тепер найрішучіше – відповіла проголошенєм самостійности української народної республіки. Тепер наїзд большевиків на українську територію вже не буде „клановою боротьбою" „правдивих" соціялістів проти „буржуазних" соціялістів з Української Центральної Ради, але наїздом Московщини на Україну, наїздом одної держави на територію другої – значить виповідженєм війни. І з тим обі держави, Московщина й Україна мусять відтепер числити ся. Московщина для України не представляє великої небезпеки, з уваги, що московська армія майже уся розійшла ся та що Україна має сусідів, які приязно до неї відносять ся. Можливо, що Білорусь, Донщина, Кавказ пристанут радше до союза з Україною ніж з Московщиною, бо Україна не то що не нарушить їх прав але ще й обороняла би. ".

До уваги українських мистців

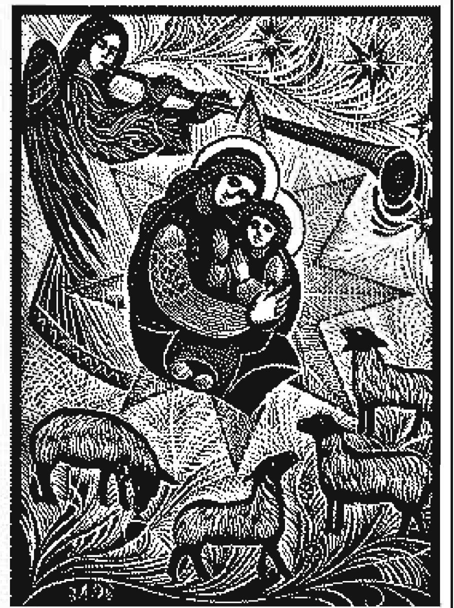
Як і минулими роками, УНСоюз має на меті видати нову серію різдвяних карток, накладом близько 120,000. Запрошуємо українських мистців взяти участь у цьому проєкті. Дохід з продажу карток призначений на потреби Союзівки, оселі Українського Народного Союзу, розташованій на 400 акрах у Кетскильських горах.

Цього року приймаються до репродукції твори з традиційною темою українського Різдва.

ТВОРИ ПРИЙМАЮТЬСЯ ДО 31 СЕРПНЯ 2000 року.

Досі були видані репродукції визначних українських мистців з Америки, Канади і України, а саме: Богдана Божемського, Якова Гніздовського, Петра Головатого, Марії Гарасовської-Дачишин, Тані Гаєцької, Михайла Дмитренка, Олександра Канюки, Юрія Козака, Яреми Козака, Данила Коштури, Зеновії Кулинич, Віталія Литвина, Андрія Мадая, Люби Максимчук, Романа Марковича, Марти Анни, Наталки, Лідії Палій, Лідії Пясецької, Ореста Поліщука, Мирона Рижули, Марти Савчак, Христини Сай, Ярослава Стадника, Олени Стасюк, Ірени Твердохліб, Галини Титли, Юрія Тритяка, Юрія Віктюка.

Бажаючи популяризувати тему традиційного українського Різдва, УНСоюз запрошує українських мистців взяти участь у цьому проєкті, надіславши знімки своїх творів, чи то традиційно-релігійних, чи сучасних з точним описом твору. Щоб колекція була цікавою і різноманітною приймаємо до репродукції різні жанри: олію, акварелі, темперу, комп'ютерну графіку, ґваш, дереворити, керамічні твори та інше. Знімки творів з точним описом слід надсилати на адресу:



В. Литвин.

Ukrainian National Association,
2200 Route 10,
Parsippany, NJ 07054
Att'n Oksana Trytjak.

У справі додаткових інформацій прошу звертатися на тел.: **973 292-9800, додатковий.: 3071.**

Оксана Тритяк,
координатор особливих проєктів УНС

Життя важливіше...

(Закінчення зі стор. 1)

лази зробили те, над чим майже тиждень без жодного успіху билися російські рятувальники – при всіх запевненнях командування, що російське рятувальне обладнання не поступається західному.

І якби норвезьким глибоководним асам дозволили раніше приступити до рятувальних операції, то, можливо, вони врятували б хоч когось із підводників. Родичів загиблих мало втішають заяви російських чиновників, що більшість екіпажу загинула у перші хвилини катастрофи.

Росіяни не можуть зрозуміти, чому уряд стільки часу приховував правду про «Курск». Мурманський священик, колишній морський офіцер Андрій Амелін висловив думку багатьох росіян: «Життя важливіше за секретність. Якби рятувальні операції почалися раніше, то багато життів було б урятовано». «Дивні» росіяни – ніяк не можуть зрозуміти, чому флотське командування спочатку намагалося приховати факт катастрофи, потім – просто відверто брехало людям, твердячи, наприклад, що з «Курском» відновлено зв'язок.

Поділяють невдоволення простих росіян і вітчизняні медії. Вони обурені тим, що уряд чекав чотири дні перш ніж дати згоду на іноземну допомогу, постійно змінював версії того, що сталося, і вводив в оману громадськість стосовно часу інциденту. Газети підкреслюють той факт, що головнокомандувач збройних сил президент Путін, який відпочивав на Чорному морі, чекав чотири дні, щоб зробити коротку заяву і наказати своїм генералам прийняти іноземну допомогу. **«Известия»** пишуть: «Разом із човном на дні опинилася влада». На думку російської газети **«Сегодня»**, катастрофа з «Курском» показала, що Росія — нова країна (в СРСР катастрофу б замовчували — зокрема, екіпажу загиблого у 1989-му підводного човна «Комсомолец» просто заборонили подавати сигнали «SOS»). І водночас Росія — залишається колишньою, для якої людське життя нічого не варте.

Не менш гостро критикують Путіна і зарубіжні мас- медіа. Зокрема **«Дейлі Телеграф»** називає російського президента безсердечним і безвідповідальним політиком. Ця газета сподівається, що Путін візьме науку із трагедії «Курска» і зрозуміє, що лідерові демократичної держави потрібні інші якості, ніж офіцеру держбезпеки. А, подруге, ілюзорна ідея про те, що Росія і надалі може дозволити собі бути великою військовою державою – це прямий шлях до банкрутства і катастрофи подібної до тієї, що сталася із «Курском».

«Гардіан» вважає, що Єльцин повівся би краще, ніж Путін і негайно примчав би до Мурманська. Тож на думку цієї британської газети, Путін обманув не лише сподівання Росії, але й усього світу. Ця трагедія засвідчила, що колишній офіцер КДБ боїться відкритости і продовжує жити уявленнями радянського минулого. Західна преса порівнює нинішню ситуацію із діями радянських властей під час катастрофи на Чорнобильській АЕС.

Французька **«Фігаро»** називає Путіна ще однією жертвою потоплення «Курска» і вважає, що ця катастрофа на морі може стати поворотним пунктом російської історії. «Чорнобиль свого часу став символом економічного занепаду імперії. «Курск» тепер символізує занепад її військової потуги», пише «Фігаро».

Жорстко критикують російського лідера і німецькі газети. Берлінська **«Таґесцайтунґ»** наголошує, що «Власна відпустка виявилася для нього важливішою за все, він не виявив ні співчуття до людей, ні рішучости». **«Берлінер цайтунґ»** засуджує реакцію російського президента, зазначаючи: «У Франції, Великій Британії чи США будь-який керівник держави, який пішов у відпустку у такий відповідальний момент, був би скинутий із своєї посади вибухом громадського обурення». Але, мабуть, діям російського уряду дає найкраще пояснення створена американським ученим Семюелем Гантинґтоном оцінка вартості людського життя в різних культурах. Цей науковець сформулював таку закономірність: чим більше населення країни, тим менше коштує життя окремого громадянина. Чим вище добробут нації, тим менше готова вона жертвувати життям своїх громадян. Чим більше поважаються права людини, тим краще там обходяться із кожною конкретною людиною.

Опитування росіян телекомпаніями зараз свідчать, що люди остаточно розчарувалися у своїй владі. Яка цією катастрофою довела, що продовжує будувати Радянський Союз з його моделлю відносин у суспільстві – і вже очевидно, що ніхто за катастрофу з «Курском» не відповість.

Микола Сірук,
«День», 22 серпня 2000 р.

Новини з України у кілька рядків

Тринадцять спеціялізованих виноробних підприємств отримали дозвіл уряду імпортувати і вести оптову торгівлю коньячним спиртом без сплати ввізного мита.

◆

Безробітні, які мають намір зайнятися підприємництвом, можуть отримати всю призначену їм суму допомоги з безробіття. Крім того, вони зможуть скористатися позиками.

◆

Для поліпшення транспортного обслуговування населення великих міст Україна придбає автобуси надвеликої місткости в ряді країн Европи.

◆

У столичному Будинку кінематографістів відбулися благодійні кіноранки – "Супермультшоу" для дітей, які постраждали від Чорнобильської катастрофи, дітей-сиріт, вихованців шкіл-інтернатів.

◆

Парлямент Росії заявив, що Росія звернеться до міжнародного суду з позовом до України за викрадання газу з російського трубопроводу до Західньої Европи. Росія оцінює втрати газу на 600 млн. долярів. Водночас борг України за газ, поставлений за міжнародними угодами, сягає 1.5 млрд. долярів.

◆

У вересні-жовтні ц.р. відбудуться фінальні змагання з аматорського футболу за нагороди клюбу "Шкіряний м'яч", які пройдуть у міжнародному дитячому центрі "Артек".

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Злет СУМу – це молодечий запал



На перегляді одностроїв

В суботу й неділю, 28 і 29 травня 2000 року, на Оселі в Елленвілі, Нью-Йорк, відбувся 41-ий Злет Юнацтва СУМ східнього узбережжя США – під гаслами 50-ліття СУМ в Америці, 2000-ліття народження Ісуса Христа, 75-ліття СУМ в Україні, 50-ліття загибелі ген-хорунжого Тараса Чупринки – Романа Шухевича, 50-ліття СУМ в Австралії та під духовною девізою: „З Христом – у нове тисячоліття!"

Команда Злету складалася з членів Осередку СУМ з Йонкерсу, до якої входили: Андрій Бурчак – командант, і Адріяна Рудик – бунчужна. У Злеті Юнацтва СУМ взяли участь члени юнацтва з осередків Нью-Йорк, Йонкерс, Пассейк, Джерзі-Ситі, Ірвінґтон, Виппані, Філядельфія, Бостон, Гартфорд, Бінгамтон і Гошен. Загальне число учасників Злету – 436 осіб.

Протягом двох днів учасники змагалися у конкурсах знання слова, роїв, легкоатлетики (біги на 40, 60, 100, 440 і 880 ярдів і на одну милю, біг з естафетою, стрибки в далечінь, штовхання кулі, біги з перешкодами) та з відбиванки (волейболу). В суботу увечорі юнацтво мало гуртове „барбек'ю" і забаву.

В неділю рано відбувся перегляд одностроїв по осередках, а після цього всі учасники взяли участь у Службі Божій, яку відправили сумівець отець Ігор Міджак і отець Богдан Данило.

В неділю увечорі, Команда Злету вручила нагороди змагунам, які здобули 1-ше, 2-ге і 3-тє місця у згаданих конкурсах.

Трофеї одержали і окремі сумівці та дружини, які змагались в конкурсі мистецтва і в турнірах відбиванки, в такому порядку: мішана група, віком 13-17 років: 1-ше місце посів Бінгамтон, 2-ге – Йонкерс і 3-тє – Гартфорд, юначки віком 13-17 років: 1-ше місце – Філядельфія, 2-ге – Йонкерс і 3-тє – Нью-Йорк. Найбільше індивідуальних точок серед старшого юнацтва здобули Марко Козіцький з Осередку СУМ Йонкерсу і Марія Павкович з Осередку СУМ Пассейку та в молодшому юнацтві – Юрій Симчик, з Осередку СУМ Ірвінґтону. Найбільше загальних точок здобув Осередок СУМ Йонкерсу – 1282 (9-ий з черги), Осередок СУМ Виппані – 1223 і посів друге місце, та Осередок СУМ Пассейку – 1182 точок і третє місце в загальному точкуванні. Велике признання за вміле приготування й успішне переведення усіх змагань належиться всім членам Осередку СУМ Йонкерсу. Зокрема велике признання Команді Злету на чолі з командантом другом Андрієм Бурчаком.

Орест Козіцький,
референт преси Крайової Управи СУМ в Америці

Поїздка Євгена Стахова до Европи

Протягом майже шести тижнів у квітні-травні ц. р. Євген Стахів здійснив поїздку до Польщі, України й Німеччини. Подорож включала виступи, зустрічі з офіційними особами й особистими знайомими, інтерв'ю в засобах масової інформації. В Перемишлі, родинному місті Стахова, директор польського Південно-східнього наукового інституту Станіслав Стемпєнь 11 травня організував Стахову виступ на тему „Польсько-українські стосунки: минуле і перспективи". Він також виступав у Варшаві, в залі церкви оо. Василіян і розмовляв з чільним польським політиком Яцеком Куронем.

Репортажі про щирі й відверті виступи Є. Стахова появились в декількох газетах Польщі й України, але, безумовно, найширше про нього написав передовий часопис нинішньої Польщі „Газета виборча", так що одна з неприхильних до українців газет – „Наш дзєннік" – не могла не відреагувати, пишучи: „Останньо в Польщі перебував Євген Стахів, український діяч в Америці", нагадуючи своїм читачам, що Стахів і такі, як він – великі вороги поляків, газета нарікає, що деякі польські газети присвячують їм стільки місця. Але „Наш дзєннік" тільки читає група „правовірних", тим часом як „Газета виборча" така популярна, що недавно стала публічною корпорацією.

Р. Х.

Сумівці на 41-му Злеті.

Союзівка - тепле гніздо для „Пташат”

Від 2–8 липня ц. р. відбувся на Союзівці, оселі УНСоюзу, табір „Пташата”. Цей табір вже багато років організує пластовий курінь „Перші Стежі”. Учасниками цього табору були діти від 4 до 6.5 року життя, які, згідно з вимогами організаторів, мусіли володіти українською мовою. Приємно вражало, що молоді батьки говорили між собою і звертались до дітей теж по-українськи.

У цій другій турі таборування взяло участь 53 дітей, 33 дівчаток і 20 хлопчиків. Діти прибули до табору з таких далеких околиць, як Каліфорнія, Арізона, Фльорида, Торонто, Чикаґо і Клівленд. Їх розділено за віком п'яти роях, по 10–12 дітей. Кожний рій мав назву різних пташок, а ним опікувалось дві сестрички-виховниці і двоє черговиx з-поміж батьків дітей.

Тут подаємо імена тих відданих виховниць-сестричок, які працювали з роями: Ліда Чопівська-Бенсен, Ксеня Захарчук, Марта Левицька-Кернз, Христя Клек, Рома Клюфас, Маруся Мулик, Оля Сперкач, Христя Тершаковець, Христя Хедр і Таня Ястрембська. Практичні зайняття для дітей переводили сестрички і братчики: спів – Роман і Дануся Ковальчуки; майстрування – Оля Фурда і Марта Штомпіль; казки – Андрій і Зірка Коломийці; гри і забави – Арета Когут і Таня Григорчук; природознавство – Юрко і Таїса Ріпецькі; спортова олімпіяда – Роман і Катруся Салдани.

Крім батьків таборовиків, прибули на Союзівку їхні дідусі та бабусі і деякі члени рідні. Чудова сонячна погода додала приємного настрою для таборовиків і гостей. До цього немало причинилось і гостинне середовище самої Союзівки – тепле ставлення до дітей і гостей, добре харчування, а особливо мальовниче довкілля оселі, замаєної зеленню і польовими квітами. Все сторожив, день і ніч, дуже лагідний собака Союзівки „Чемний”. На цій нашій оселі відчувається правдивий український дух. Недаром союзові старожили називають Союзівку „клаптиком рідної України”...

Як уже згадано, ці табори „Пташат” організує пластовий курінь „Перші Стежі”, що їх тут представляли пл. сен. Неоніля Сохан (вона адміністратор цього табору) і пл. сен. Терешка Бень. Командантkою „Табору Пташат” була пл. сен. Туня Білик-Шатинська, ЛМ, яка виготовила для юних таборовиків дуже гарну і цікаву програму зайнять, за що і виховники, і батьки дітей висловлювали її признання.

Впродовж тижня діти познайомилися одне з одним і щиро подружились. Вони з великим зацікавленням слухали казок і розповідей своїх виховників, співали разом пластові пісні, брали участь в іграх і забавах, пізнавали природу, слідкували за пташками і метеликами, а в потічку у лісі шукали за маленькими жабками. Кожного ранку перед своїми зайняттями, а вечером після зайнять, діти спільно зі своїми виховниками відмовляли молитву, співали таборові пісні і слухали вказівок і заряджень командантки табору.

В суботу таборовикам робили багато індивідуальних і гуртових знімок. Відтак усі учасники перейшли на долішню площу Союзівки, де відбулась спортова олімпіяда таборовиків. Усі п'ять роїв змагались завзято у різних видах спорту. Під кінець олімпіяди спортові судді прикрасили усіх юних змагунів відповідними медалями, які вони з гордістю носили. Опісля випущено в повітря сотні синіх і жовтих бальончиків, які мали летіти з вітром аж до України.

В суботу вечором відбулося закриття „Табору пташат”, з традиційним вогником і великою кількістю таборовиків, їхніх батьків і гостей. Кожний рій підготував власну програму зі співами, віршами і веселими монологами. Діти співали під акомпаньямент ґітари братчика Романа Ковальчука, а бр. Андрій Коломиєць забавляв їх своїми цікавими казочками. В програмі вогнику допомагав теж бр. Роман Хабурський.

На закінчення вогнику командантка „Табору Пташат” пл. сен. Туня Білик-Шатинська, ЛМ, висловила щиру подяку усім, хто причинився до успішного переведення цього табору. Вона дякувала Головному Урядові УНСоюзу за надану можливість перевести цей табір на чудовій Союзівці. Представникам Куріня „Перших Стеж”, пл. сен. Неонілі Сохан і пл. сен. Терещі Бень – за організування цього табору, за їхню адміністраційну допомогу, за цінні поради і за їхню любов до наших маленьких таборовиків. Дякувала булаві – сестричкам і братчикам, за їхній вклад у підготовці і переведенні програми таборування у поодиноких роях, а пл. сен. д-р Христі Сливоцькій – за лікарську опіку. Висловила також подяку помічникові менаджера Союзівки Іванові Коцурові за його сумлінні услуги під час таборових занять, а пані Соні за адміністраційну допомогу.

Привітала шановних гостей, заступника Головного предсідника УНСоюзу Стефка Куропася, Головного секретаря Марту Лиско, яка передала привіт від УНСоюзу, а також радну УНСоюзу Стефанію Гаврилюк, яка передала від УНСоюзу гарний подарунок для маленьких таборовиків – книжечки українських казок. З пошаною вона привітала теж заслуженого союзовця, почесного члена Головного Уряду УНСоюзу Володимира Сохана.

Вогник закінчено традиційною пластовою піснею „Ніч вже йде”, в колі таборовиків, сестричок, братчиків, батьків дітей і гостей, з переданням усім „символічної іскри” і дружнього прощального „Добраніч!”... А в неділю рано, після Служби Божої і спільного сніданку, учасники „Табору Пташат” роз'їхались – з думкою повернутись сюди в наступному році, а дехто поїхав до пластового новацького табору. Усі забрали зі собою приємні спомини і незабутні враження.

Олександер Білик



„Табір Пташат”–2000 на Союзівці.

Юліян Максимчук – колекціонер і дослідник

До 110-річчя від дня народження

30 серпня ц. р. минає 110 років від дня народження в Стрию сл. п. Юліяна Максимчука, ветерана-четаря Української Галицької Армії, дослідника українських недержавних марок, автора і видавця їх каталогів. Юліян Максимчук почав збирати марки України ще як учень гімназії, а в 1948 році став керівником і організатором поштового відділу Української Національної Ради (Екзильного Уряду УНР), заснував у діяспорі поштові станиці видавання марок для вжитку громадян і організацій.

У Реґенсбурзі, в Німеччині, УНРада видала його тримовну розвідку „Українські поштові марки”, а в 1950 році в Ульмі над Дунаєм вийшов їх каталог. У своїх 12-ти працях автор закаталогував і зберіг для народу усі віднайдені приватні видання марок, бльочків, пам'яткових листівок і конвертів зі спеціяльним штемплюванням.

Юліян Максимчук: народився 30 серпня 1890 року в м. Стрию, як учень гімназії належав до тайного освітнього гуртка, був учасником демонстрації в боротьбі за український університет у Львові і засуджений на 1 місяць в'язниці у Львові.

У Відні закінчив 2 роки права і торговельний курс університету, а від початку Першої світової війни служив в австрійській армії. Від листопада 1915 року до літа 1917-го перебував у полоні в Росії. З полону вдалося йому втекти до Києва і працювати в різних державних установах, а за влади гетьмана Павла Скоропадського – повітовим старостою в м. Дорогочині на Поліссі. Після переходу УГА за Збруч працював четарем у картографічному відділі Начальної команди. В липні 1944 року еміґрував до Реґенсбурґу в Баварії, а в січні 1951 року переїхав до Чикаго у США і там помер 13 грудня 1980 року.

Степан Кікта,
Клівленд, Огайо

І знову ... Марта

Недавня поїздка Президента Америки Билла Клінтона до України була проголошена по всьому світі. Наша телевізійна програма „Контакт“, в неділю 9 липня ц.р., старалась у подробицях висвітлити цю цікаву нам, українцям, подію. Поруч з президентом Клінтоном, під час його промови, стояли жінки-перекладачі. Одна з них – Марта Зєлик, довголітня співачка хору „Думка“ з Нью-Йорку. Марта Зєлик затруднена в американському уряді у Вашинґтоні, не перший раз виконувала працю перекладача. Вона часто подорожує в Україну з представниками американського уряду, військовиками Америки.

Ми, приятелі Марти, котрі співали з нею довгі роки у хорі „Думка“ в Нью-Йорку, горді за неї. Бажаємо нашій Марті ще довгі роки успішно трудитись на перекладацькій ниві.

Едвард Кухар

Бадьорі і діяльні сеньйори Клівленду

Сеньйори-українці, згуртовані в "Дискусійному клюбі" з осідком в домі Шевченка і при соборі св. Йосафата, влаштували спільний пікнік, а дохід з льотерії і буфету призначити для дітей-сиріт в Україні. Обидва товариства діють вже довгі роки, проводять щомісячні сходини із доповідями на медичні теми, про соціяльні і податкові проблеми, про економіку і політику, про визначних осіб з різних галузей українського життя. Обидва товариства за програмою своєї діяльности різняться мало, тому спільна зустріч була корисною для обох сторін, зокрема в сенсі координації дальшої діяльности.

19 липня був гарний сонячний день і вже від 3-ої години дня світлиця і площа перед домом Шевченка були заповнені гістьми. Гамір і легка музика створювали пікнікову атмосферу; одні оточили багатий буфет, інші – льотерійний стіл. Ще інші і сиділи під парасолями і згадували про давні часи, про війну і перші тяжкі кроки на вільній землі Вашінгтона.

Але притаманна українській людині віра допомогла здолати усі приватні труднощі і взятися за розбудову громадського, культурного і церковного життя. Численні, гідні подиву надбання громади постали з праці їхніх рук. А метою їхніх зусиль було те, щоб і діти та внуки мали можливість зберігати на поселеннях українську ідентичність. Багатьох із тих піонерів вже немає сьогодні, інші доживають, в деяких випадках – забуті громадою. Так воно, на жаль, водиться в модерному світі: старе добре забувається...

Пікнік – у розпалі. Музика, гамір, ігри, веселі розмови заповнили усю площу. Жіноцтво з дому Шевченка перебуває в постійному русі, дбаючи про буфет, про їжу, щоб гості були задоволені. Отець Андрій, який часто виступає із доповідями на сходинах клюбу, завітав до сеньйорів в асисті молодих семінаристів із Львівської епархії.

Гості під вечір розходилися домів з найкращими враженнями, і за це належиться подяка управам обох товариств.

Євген Бачинський
Клівленд, Огайо

Наталя Білик – хірург і майор летунства



Д-р Наталя Білик

Громада Фініксу вітає нового доктора медицини Наталю Білик. Наталя народилася в Нью-Джерзі, в родині Зенона і Лілі Біликів. Відтак виїхала з родичами до Каліфорнії, де народню і середню школу закінчила в Ранчо Пало-Вердес.

Опісля вступила до університету Сан-Дієго і успішно закінчила його, одержавши диплом з біології і біохемії. По закінченні університету в Сан-Дієго вступила на медичний факультет університету у Вашінгтоні, Д. С., і також успішно закінчила з дипломом доктора медицини.

За свої здібності Наталя одержала стипендію від американського військового летунства, працюючи в Кореї і в Тусоні, Арізона, як військовий хірург. Після загальної медичної практики у Баптистській лікарні Феніксу, кінцевий диплом одержала 24 червня 2000 року, а вже з перших днів липня розпочала свою дальшу лікарську практику у Фініксі, як асистент медичного директора. Водночас продовжує викладати медицину для студентів-практикантів у Баптистській лікарні Фініксу. Рівночасно залишається в резерві у військовому американському летунстві – в ранзі майора.

Як бачимо, є чому радіти не тільки родичам, але й цілій українській громаді. Бо це – майбутність нашої спільноти. Тож поздоровляємо маму і тата, що зуміли свою доню вивести на добру дорогу життя і за те, що навчили її рідної української мови. А д-рові Наталі зичимо нових успіхів у професійному і особистому житті.

Ольга Сливка

Союзівка вітатиме байройтців

Ініціятивний Комітет запрошує всіх професіоналів, учнів гімназій і колишніх мешканців українського табору „Леопольд Касерне" в Байройті на з'їзд, який згідно з оголошенням у „Свободі", відбудеться 8-9-10 вересня 2000 року на Союзівці, Кергонксон, Н.Й.

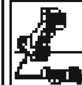
Байройт знаходиться в Німеччині та є столицею Вищої Франконії, а місто розташоване 70 км. на північний схід від Нюрнбергу. Перші історичні сліди існування міста датуються 1194 роком. Байройт вже давно славився красою та багатством, отож не дивно, що німецький композитор Ріхард Вагнер так захопився містом, що із пожертв побудував там славний „Фестшпільгавз", в якому відбуваються „Вагнерські фестивалі", а місто відвідують сотні туристів і любителів музики з цілого світу.

Відразу після Другої світової війни в Леопольд Касерне був український табір, а в таборі діяли народна школа та гімназії. Директором гуманістичної гімназії став д-р Кость Кисілевський, а реальної – проф. Борис Шершевицький і пізніше інж. Константин Сімінський. Крім гімназій, там ще існували матуральні учительські курси, торговельна школа, бухгалтерний

(Закінчення на стор. 14)



З'їзд абітурієнтів, гімназистів, таборовиків і гостей з колишнього українського табору „Леопольд Касерне" в Байройті, який відбувся на Союзівці 1999 року.



ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

27 серпня – Організація Оборони Лемківщини влаштовує пікнік у **The Ukrainian Cultural Center, 135 Davidson Ave., S. Bound Brook, NJ.** Початок о 12-ій год. дня.

◆

2-4 вересня – річна конференція Українського Золотого Хреста **на оселі ім. О. Ольжича в Лігайтоні, Па.** Тел.: **1 (610) 377-4621.**

◆

8 – 10 вересня – з'їзд колишніх професорів, учнів гімназії та всіх мешканців Байройтського табору відбудеться **на Союзівці.**

◆

9 вересня – розпочнеться навчання в школі українознавства і релігії при церкві-пам'ятнику **в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.,** молебнем у каплиці семінарії Св. Софії. Початок о 10-ій год. ранку. Після молебня – орієнтаційна програма.

◆

9 вересня – розпочнеться навчання в школі українознавства при ОУА „Самопоміч" в Нью-Йорку Службою Божою в церкві св. Юра **при 7-ій вулиці в Нью-Йорку.** Початок о 9-ій год. ранку.

◆

17 вересня – відкриття виставки Галини Мазепи в Українському Музеї в Нью-Йорку **(203 Друга авеню)** о 2-ій год. по пол.

◆

17 вересня – Союз Українок Америки, Огайо, відзначає 75-ліття заснування в залі Покрова Пресвятої Богородиці **(6810 Broadview Rd., Parma, OH).** Поч. о 1-ій год. по пол.

◆

30 вересня – відзначення 50-річчя Осередку СУМ в Українському домі „Дніпро" в Баффало **(562 Дженесі стріт).** Початок о 5:30 вечора.

◆

30 вересня – Управа відділу ОУА „Самопоміч" в Нью-Йорку повідомляє членів, що річні загальні збори відділу відбудуться в домівці Товариства **(98 Друга авеню в Нью-Йорку)** о 2-ій год. по пол.

◆

15 жовтня – тихий авкціон Українського музею відбудеться в **Рамада готелі, Іст-Гановер, Н. Дж.** Початок о 2-ій год. по пол.

◆

19 листопада – відзначення 50-річчя Пласту в Кліфтоні, у приміщенні „Гай-скул": **333 Colfax Ave., Clifton, NJ.** Початок о 3 –ій год. по пол.

◆

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклами (тел. **973-292-9800, дод. 3040).**

УКРАЇНА І СВІТ

У Києві утворено Громадський комітет захисту українських святинь

14 серпня 2000 року у Києві з ініціятиви Українського Народного Руху відбулися збори представників політичних партій і громадських організацій патріотичного спрямування. Обговорювалося питання захисту українських святинь. Проблема набула надзвичайної актуальности в зв'язку з близьким освяченням Свято-Успенського собору Києво-Печерської лаври.

Збори ухвалили утворити Громадський комітет захисту українських святинь. Головою комітету обрано відомого громадського діяча, колишнього народного депутата України, голову Української Всесвітньої Координаційної Ради Михайла Гориня, заступниками – колишніх народних депутатів України Олеся Шевченка, Юрія Тиму, одного з лідерів Українського Гельсінкського комітету Юрія Мурашова.

На зборах були прийняті звернення до Президента і до громадськости. Ухвалено 25 серпня провести громадську акцію під назвою „Ні – зазіханням Москви на українські святині!". Збір – біля станції метро „Арсенальна", потім – перехід до церкви св. Феодосія, що напроти Печерської лаври, де відбудеться великий Молебень.

Тим часом сабоданівці по неділях стоять перед брамою Києво-Печерської лаври, тримаючи велике гасло: „Не отдавайте святыню псам!". Охороняє їх міліція Печерського району м. Києва.

Рухінформ

Українські миротворці у врегулюванні конфліктів у світі

Виступаючи під час відкритого засідання Ради Безпеки ООН з приводу ситуації у Етіопії та Еритреї, тимчасовий повірений у справах України в ООН посол Валерій Кучинський дав високу оцінку зусиллям ОАЄ, спрямованим на врегулювання етіопсько-еритрейського конфлікту.

Український дипломат відзначив важливість розміщення в обох столицях, як першої фази місії, передової групи офіцерів зв'язку, до складу якої увійшов представник Збройних Сил України. Він зазначив також, що на сьогодні узгоджується питання з Секретаріятом ООН щодо ширшого залучення українських військовослужбовців в якості військових спостерігачів та штабних офіцерів до складу миротворчого контингенту ООН у цьому регіоні.

***

15 серпня Валерій Кучинський виступив на офіційному засіданні Ради Безпеки ООН, присвяченому огляду останніх подій у Боснії і Герцеговині та діяльности Місії ООН на території цієї країни (МООНБГ). Дипломат висловив високу оцінку та підтримку діяльности МООНБГ, Міжнародних поліцейських сил ООН та установ системи ООН у Боснії.

Представник України наголосив на важливості інтеграції Боснії і Герцеговини до европейських структур, а також на необхідності вжиття більш інтенсивних зусиль для затримання військових злочинців. Валерій Кучинський порушив низку технічних питань діяльности Місії ООН в Боснії і Герцеговині.

Постійне представництво України при ООН

„Український жіночий рух і процеси державотворення"



На відкритті Інформаційного центру (на передньому пляні справа) професор Зоя Хижняк, голова Союзу Українок Атена Пашко, голова Всеукраїнського Товариства ім. О. Теліги Ольга Кобець, голова Національної Ради жінок України Ірина Голубєва.

Під такою назвою, з ініціятиви Всеукраїнського жіночого товариства імені Олени Теліги, Інформаційного центру українських жіночих організацій та діяспори у Києві, при фінансовій підтримці родини Наталії та Івана Даниленків (Філядельфія, США), 1–2 вересня 2000 року відбудеться науково-практична конференція у приміщенні Національного університету „Києво-Могилянська Академія". На конференції виступлять з доповідями провідні науковці України, громадські діячі жіночого руху в Україні та діяспорі, політики. Запрошені також студенти НАУ „Києво-Могилянська Академія. Спектр порушених питань надзвичайно широкий. Це, насамперед, історія жіночого руху в Україні. Олександр Кривоший (Запоріжжя) досліджує питання участи жінок у формуванні державотворчих традицій українського народу за козацької доби (XVI – перша пол. XVII ст.). Відома дослідниця жіночого руху в Україні, авторка двох монографій, доцент з Одеси Людмила Смоляр підготувала доповідь про історію жіночих організацій у 20–30 роки XX сторіччя в контексті процесів української державности.

Академік Любов Мацько і аспірантка Оксана Мацько порушують надзвичайно актуальні проблеми ролі жінки у мовному вихованні, мовній політиці в Україні, психологічних наслідків маргіналізації етносу. Студентка Києво-Могилянської Академії Ярослава Марусик підготувала нову з наукового погляду доповідь „Шлях України до европейської інтеграції".

Для того, щоб краще зрозуміти сучасні процеси й тенденції в суспільстві, необхідні знання історії, знання минулого, без якого не буває майбутнього. Цим питанням будуть присвячені доповіді викладачів Київського національного університету імені Тараса Шевченка Марини Гримич – „До питання про статус жінки в традиційному українському суспільстві", Тетяни Конончук – „1932–1933 роки у творчих долях жінок України", професора Надії Миронець – „Проблеми боротьби за Українську державу в творчій спадщині Олени Теліги", Лілії Гонюкової – „Софія Русова і український жіночий рух" та інші.

У доповідях, підготовлених до конференції, порушуються питання культурології, ролі жінки в громадському житті, виховання духовности й патріотизму, віротерпимости й толерантности, неоязичництва. Обміняються досвідом роботи представники жіночих організацій з Харкова, Чернівців, Києва. Наталя Лакіза-Сачук, головний консультант Національного інституту стратегічних досліджень при Раді національної безпеки і оборони України, зробить доповідь „Репродуктивне здоров'я населення України у контексті соціяльно-демографічного розвитку держави", в якій зверне увагу на невідкладні заходи з питань охорони здоров'я жінок і дітей. У доповідях вчених вперше будуть висвітлені досягнення визначних жінок України у різних галузях. Йтиме мова про історика Олександру Єфименко, громадських діячок Софію Симиренко, Любов Шульгину, Зінаїду Мірну, Ольгу Горошко, про оперну співачку Олександру Гвоздецьку. До початку конференції будуть видрукувані доповіді у науковому збірнику „Етнічна історія народів Европи".

В програмі конференції передбачено концерт за участю тріо „Золоті Ключі" та співачки Надії Петренко, екскурсію до визначних місць у Києві, гостинне спілкування учасників конференції за горнятком кави. Запрошуємо усіх бажаючих взяти участь у науковій конференції.

Проф. Валентина Борисенко

Вияснення щодо публікацій про сесію Світової Ради НТШ

У зв'язку з підготовкою до друку моєї статті про звітно-виборну сесію Світової Ради НТШ та зробленим мені запитом від д-р Лариси Онишкевич про доцільність уточнень додаю таке:

Звітно-виборна сесія Світової Ради НТШ пройшла майже за два місяці до загальних зборів НТШ в Америці, і через те на цій сесії при виборах нового складу Президії не могли бути передбачені можливі зміни представництва НТШ у Світовій Раді. Проте делеговані на цих останніх Загальних зборах представники до Світової Ради, в тому числі з титулу посади новообрана голова НТША д-р Лариса Онишкевич входять з дня обрання до нового складу Світової Ради НТШ.

Олег Романів,
генеральний секретар

УКРАЇНЦІ В КАЗАХСТАНІ

Рік тому зустрілися в казахських степах.... Дружба міцніє

В останній рік-півтора читачі "Свободи" все більше й більше "відкривають" для себе українців у світі. Невідомі американському читачеві раніше громади в Мурманську, "Зеленому Клині", Ізраїлі, Ст.-Петербурзі, Казахстані тепер стали ближчими, немов влилися в члени великої родини українців зарубіжжя. Чи варто доводити, яку велику життєдайну силу це дає нашим землякам у віддалених місцевостях колишнього Радянського Союзу, яким буває так нелегко відстоювати свою ідентичність в країнах їхнього проживання, та забутих і нікому не потрібних на батьківській землі?

Прикладом цього може бути українська громада в Казахстані, невідома для світу, аж поки... Аж поки українець з Америки не "відкрив" її нам. Тим "відкривачем українців Казахстану" став Іван Буртик з Кліфтону, Нью-Джерзі, голова Ради Допомоги та Оборони Українського Конґресового Комітету Америки.

В 1997 році він поїхав до міста Караґанди відшукати сліди своєї родини, засланої у чорні совєтські часи. У казахських степах І. Буртик зустрічав багато земляків – дуже бідних, нікому не потрібних, але які, однак, з усіх сил намагаються гуртуватися й пам'ятати, якого вони роду (лише в Караґанді живе 100 тисяч українців). І. Буртик написав про це до "Вечірнього Києва", його статтю розглянули у Верховній Раді, в Казахстані побував міністер у справах еміґрації. Про братів з далекого Казахстану почала згадувати українська преса. З тих пір пан Буртик "захворів" Казахстаном і зробив справою свого життя допомагати землякам на тих віддалених землях. І пішли до бідних громад зібрані в Америці гроші, посилки з одягом, книжки, періодика...

На сьогодні І. Буртик організував і відправив два контейнери і біля 300 пачок з різними речами, здебільшого запакованих власними руками в домашньому ґаражі, також понад 6,000 дол., в тому числі й читацьку премію "Свободи" в сумі 2,000 дол.

Рівно рік тому, на День незалежности, місто Павлодар – центр української громади в Казахстані, де проживає близько 70 тисяч українців, відвідали земляки з США – президент СКУ Аскольд Лозинський, Іван Буртик, а також редактор "Вечірнього Києва" Віталій Карпенко. "Свобода" не раз писала про цю подію, яка, за свідченням самих казахських українців, назавжди змінила їх організаційне життя, додавши сили й ентузіязму.

Після тієї події взаємини з українцями Америки стали ще тіснішими, допомога – більш цілеспрямованою. Завдяки старанням Івана Буртика, у Павлодарі будується українська церква.

Ось листи приходять до РОДУ, які написав з Казахстану голова Павлодарського Товариства української культури ім. Т. Г. Шевченка Михайло Парипса:

Голові РОДУ УККА Іванові Буртику

Шановний голово!

Інформую Вас, а у Вашій особі членів Ради в тім, що надісланий на нашу адресу контейнер з гуманітарним вантажем отримано в кінці квітня в повному обсязі.

За рішенням Ради товариства було створено комісію, яка склала списки потребуючих допомоги (старі, бідні, немічні і т. п.). Зроблено інвентаризацію речей та харчів за напрямками і на сьогоднішній день 85 відсотків передано потребуючим, в тому числі 30 відсотків в сільську місцевість, де особливо у важкому матеріяльному стані знаходяться наші співвітчизники. Частина речей передана українській громаді міста Семипалатинська. Слід зазначити, що речі (одяг, взуття, білизна тощо) підібрані в пакунках сумлінно по-людськи і на 95 відсотків знайшли споживачів серед наших знедолених людей. Харчі збереглися повністю і дуже згодилися потребуючим, здивувавши широким асортиментом, якістю та заморською дивиною (для більшости з наших людей).

Завдяки цьому безцінному вантажеві значно збагатилася наша українська бібліотека цікавими та дорогими для нас книгами, яких ми напевно ще багато років не бачили б та і не знали б, що є такі видання. З допомогою їх розвиднілося минуле наших батьків, братів і сестер, що приховувалося і приховується до цього часу. Частину одягу та матерії залишили для нашого концертно-театрального реквізиту, частину дитячих і дорослих речей передали в будинки дітей-сиріт, та старих людей-інвалідів, де є люди різних націй. Наша недільна школа поповнилася підручниками, шкільярськими атрибутами, яких було чимало в пакунках. В пакунках було чимало нових спеціяльно куплених речей.

Авторитетно заявляю, що значна кількість наших людей вирішила свої проблеми на найближчий час з одежою та взуттям. Але головним у цій благодійній акції є те, що однокровці з-за океану протягнули руку допомоги. Це дуже зворушило наших людей. Більшість з них просто ридали від того тепла та й від дійсности, яка зайвий раз підкреслила нашу скруту та безвихідне становище.

Дуже вразило те, з якою любов'ю та бережливістю ваші люди збирали та складали ті безцінні пакунки. Кожен з тих пакунків віяв добротою та віддзеркалював по-своєму кожну родину, кожного добродія, які разом з речами посилали свою доброту та ласку. Це було видно з кожного пакунка.

Ця поміч підняла і моральний дух людей. Раніше періодично подібна допомога надходила громадам німців, корейців, поляків. Вони інколи давали перебрані залишки нашим людям та нерідко кепкували, мовляв, беріть, адже ваші вас не згадують. А тут такий резонанс: „Бандеровци своїх підтримують...".

А тут ще наша молодь в день Свята молоді, 25 червня, в турнірі зі стрітболу, одягнувши заокеанські футболки та шорти, розгромили 10 національно-культурних осередків, посівши перші місця серед юнаків та юнок. Отакої!

Нам надзвичайно прикро, що ми такі немічні і не бачимо виходу з того становища. Але разом з тим пишаємося, що про нас дбають. Не дивуйтеся, що на вашу адресу не піде потік листів з подяками та проханнями. Причина та, що не кожен має змогу придбати конверт.

Все, що я виклав у цьому посланні, то думка наших численних людей. Всі вони уклоняються нашим землякам з Америки, шлють великі та безмежні подяки за увагу та турботи. Адже ми відчуваємо, що це робиться не так легко і обходиться не дешево. Тому складаємо вам низький уклін, вельмишановний наш приятелю – пане голово РОДУ. Спасибі, що ви нас „відкрили" (як Колумб Америку), клопочетеся за нас, часом більше, чим ми клопочемося самі за себе... Щира вдячність вашим однодумцям, які тратять на нас час та сили.

Пане голово, оприлюдніть наш відгук перед тими чисельними людьми та цілими сім'ями, які опікувалися нами.

Обіцяємо вам, наші земляки, що не посоромимо наш рід, нашу Україну. Слава Україні! Героям Слава!

637001, м. Павлодар-1, вул. Леніна, 59. 25 червня 2000 р.

Голові РОДУ УККА Іванові Буртику

Високоповажний голово!

Асоціяція „Українці Казахстану" уклінно просить вас і очолювану Вами Раду розглянути можливість про надання допомоги в придбанні двох комп'ютерів, які необхідні для організації навчання в Павлодарському представництві Київської Академії управління персоналом.

За згодою з Академією та з дозволу Міністерства освіти Казахстану, у цьому році таке представництво відкрито в м. Павлодарі, де плянується за дистанційно-кореспондентською формою навчання навчати переважно молодь українського походження. Майбутні студенти зможуть навчатися у нашому представництві, а також перевестися для подальшого навчання в Україні, де в 12 реґіонах є філії цієї Академії. Вибрана форма навчання неможлива без наявности комп'ютерної техніки. А для придбання їх коштів не маємо, на жаль. Після оголошень вже маємо 11 кандидатів на навчання, в т. ч. 5 з різних міст Казахстану. Заздалегідь дякуємо за допомогу.

"Свобода" вже має приклади, коли на заклик через нашу газету українська громада США і Канади відгукувалася щедрою допомогою. Сподіваємося, що і цього разу знайдуться люди, які допоможуть українцям у Казахстані придбати комп'ютери. Тел. Івана Буртика: (973) 779-4063.

Відбувся VI Світовий Конґрес Міжнародної Ради центральних і східньоевропейських студій

Від 29 липня до 3 серпня у місті Тампере, Фінляндія, відбувся VI-ий конгрес Міжнародної Ради центральних і східньоевропейських студій. Ці конгреси відбуваються що п'ять років. Їх розпочато в Банффі, Альберта, Канада, у вересні 1974 року. На конґресах завжди була помітна українська участь, яка постійно зростає. Цього року конґрес був особливо важливим не тільки з уваги на своє 25-ліття, але також з уваги на срібний ювілей Організації Безпеки і Співробітництва в Европі (CSCE/OSCE), що її засновано у Гельсінках. Тому на конґресі було відзначено цю річницю, виступив з промовою міністер закордонних справ Фінляндії Еркки Туоміоя.

В Конґресі взяло участь приблизно 1950 науковців, які зробили доповіді, розділені на 450 сесій. В рамках конґресу відбулося чимало концертів, показів фільмів та доповідей на тему історії та культури Фінляндії. Кожний учасник конґресу одержав книгу рефератів доповідей, яка включала 1100 змістів доповідей, написаних головно англійською, але й також російською, французькою і німецькою мовами. З української тематики таких резюме видруковано

(Закінчення на стор. 13)



Українські учасники конґресу.

СИНОД ЄПИСКОПІВ УГКЦ



Український католицизм – один з мостів єднання

Від 16 до 21 липня 2000 року в Україні, в Бучачі Тернопільської области, в монастирі Чесного Хреста Господнього отців Василіян відбувся Синод єпископів УГКЦ. Його учасники надіслали Святішому Отцю щире послання єдности. У відповіді, переданій заступником Державного секретаря Ватикану о. Джованні Баттіста Ре читаємо: „Святіший Отець бажає, аби ви постійно поглиблювали специфічне покликання Східніх Церков у єднанні з Римом, маючи на меті єдність Церкви, зокрема належить згадати помилки минулого і стати на шлях прощення й примирення, і розвивати власну спадщину східніх католицьких спільнот в літургійному, духовному й богословському пляні, властивому вашій традиції, що є мостом і коштовним внеском для діялогу і заходів, спрямованих на єднання з Православними Церквами.

Членам Синоду єпископів УГКЦ, всім душпастирям і віруючим ваших епархій, що їх випробування йому відомі – у роки недавнього минулого, незважаючи на труднощі, багато членів вашої Церкви дали свідчення вірности Христові і Церкві, яке важливо зберегти для прийдешніх поколінь, Святіший Отець, доручаючи вас Пресвятій Зарваницькій Богородиці, шле з любов'ю своє Апостольське Благословення".

22 липня 2000 року в Бучачі, в монастирі Чесного Хреста Господнього отців Василіян, закінчив роботу ювілейний Синод Єпископів Української Греко-Католицької Церкви, в якому взяли участь майже всі єпископи (двадцять сім) з епархій України, Польщі, Німеччини, Франції, країн Бенелюксу, Італії, Великобританії, США, Канади, Бразилії, Аргентини та Австралії.

Головуючий на Синоді єпископів Владика Любомир Гузар, Єпископ-помічник Глави УГКЦ, виступив із доповіддю про стан нашої Церкви в Україні та діяспорі. Доповідач зазначив, що ситуація в Українській Греко-Католицькій Церкві на території України стабільна, стихають міжконфесійні протистояння та укріплюються церковні структури. Владика Любомир підкреслив, що визначальну ролю у цьому процесі стабілізації відіграли навчальні заклади богословського спрямування, зокрема такі, як Львівська Богословська Академія, яка в майбутньому повинна отримати статус Католицького університету, Львівська духовна семінарія Святого Духа, Львівський греко-католицький ліцей Климентія Шептицького, Бучацький історико-філософський ліцей святого Йосафата та інші. На Синоді було відзначено, що Українська Греко-Католицька Церква підтримує добрі стосунки з усіма східніми католицькими Церквами візантійської традиції, про що свідчить участь її представників у таких міжнародних заходах, як зустріч представників східніх католицьких Церков Америки, Австралії та Океанії у Бостоні (США); Студійні дні представників східніх католицьких Церков Европи в Ніредьгазі (Угорщина) чи Міжнародна конференція східних Церков Східньої Европи в Єрусалимі (Ізраїль), організована Патріярхатом Мелхітської Церкви. Ці зустрічі стали основою створення Союзу східніх католицьких Церков, в якому наша Церква відіграє важливу ролю.

Значну частину свого часу Синод єпископів УГКЦ присвятив дискусії над проєктом Партикулярного права Української Греко-Католицької Церкви, над яким упродовж трьох останніх років працювала Синодальна канонічна комісія (Кодекс канонів, якого дотримуються усі східні католицькі Церкви, допускає прийняття Помісною Церквою своїх законів). Про спосіб і термін проголошення цих законів прийматиме рішення Глава УГКЦ.

Єпископи розглянули становище наших вірних в тих країнах, де Українська Греко-Католицька Церква не має своєї структури та душпастирів. Владики стурбовані масовою еміграцією громадян України за кордон, де вони часто потрапляють в тяжкі умови.

Синод єпископів розглянув також проєкт реорганізації епархій УГКЦ в Україні. З існуючої Львівської архиепархії утворено дві нові епархії – Сокальську та Стрийську, а з Тернопільської – Тернопільсько-Зборівську та Бучацьку епархії.

З огляду на ситуацію Церкви в Україні та в діяспорі, на Синоді єпископів було обрано кандидатів на вільні посади епархів.

Владика Любомир Гузар коротко представив екуменічну концепцію нашої Церкви, в якій зазначено, що тривалий екуменічний діялог не може відбуватися без участи України, невід'ємної частини Европи – країни, що налічує п'ятдесят мільйонів вірних різних Церков. Було також наголошено на нестачі інформації про діяльність УГКЦ. Головуючий Синоду закликав Владик вжити певних заходів, аби виправити таку ситуацію.

На Синоді єпископів відбулася дискусія стосовно Третьої завершальної сесії Патріяршого Собору УГКЦ, призначеного на червень 2002 року. Прийнято робочу назву цього Собору: „Ісус Христос як джерело духовного відродження українського народу".

Синод єпископів Української Греко-Католицької Церкви закінчився зустріччю Владик із особистим легатом Святішого Отця Івана Павла II, Кардиналом Пулічем та Апостольським Нунцієм Архиєпископом Миколою Етеровичем.

Після завершення Синоду єпископів Владики взяли участь у Національній всеукраїнській прощі до Зарваниці, яка відбулася 22–23 липня. Крім того, на Синоді єпископів УГКЦ прийнято цілий ряд важливих постанов.

Секретаріят Синоду єпископів Української Греко-Католицької Церкви

У Перечині буде не лише московський храм



Новобудова греко-католицького храму у Перечині. Осінь 1999 року.

Майже два роки тому „Свобода" повідомляла про складну церковну ситуацію у районному центрі Перечин на Закарпатті. Це селище стало войовничим осередком Православної Церкви московського патріярхату, яким керує українофненависник, один з активістів „політичного русинства" батюшка Сидор. Від місцевих греко-католиків, які після Другої світової війни становили більшість у Перечині, влада відібрала їхній храм і віддала московській Церкві. З постанням незалежної України і відновленням діяльности УГКЦ греко-католицька громада селища, природно, повернулася до своєї конфесії, до батьківської віри, а що храму свого не мали, то Служби Божі відбувалися, і відбуваються ще й тепер, під голим небом – в усяку пору року і в усяку погоду.

З благословення Єпископа-ординарія Мукачівської греко-католицької епархії Івана Семедія і Єпископа-синкела Івана Маргітича, греко-католики Перечина почали будувати свій храм, розраховуючи при цьому на фінансову допомогу колишніх закарпатців зі США.

Практичне організування цієї допомоги взяла на свої плечі Марія Химинець з Кергонксону, відома у нашому краї українка, колишня перечинка. Вшановуючи світлу пам'ять свого чоловіка, д-ра Юліяна Химинця, вона видала його книгу „Тернистий шлях до України", і зібрана з її продажу сума істотно поповнила збірку на церкву у Перечині. На сьогоднішній день споруджено стіни, дах, цієї осені стоятимуть усі три бані.

В одному з двох списків значиться майже 170 прізвищ жертводавців, тому нема можливости подати їх усих у газеті. Загальна сума здійсненої за цим списком збірки – 13,903 дол. Друга збірка, в пам'ять сина пані Марії, Юліяна Химинця-молодшого, становить 1,700 дол.

Усі імена жертводавців будуть вписані в „Книгу пам'яті" будівництва греко-католицького храму в Перечині, яку буде передано на збереження церковній громаді під час посвячення церкви.

Мирослав Кедюлич,
Перечин, Закарпатська область

Запитання без відповіді

Ярина Тудорковецька

У діяспорній пресі появився заклик („Свобода", ч. 21) з адресою, куди надсилати пожертви на Український католицький університет у Львові. Є там таке речення: „...Мрія Митрополита Шептицького і зусилля Патріярха Йосифа Сліпого з метою створити Український католицький університет у Львові щораз більше стають конкретною реальністю".

З цього приводу нам, у діяспорі, а також ентузіястам УКУ у Львові варто б дещо нагадати. Зокрема про велетенську працю Патріярха Йосифа Сліпого, коли ж він, по 17 роках сибірського заслання опинившись на Заході, у Ватикані, почав еру великого і сильного руху за визнання Римом Українського Греко-Католицького Патріярхату. Зі смертю Йосифа Сліпого нам ішлося про те, щоб Рим ствердив Патріярхат УГКЦ, як самовряду-вальну одиницю у католицькому світі, як носія традиції східньої гілки християнізму, початої князем Володимиром Великим у Києві.

З метою втілення ідеї Патріярхату, було засновано спеціяльний фонд, проводилися численні збірки – без перерви, при всіх нагодах. Водночас діяспора усвідомлювала потребу бути терпеливою, бо Ватикан не міг собі дозволити дратувати Москву визнанням Українського Греко-Католицького Патріярхату. Крім того, УГКЦ не мала державної території.

Нині історія ступила крок уперед, СРСР перестав існувати, тріснув зсередини, виникла держава Україна. Є вже своя територія, є синоди представників УГКЦ у Львові. Але справа Патріярхату УГКЦ, якого домагався Патріярх Йосиф Сліпий, вперед не просунулася. Запала глибока і якась незрозуміла мовчанка.

З цього приводу час висловити запитання. Перш за все, що сталося з вимогою Патріярха Йосифа Сліпого, зверненою до Ватикану, щодо узаконення Патріярхату Української Греко-Католицької Церкви в Україні, яка стала незалежною державою? Чому досі не втілена у повноті ця форма українського, не латинізованого самобутнього католицизму у спільному християнському морі? І друге запитання: як були зужиті гроші з численних збірок, яких напевно зібралася чимала сума багатьох років спільних зусиль західної діяспори?

Природно було очікувати, що Церква, яка вижила в катакомбах XX століття, заслужить на особливо прихильну увагу з боку Ватикану. Також можна було сподіватися, що Папа Іван Павло II якнайскоріше здійснить свою подорож до вірних тієї „катакомбної" Церкви, своїм звичаєм поцілує українську землю у Львові і, згідно зі заповітним пляном Патріярха Й. Сліпого, проголосить так довго очікуваний Патріярхат УГКЦ, шануючи 1000-літню традицію схід-

(Закінчення на стор. 14)

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Концерт Тараса і Лорі Нагірняків



Родина Нагірняків: Василь, Дана, Лорі і Тарас.

21 липня 2000 року в Осередку ім. св. Андрія в Норт Порті, Фльорида, відбувся гостинний виступ молодого композитора й артиста Тараса Нагірняка та його дружини, співачки Лорі, які приїхали до своїх батьків, з далекого Висконсину.

Василь Нагірняк мав дочку від першого шлюбу, а його дружина Дана троє дітей. Одруження їх увквітчалося народженням ще двох дітей, одним із яких був Тарас. Нелегко було Нагірнякам вивести в люди шістьох дітей.

Мета досягнена, але поза працею не лишалося часу для сімейної школи українознавства, так що Тарас українською мовою не говорить. А зате нею співає! Ще з юних літ він виступав у різних українських осередках Висконсину. В 17 літ скомпонував „Українську рапсодію", а потім став писати пісні на тексти українських поетів і виконувати їх українською мовою. Як це можливо?

Завдяки копіткій помочі свого батька Василя, що писав українські слова латинкою і навчав Тараса правильно їх вимовляти. В цім концерті Тарас виконав чотири пісні на слова Ганни Черінь. Одна з них – ораторія „Чорнобиль", запис котрої дійшов до чорнобильського центру в Іванкові, урочиста, з бойовим закликом подолати Чорнобиль у власній душі й запалити у серці "славотворчої праці вогонь". Три інші пісні на слова Г. Черінь – „Молитва" і два вірші на свято Незалежности.

Чарівна дружина Тараса навчила об'єднаний хор гімназії Монона Ґров, і в 1991 році цей хор здобув перше місце, проспівавши пісню на конкурсі гімназійних хорів, українською мовою. Тарас з дитинства обрав собі професією музику, став композитором. Він також директор, соліст, декоратор, організатор і продуцент, поставив у різних театрах Висконсину музичні комедії „Анні", „Евіта", „Вест-сайд сторі", „Фіддлер", „Фантом-опери" та інші.

Тарас пише релігійні пісні для Церкви, в якій він дириґує хором. Найбільше його досягнення – музична п'єса „Кожна людина", в стилі модного тепер „Поп-мюзикл". Це новітнє мораліте про страждання, шукання і помилки людини, що шукає змісту в житті.

На закінчення концерту Тарас заграв на великій маримбі свою „Українську рапсодію". Мотиви гуцульських верховин і звуки трембіти можна було ясно відчути. Чудові голоси Тараса і його дружини глибоко зворушили глядачів. Батьки Тараса після концерту щедро почастували присутніх.

Конферанс і пояснення були в руках Г. Черінь, яка перед кожною піснею на її слова читала текст.

Галина Паньків,
референтка Осередку св. Андрія

Дебют молодої співачки



Христина Ганчар.

7 травня ц. р. співачка Христина Ганчар дала концерт українських пісень та оперових арій при фортепіяновому супроводі Чармейн Сіягіян у музичній залі Блісс в Йонґставн – університеті, як обов'язкову частину її навчальної програми. Христина Ганчар пояснила, що вона вибрала особливі пісні – всі в українській мові – з великої колекції пісень її бабусі Ольги Сушко-Наконечної, яка була присутня у залі. Ольга Сушко-Наконечна, відома солістка (радіо, концерти, опера) в Україні, країнах Европи, а також в Канаді і США, де вона тепер живе і працює. На початку концерту Софійка Наконечна-Сміт – хресна мама Христини Ганчар – виголосила вступне слово про Христину. Програма концерту включала арію Жанетти з опери Дм. Бортнянського„Сокіл", „Айстри" М. Лисенка, „Ти воскреснеш, Україно" А. Рудницького з його циклу пісень під назвою „Чотири пісні вільної України" та інші арії і пісні. На жаль, небагато людей у США ознайомлені з цими творами.

Христина Ганчар, меццо-сопрано, співала з доброю вимовою і контролею голосу, в теплих тонах, що корисно підкреслювало глибоке відчуття музики. Її щирі замітки, часто подані з легким гумором, впроваджували слухачів і до лірики пісень і до історичних обставин їх композицій. Свій концерт українських пісень та оперових арій Христина Ганчар почала колядкою „Ой дивнеє народження Божого Сина" в музичному опрацюванні на скрипку і фортепіяно Василя Барвінського.

Наприкінці програми молода співачка виконала пісню „Рідна мати моя" композитора Платона Майбороди на слова Андрія Малишка. Зворушлива мелодія була приготована Христиною Бурбою – товаришкою студій композиції в Йонґставн- університеті, для інструментального ансамблю двох скрипок, гітари та віольончелі спеціяльно на цей концерт. Молодший брат Христини Тимотей Ганчар і 6-літній тіточний братчик Зенон Наконечний-Сміт, одягнені у вишиті гуцульські сорочки та оригінальні гуцульські „крисані", передали співачці китиці троянд. Програмку імпрези підготували Ричард і Софійка Наконечна-Сміт у своїй фірмі „Foresight Publishing Services".

Христина Ганчар є донею о. Максима і Марії Наконечної-Ганчар. В часі своїх студій ще в середній школі була відзначена численними почесними та грошовими нагородами за свої успіхи в науці і виступи в ролі співачки та дириґента. Вона тепер готує дослідницьку працю про українські пісні, яка буде збережена у архівах Йонґставн-університету. Христина Ганчар, як і уся її родина, є членом Українського Народного Союзу.

Н. Н.

Відбувся VI Світовий...

(Закінчення зі стор. 11)

31, з того 6 російською мовою, а 25 англійською.

Конґресу відбувся під патронатом президента Фінляндії Тарі Галонен у залі офіційних зустрічей міста Тампере та в приміщеннях міського університету. Зі згаданих 450 сесій, 19 були цілком присвячені українській тематиці, з них дві – про Київську Русь. В числі українських сесій були: „Національна історія і національна мітологія – український приклад", у якій взяли участь Зенон Когут, Франко Сисин, Сергій Плохій, Павло Маґочий – всі з Канади; коментатором служив Георгій Касіянов (Київ), а предсідником о. Борис Ґудзяк (Львів).Сесію „Релігійна цивілізація України – Церква і релігія в постсовєтській Україні" організували НТША та УВУ при співпраці Товариства Св. Софія (США). Сесією проводив Леонід Рудницький (УВУ–Мюнхен), який прочитав доповідь „Релігійні теми та мотиви в українській літературі". Іншими доповідачами були Ролянд Піч, від Академії Наук судетських німців та УВУ і Тома Бирд, професор Ньюйоркського університету. Коментатором був о. Борис Ґудзяк. Цікавою була також сесія присвячена мовним правам українських меншостей в сусідніх слов'янських країнах, що її зорганізувало НТША. У цій сесії взяли участь Антоніна Березовенко (Київ), Любіца Баботова (Пряшів), Мирослава Знаєнко (США) та Марта Трофименко (США). Сесією проводив згаданий вже Т. Бирд. На сесіях були також обговорені питання „Вклад української діяспори в українознавчі студії", „Ідея України в XX столітті", сесія про лемків; сесія, присвячені цивільно-військовим взаєминам в Україні; „вестернізації" України; „Україна на порозі XXI століття"; „Російсько-українські взаємини"; „Україна та Білорусь між Сходом і Заходом". Управа конґресу під цю пору обговорює можливість видання вибраних доповідей окремим збірником. Було б бажано, щоб українська тематика була гідно представлена в цьому виданні, що причинилося б до піднесення міжнародного престижу української науки.

Пресове бюро УВУ

Дитячий театр в Міннеаполісі

Радісні почуття викликала вистава музичної п'єси, щебетання дітей українською мовою та спів молоденьких „акторів" – віком від 5 до 12 років. Це рідкісна подія в нашому оточенні, бо ж ці діти переважно походять з мішаних подруж і їхня розмовна мова здебільша англійська.

Душею дитячого театру стала молода мисткиня, композитор з музичною освітою, народжена в Києві та прийнята до Спілки композиторів Наталя Сингаївська-Браєн. Наталя є матір'ю трьох дітей віком 7–12 років. Вона провадить недільну школу українознавства при православній церкві св. Юрія Переможця в Міннеаполісі, Мн.

Минулого року Наталя почала свою музичну кар'єру в праці з дітьми в п'єсі „Зайчик-зазнайчик" (переклад з російської мови). Цього разу вона підготувала „Цибульоноса" – переклад з англійської. Твір написав японець Сатоші Тажирі, а музичну частину створила Наталя Сингаївська.

У виставі брали участь Христина і Стефанка Корсунські, Атена, Андрій та Александер Браєни, Данило Пансер, Сашко Уніят, Назар і Дмитрик Гуцали, Александра Пітерсон, Катруся Бенфілд та дорослий – лісничий О. Залуцький. В режисурі та опорядженні сцени допомагали Ірма та Славко Корсунські, Катя Бреславець та О. Залуцький.

Залишаючи залю у церкві св. Юрія, вдячні гості чули, як услід їм летіла дитяча пісня „Він змінився на добро, перестав творити зло".

Катря Гуцул

ЗВІДУСІЛЬ

Тривожна хронологія

Аварія російського підводного човна „Курськ" спонукала дослідників звернути увагу на тривожну повторюваність таких випадків. Першу аварію зафіксовано 4 липня 1961 року, коли загинуло 8 моряків. Нинішня є вже десятою від того часу. Затонули підводні човни колишнього СССР у 1968 році в Тихому океані, в 1970-му – біля Еспанії, в 1986 році – біля Бермудів. Найбільшою була катастрофа підводного атомового корабля „Комсомолець" у 1991 році.

Кара смерти в Китаю є на порядку денному

Пресове Агентство Нового Китаю повідомило, що в країні нещодавно страчено чотирьох чоловіків, включно з капітаном тайванського риболовного корабля та гонґконґського підприємця за підроблювання і розповсюджування фальшивих грошей. Ці гроші останнім часом стають усе гострішою проблемою Китаю, тому страти громадян вже належать до надзвичайних подій, тим більше, коли їх злочини на думку уряду, є поважними. Однак страта тайванців – рідкісне явище.

Канада визнає Північну Корею

Канадський міністер закордонних справ Лойд Аксворті офіційно повідомив, що Канада започатковує формальні взаємини з Північною Кореєю. Він припускає, що вже до кінця року Канада матиме повновартісні дипломатичні зв'язки з Північною Кореєю. Канада – третя країна з групи восьми індустріяльних держав, після Росії та Італії, котрі формально визнали цю твердолінійну комуністичну країну.

Нові святі російського православ'я

Собор Російської Православної Церкви канонізував останнього російського імператора Миколу II і членів його родини, страчених більшовиками в липні 1918 року на Уралі. У рішенні про зарахуванняння Романових до сану святих зазначено, що вони прийняли страждання з покорою і вірою у перемогу Христа над злом. Проти цього рішення виступав Патріярх РПЦ Алексій II, оскільки немає певности, чи перепоховані у Санкт-Петербурзі, з ініціятиви Єльцина, кості справді є останками царської родини.

Фармери озброїлися проти нелегалів

В Арізоні, США, утворилися антиіміграційні угрупування фармерів, які затримують порушників кордону США або навіть стріляють у них. Щойно на американській території поранено Алехандро Веласкеса, який перейшов кордон з Мехіко. Фармери пояснюють свої дії тим, що приходьки нищать посіви і забруднюють поля.

ЩЕ ПРО ІМІҐРАЦІЙНУ ЛОТЕРЕЮ

За "зелену картку" в Україні платять тисячі долярів

В минулому числі "Свободи" ми розповіли про те, як брати участь у лотереї на "зелену картку" – візу до США. Сьогодні друкуємо розповідь новоприбулої до США, яка виграла "зелену картку".

Безробіття в Україні змушує людей шукати кращого життя по світі. Чимало з них прагнуть у будьякий спосіб дістатися берегів Північної Америки, аби працювати і заробляти добрі гроші. Та отримати дозвіл на в'їзд до США, коли у вас там немає близьких родичів, – практично неможливо. Втім, шанс випробувати долю й, коли пощастить, змінити українську прописку на американську, таки існує. Це лотерея, у якій можна виграти "зелену картку". Однак в Україні цю візу називають "зеленою" зовсім через іншу причину. Справа в тім, що такою карткою можуть скористатися лише заможні люди (американські гроші в народі так і називають –"зелені").

Усе почалося кілька років тому, коли Україну прийняли до компанії країн–гравців у лотерею "Diversity Visa Program". Та в самій Україні про лотерею не було відомо майже нічого. Хтось щось десь чув – і не більше. В масовій пресі роз'яснень не друкували, бо, на думку чиновників, така інформація "сприяла б витоку продуктивних сил з країни". Проте, як кажуть, святе місце порожнім не буває. Тож ліквідувати інформаційну прогалину узялися спритні ділки. Новий "бізнес" виявився доволі прибутковою справою. Адже охочих заплатити за консультацію й бодай щось дізнатися про іміграційний процес було, і нині є, чимало. Навіть незважаючи на те, що таку інформацію уряд США надає безкоштовно. Важко повірити, але факт: традиційна недовіра до офіційних установ і відсутність елементарних знань своїх прав спонукає заляканого українця скоріше заплатити якомусь дядькові, аніж звернутися за роз'ясненням до Посольства США у Києві. Між іншим, на прийом до амбасади вже можна записатися по телефону, й зовсім не варто вистоювати довжелезні черги, як було колись. Тим не менше "іміграційний бізнес" в Україні дедалі процвітає, приваблюючи різноманітними послугами.

Візита до такої фірми однією консультацією, як правило, не закінчується. Клієнтові пропонують переклад анкети – ця послуга коштує в середньому 30 долярів. Згадавши свій рівень володіння чужоземними мовами, пересічний, як кажуть, українець з радістю пристає на таку пропозицію. Для нещасливчиків на тому всі витрати закінчуються. А у переможця лотереї – попереду тривалий і доволі непростий шлях, чим, власне, і користуються бізнесмени. Справа в тім, що за умовами лотереї не кожний її переможець отримає "зелену картку". Іміґраційне відомство США висуває певні умови. Скажімо, у переможця мають бути родичі у США, або ж він має офіційне запрошення на роботу, або, нарешті – чималий рахунок у банку чи вартісну нерухомість. Є й інші "рифи", що змушують замислитися: чи долати їх самотужки й тим самим ризикнути провалити справу? Чи, може, заплатити фірмі, яка гарантує 99 відсотків успіху, – і спокійно чекати на виклик до посольства. Чимало обирають останній шлях. Його вартість – близько 2 тисяч долярів: підготовка, переклад, нотаріяльне забезпечення і гарантована доставка пакета документів на всю родину (700 долярів), пошук роботодавця чи бізнесу у США (ще 700 долярів), підготовка до інтерв'ю в американській амбасаді та ін. (500 долярів). Деякі фірми навіть повертають частину грошей, коли консул відмовляє переможцеві у візі (а таке нерідко трапляється).

Існують ще й обов'язкові офіційні виплати: за спеціяльну медичну комісію (близько 100 долярів за особу) та за інтерв'ю в амбасаді (по 400 долярів за особу). Зібравши все докупи, дістанемо близько 3 тисяч долярів.

До чести деяких компаній, які добросовісно працюють на цьому ринку, варто зауважити: вони справді допомагають багатьом людям зорієнтуватися у непростій процедурі іміграційного процесу. І для українців з провінції, та й не тільки, така допомога надзвичайно важлива. Однак, вона могла б бути набагато дешевшою, а отже і менш болючою, якби інформація про "зелену картку" була доступною широкому загалові. Тим часом, аби дістати тисячі долярів, люди "обростають" боргами, ризикують життям – своїм і своїх родин, або йдуть у тяжкі найми.

Про це – у наступній статті.

Галина Сорока

Союзівка вітатиме байройтців

(Закінчення зі стор. 9)

курс, народна школа, молодечі організації Пласт і СУМ, музично-вокальна секція, хори, гімназійний і „Боян", Союз Українок, театральний гурток, спортові чоловічі та жіночі дружини „Дніпро". Тоді наполегливість була сплетена з патріотизмом, і юнацтво вчилось та „без надії таки сподівалось". У молодих серцях палала любов до України, до науки. Ця молодь хотіла, щоб наступні покоління вже ніколи не були змушені втікати зі своєї прабатьківської землі від сучасних варварів, щоб зберегти своє життя десь у незнаному, а часом жорстокому світі, лише тому, що українці хотіли бути собою.

Півстоліття вже проминуло, як студенти та таборовики розбрелись по цілому світу, де їх прийняли гостинна країна Вашінгтона, Канада, Австралія. А тепер почувся поклик юних літ, і хочеться знову зустрітись з професорами, студентами і таборовиками та пригадати таборові дні, все пережите, де колись так жваво кипіло життя.

Роз'їхавшись по світі, багато гімназистів закінчили університети, до яких приготовлялись у гімназії, завели родини, ширили правду про свою батьківщину, допомагали Україні, кожний по своїй змозі, та, нарешті, дочекались самостійної України – слава Богу!

У 1950 році відбулась остання гімназійна матура, а тепер, півстоліття пізніше, хочеться пригадати ті часи та довідатись, яка доля зустріла друзів чи подруг з гімназійної чи шкільної лавки. Хочеться погомоніти, спільно згадати тодішні пориви та почування, пригадати тих, що вже відійшли від нас, побачити знімки чи відео, заспівати старих пісень, забавитись, побенкетувати. Ще можна буде купити гарно видану книжку „Байройтські спомини з юних днів, днів весни", редакторами яких є мґр. Ярослав Ликтей, д-р Олександра Леся Кісілевська-Ткач і д-р Іванна М. Мірчук-Ратич. До милої зустрічі на Союзівці!

З огляду на обмежену кількість кімнат, управа Союзівки просить якнайшвидше замовити приміщення, звертаючись на адресу: **Soyuzivka, Ukrainian National Association, Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446. Tel.: (914) 626-5641.**

Ярослав Ликтей

Запитання без відповіді

(Закінчення зі стор. 12)

нього християнства. А вже при тій нагоді Папа мав би спромогтися на осуд Акції „Вісла", нищення у 1945-1947 роках українського населення, яке опинилося під Польщею і в результаті тієї злочинної акції зазнало депортації з корінного місця осідку, а УГКЦ – латинізації і польонізації.

Адже ж Папа у 2000 році продемонстрував вірність Христової істини – актом вибачення перед Ізраїлем, перед євреями світу за недостатню допомогу Ватикану для євреїв під час Другої світової війни і в цілому за так званий антисемітизм християн. Це шляхетно, це гідно. Але й політично коректно, бо достосовано до сучасної політичної моди у світі.

Вибачитися за Акцію „Вісла" було б кроком уперед, бо навіть поза політичною мотивацією мало б елемент чесности зі самим собою, з історією нації, з якої походить Іван Павло II і яка відомою мірою пов'язана з історією України і Росії.

Плянований Український католицький університет у Львові містить у своїй назві католицьке підкреслення, без східньо-традиційного „греко". Це слово хоч скомпліковане, але таки вказує на історичну відмінність від латинської традиції Риму, вказує на унікальність, на своєрідну властивість лінії, початої у Києві князем Володимиром Великим. Отже, поки знайдеться відповідніша назва замість „греко", можна обміркувати, чи не варто назвати замість „Український католицький університет" – просто: Український християнський університет? І домогтися, щоб у ньому узгіднено діяли також катедри українського православ'я. Ідеться про те, щоб цей новий заклад не служив латинізуючим засобом Ватикану, не становив його передової лінії проти ідентифікації „уніятів" з традиціями Києва, а сприяв розвиткові тих українських точок зору, які сьогодні потрібні для утвердження нашої нації.

Елістон, Онтаріо, Канада

ПРОТОКОЛ РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ що відбувся на оселі УНСоюзу, СОЮЗІВКА в днях 3-го до 5-го грудня, 1999 р.	MINUTES OF THE ANNUAL GENERAL ASSEMBLY SESSION of THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION December 3 - 5, 1999 at The UNA resort, SOYUZIVKA

Продовження.
Continuation.

Report of UNA Advisor Nicholas Diakiwsky


N. Diakiwsky

I am grateful to the delegates of the 34th Convention in Toronto, Canada for giving me the opportunity to serve the UNA and its member as an Advisor to the General Assembly for a second term. During my time on the board, I have found that for a fraternal to flourish, we must have many people willing to make personal sacrifices and to give their valuable time. This is no different at the branch, district, or national level. A report of my recent, contributions, activities, and participation is as follows.

The bulk of my contribution remains in my role as secretary for UNA Branch 161 in Ambridge, Pa. Since the convention in 1998, I have organized 12 new members and continue to service a branch with over 400 certificates and 500 paid-up members. As with many secretaries, I am faced with the challenges of holding onto existing members and organizing new members. It is more critical than ever to once again make the UNA a financially strong organization. This is vital to our growth and future existence. Also in this capacity, I attend regular monthly and annual meetings as the branch continues to sponsor regular events that include golf, bowling, picnics, and children's Christmas parties.

On the district level, I continue to hold the position of District Chairman of the Pittsburgh District. With the help of other district officers, I have regularly arranged Annual District and Organizational meetings. In October 1998, we hosted a district meeting in Aliquippa, Pa., with Martha Lysko attending. In March 1999, we held a meeting in Carnegie, Pa. in with Stefan Kaczaraj attending and then in October 1999, we once again hosted Martha Lysko in Carnegie, Pa. as she presented the UNA's new products to the district secretary's in attendance.

In conjunction with the Ukrainian Technological Society, the UNA Pittsburgh District hosted a lecture and discussion with Dr. Myron Kuropas on the topic of the Future of the Ukrainian-American Community. The event was very informative as representatives from many Ukrainian organizations in the Pittsburgh area attended. Both sponsoring societies owe a debt of gratitude to the Ukrainian Radio Program in Pittsburgh and its Director. Michael Komichak, for his effective promotion and assistance in planning.

In November 1999. I attended the meeting, of the General Assembly at Soyuzivka where we were once again faced with critical budget decisions that would have a lasting effect on the future of the organization.

I strongly feel that the next 2-3 years will be a crucial time for the UNA. The UNA must find a way to survive as a leaner and more efficiently run organization.

Report of UNA Advisor Wasyl Szeremeta

Wasyl Szeremeta

UNA Advisor

W. Szeremeta

An ancient Chinese curse wishes the unsuspecting individual: "May you live in interesting times." Since my election as advisor to the Ukrainian National Association in last year, I have felt that times are getting "curiouser and curiouser."

When I started serving in this important position, I felt that as a newcomer to the National level of this esteemed organization, I would be able to serve the organization better by listening to a wide cross-section of members and non-members to measure the pulse of the organization. I have listened and I have come to the basic conclusion that there are two types of individuals present in the Philadelphia area: angry individuals and those with no pulse or no desire to have a pulse.

The anger is nothing new. Most of the anger arises from dividends, or, more correctly, a lack of dividends. While it is true that an organization that is losing money should not be paying out dividends, if we are losing members, will we not lose more?

We are a fraternal organization. What fraternal benefits do we really provide that our current membership and, more importantly, potential new members care about and desire?

I have tried to approach the younger generation immigrants from our Mother Country. They do not share the same patriotic feelings that our parents and grandparents did, so the Ukrainian card is much more difficult to play. Of those that might be interested in insurance, we are losing potential members because they are able to obtain multiple quotes that are readily available and in some cases better values by searching on the Internet.

As an advisor, I have tried to provide answers to all these individuals. This task is made almost completely impossible by the fact that I have received almost no information from the Executive. It is impossible to serve as an advisor to an organization, which shows no trust in its elected junior officials.

These are just some of the comments that have colored my perception of what the UNA is today on the eve of the new millennium?

The crux of the problem is the following

The UNA is no longer perceived as being the successful organization that it once was. This perception indicates that either the UNA is no longer a successful organization, or that the UNA is successful, and the perception is flawed. This perception is alienating old loyal members and is poisoning the pool of prospective new members.

This Executive Board must be critically examined and if found lacking – changed.

This organization must talk to it's members and the community in general to find out what the people want. Only then can the Executive make educated decisions about what products to provide and which ones to cut.

What are the strengths of this organization? After the last year, I would find it hard to describe many strengths. One of the strengths is that the UNA has existed for a century. For an organization to last this long, it has to have done something right. There are many loyal secretaries, and junior level "executives" within the UNA that have great ideas, but this resource is not fully tapped.

What are the weaknesses?

We are in a competitive business with many larger insurance companies that have larger bankrolls and creative minds that can steamroll an organization like the UNA.

We have caught ourselves in a time-warp, and have not been willing to change with the times. Technology is passing us by. Ukraine is free, but it is not a Ukraine we expected. New immigrants are arriving, but with different personalities than of previous generations. We have not addressed what their needs are, and how and what our organization can provide.

We have not taken advantage of the bull market of the last decade to improve our financial position.

We do not know whether the products that we provide various policies, publications, resorts) are cost effective, and whether they are generating meaningful revenue.

The Executive creates the impression of being very secretive, creating an hostile environment that is devoid of trust.

What are this organization's opportunities?

The major opportunities for the UNA and her future rest in this organization's ability to quickly address and repair the weaknesses.

We are in a competitive business and that will not change. We must use our creative resources to determine what niches in the insurance market, the major players are missing, and to see if we can provide a better service. The answer may not come from within the UNA. Anyone who attended the SYNERGY conference that was sponsored by the Ukrainian Medical Association of North America last year had to realize the absolutely vast and rich educational braintrust that exists in the Ukrainian American community. THIS IS AN UNTAPPED RESOURCE THAT CAN HELP ALL UKRAINIAN ORGANIZATIONS INCLUDING THE UNA.

We must fully invest, to the limit of the law, in instruments that will take advantage of everything the market has to offer.

A formal cost-benefit analysis must be performed on evenly aspect of our organization. Policy classes that do not generate marginal revenue that is greater than marginal costs should be eliminated. The same can be said of our publications and our resort.

Finally, the Executive must abandon behavior that creates the impression of a secretive Politburo. Our parents and grandparents fled that kind of rule to seek a better life.

My report is not meant to be pessimistic; on the contrary, I see the potential for optimism, because the weaknesses can be fixed – IF WE WANT TO.

My report is meant to be critical. As I stated at the onset, I have listened to many people. My job today is to make sure that this Executive Body hears their voices.

It is time that this Executive step up to the plate and do what has to be done; if it not prepared to do so, then please allow someone else the chance.

Report of UNA Advisor Stephanie Hawryluk


S. Hawryluk

As I begin my report as advisor of the Ukrainian National Association, I would like to thank the delegates of the 34th UNA Convention in Toronto for their support and vote of confidence. This report will cover my activities on behalf of the UNA from the convention in May, 1998 through October, 1999. Most of my work revolves around UNA activities at Soyuzivka because of my proximity to the UNA Estate.

One of the first activities that I was involved in was the organization of a bus trip to the new UNA Home Office in Parsippany, N.J. This event was planned to coincide with the Seniors weekend which is held annually at Soyuzivka. It was coordinated by Judge Anna Chopek, President of the Seniors Group and Honorary Member of the UNA General Assembly, Anna Slobodian, President of Branch 88 in Kerhonkson and myself. This was a very successful trip because it gave many of our members and seniors an opportunity to see for them-

selves the new building that they had heard and read about in our publications .

I attended the Father's Day celebrations at Soyuzivka in both June, 1998 and June, 1999. It was commendable of the districts from Rhode Island and Troy-Albany to organize bus trips to Soyuzivka for these occasions.

During the summer months in both 1998 and 1999, I represented the UNA at the closing ceremonies of the different children's camps that were held at Soyuzivka. I spoke and distributed gifts to the campers from the Ukrainian National Association.

At the closing ceremonies of Tabir Ptashat held on July 24, 1998, Neonilia Sochan was presented with a plaque for ten years of hard work and dedication to Tabir Ptashat. The UNA also contributed $500 to Mrs. Sochan to continue the work of Tabir Ptashat Not only did I speak at the closing ceremonies of these camps but I also participated in some of the activities of the Chemney Camp and Tabir Ptashat.

In August, 1998 I attended the farewell banquet of the Dance Workshop, under the direction of Roma Pryma-Bohachevska. I also presented trophies to the athletes who participated in the tennis competitions at Soyuzivka on Labor Day.

At the request of Vice-President Anya Dydyk-Petrenko, I was the coordinator for the Miss Soyuzivka Contest in August, 1998 and 1999. The members of 1998 jury were UNA Advisor Alex Chudolij, Vasyl Hrechynsky and Sonia Semanyszyn. The 1999 jury members were Stefan Szkafarowsky, Hryts Hrynovets, Ms. Semanyszyn and Lon Staruch. The Miss Soyuzivka Contest is always a very enjoyable occasion and it draws many young people to Soyuzivka,

In November, 1998, I attended a special meeting of the General Assembly where we reviewed the UNA operations for 1998, approved the new budget for 1999 and reviewed the organizing results for 1998.

The Troy-Albany District meeting was held on March 13, 1999 in Watervliet. UNA President, Ulana Diachuk informed all present about the newest developments in the UNA and I spoke about the summer plans and activities at Soyuzivka. I wish to thank the editors of The Ukrainian Weekly, Roma Hadzewycz and Svoboda, Raisa Galeshko for their wonderful coverage of activities at our estate.

In July, 1999 we all lost a valuable friend and member of the General Assembly, Walter Korchynsky. He will be sorely missed. Vichnaya Pamyat.

In addition to my activities as advisor, I continue my duties as secretary of Branch 88 in Kerhonkson. In this reporting period I organized 27 new members.

I look forward to serving on the special committees at upcoming annual meeting of the General Assembly.

Report of UNA Advisor Andre Worobec

During the period of time covered in this report I have been involved in the following activities:



W. Worobec

In my association with the UNA I continued my employment with the Ukrainian National Association, Inc. in the capacity as fraternal activities coordinator, and have represented the UNA as a licensed insurance sales representative and secretary of Branch 76.

As the UNA's fraternal activities coordinator I was involved in activities which had importance for UNA:

• 1. A survey of local unit activity for the National Fraternal Congress of America for calendar year 1997 and 1998.

• 2. Continued the policy to encourage UNA Branches to hold St. Nicholas/Christmas parties as well as golf tournaments. Different UNA branches responded to this program during years 1998 and 1999: Branches 120, 161, 164 and 333, as well as branches in the Buffalo, Syracuse and Cleveland area.

• 3. Publicity for the UNA – writing articles in the UNA press in English and Ukrainian and other articles involving the UNA and UNA Branch fraternal activity.

• 4. Promotional activities in matters involving UNA insurance products, membership information, UNA fraternal activities, UNA publications and Soyuzivka at Ukrainian festivals Morris County in September 1998 and 1999, and arranging for similar UNA participation at the Lemko Festival at Bound Brook in August of 1998 and 1999.

• 5. Assisting other Districts and Branches to promote UNA Ukrainian cultural events and festivals outside the New York-North Jersey metropolitan area.

• 6. Preparing the annual Father's Day celebration at Soyuzivka, June 15, 1998 and June 20, 1999.

I was also active in UNA Northern New Jersey District Committee, serving until March 5, 1999 as vice-president, and after March 5, 1999 until this day, as its treasurer. In the Northern New Jersey District I played a major role planning, organizing and preparing fraternal, charitable and UNA public relations activities. Among these were:

• 1. Fund raising – September 1998 – participated garage sale where over $300 were raised for fraternal projects.

• 2. Lecture – October 1998 – on a cultural topic, the effect of UNA on Ukrainian community in the United States – featuring Dr. Myron Kuropas as guest speaker. Members of the local Ukrainian community of Northern New Jersey had an opportunity to meet Dr. Kuropas and purchase his book.

• 3. Yalynka for the children of Northern New Jersey area January 1999.

• 4. Clothing Drive – beginning in September 1999 to present. Eventually clothing will be sent to Ukraine cooperation with UUARC (ZUADK).

Outside of the UNA am active in the Ukrainian community as follows:

• 1. Ukrainian Educational and Athletic Association "Chornomorska Sitch" serving on its executive board and President of its affiliate the "Sitch Foundation".

• 2. Member of the Self-Reliance Ukrainian American Federal Credit Union in Newark, N.J.

• 3. Member of church choir and men's choir at St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church in Newark, N.J.

Звіт радного УНСоюзу Евгена Осціславського

У травні 1998 р. під час 34-ої Конвенції я мав шану бути обраним радним УНСоюзу. Звітую за час своєї каденції за 1998 рік.

Вибір мене на пост радного це для мене велика честь служити найстаршій українській установі у діяспорі. Моя праця для УНСоюзу стала дещо відміною. Найголовнішим своїм завданням я вважаю, в першу чергу, популяризацію УНСоюзу в громаді. В міру потреби виконую функцію репрезентанта нашої установи.

Я сам наложив на себе велику відповідальність за справи нашої організації і обов'язок більше часу присвятити суспільній, союзовій праці для її добра і добра української громади. Моя союзова активність проявлялася в праці секретаря 234 Відділу УНС, голови Округи Північного Нью-Джерзі і професійного продавця забезпечень УНС.

Е. Осціславський

Після Конвенції я поставив собі завдання нав'язати контакти з „ЧЕТВЕРТОЮ ХВИЛЕЮ" і у місяці серпні минулого року я зорганізував зустріч з новоприбулими українцями з України в Трентоні. Я старався запізнати новоприбулих з УНСоюзом і представити всі наші забезпеченеві продукти. Зустріч була дуже успішна доказом було п'ять нових членів. У минулому році я вписав до УНСоюзу 34 нових членів на понад 750,000 дол. забезпечення.

Для того, щоб новоприбулим дати нагоду запізнатися докладніше з історією УНСоюзу і цілої діяспори я запропонував Окружному Комітетові Північного Нью-Джерзі зорганізувати зустріч з д-ром Мироном Куропасем. Така зустріч відбулася і зацікавлення зі сторони 50-особової публіки було велике. Присутні живо цікавилися минулим і теперішнім нашої установи і діяспори.

На протязі півріччя я старався виконувати обов'язки і статутові завдання радного сумлінно і якнайкраще. Брав активну участь у всіх звичайних і надзвичайних засіданнях Головного Уряду і Окружного Комітету. У серпні 1998 року я репрезентував УНСоюз на лемківському пікніку в Бавнд Бруку, а у вересні на українському фестивалі у Виппані, Н. Дж.

Праця радного УНС приносить мені радість і сатисфакцію і пляную надальше працювати для добра Батька-Союзу, для добра української діяспори і всієї української громади.

Звіт радного Евгена Осціславського за 9 місяців 1999 р.

Звітую за час від 1 січня до кінця вересня 1999 р. На протязі 9 місяців моя активність радного УНС проявлялася в праці Окружного Комітету Північного Нью-Джерзі, в праці професійного продавця УНС і в праці секретаря 234 Відділу УНС в Елизабет, Н. Дж. Я рівнож старався виконувати всі статутові обов'язки, які я діставав зі сторони Головного Екзекутивного Комітету.

Починаючи від січня 1999 р. Округа Північного Нью-Джерзі під моїм головством зорганізувала „Ялинку" для дітей. Імпреза згромадила велике число дітей українського походження та їх батьків. Підсумовуючи цю імпрезу під час Річних Зборів можна було сказати, що праця в Окрузі приносить рекляму і задоволення не тільки її організаторам, українській громаді, але і Українському Народному Союзові.

Я брав участь в засіданнях Окружного Комітету, відділових сходинах і зустрічах професійних продавців, які відбувалися в приміщеннях Канцелярії УНС і в церковній залі в Елизабет, Н. Дж.

Під час літа я мав нагоду репрезентувати УНСоюз перед лемківською громадою на пікніку в Бавнд Бруку, Н. Дж. і перед учасниками українського фестивалю в Malapardis Park.

У серпні ц.р. в порозумінні із допомоговою організацією ЗУАДК у Філядельфії і УНСоюзом я зорганізував збірку уживаної одежі і взуття для висилки в Україну. Ми вже зібрали багато пакунків і за посередництвом преси закликаю продовжувати цю акцію до 1 грудня 1999 р.

Цього року під час засідання Головного Екзекутивного Комітету я був вибраний на пост директора Корпорації Дому УНС, перша зустріч відбудеться під час засідання Головного Уряду на Союзівці. Мушу признати, що відчуваю велике задоволення працюючи для громади і для Українського Народного Союзу, нашої найстаршої забезпеченевої організації у діяспорі.

По змозі я старався і надалі стараюся гідно репрезентувати нашу установу перед українською громадою, давати досить інформацій про наші забезпеченеві продукти. На жаль мої організаційні здобутки за перших дев'ять місяців 1999 року не були найкращі з причин об'єктивних, однак маю надію, що до кінця року справа нових поліс буде затверджена і не буде проблеми з їх продажем.

Спостереження і висновки.

1. Для піднесення престижу УНС пропоную упорядкувати справи нових забезпеченевих продуктів і їх ціни.

2. Давати більше інформацій організаторам, секретарям і головам Округ про організаційні здобутки УНС.

3. Більше уваги присвятити праці секретарів і їх організаційним здобуткам.

4. Використовувати союзову пресу для організаційних інформацій.

5. Відмолоджувати секретарські кадри, користати з помочі Окружних Комітетів в пошуках за новими секретарями.

6. Не залишати Відділів без секретарів.

7. Реклямувати кваліфікованих продавців забезпечення в союзовій пресі.

8. Не занедбувати ролі голів Округ, організовувати наради Округ з їх управами хоча б 2 рази в році на Союзівці або в приміщенні Головної Канцелярії УНС.

9. Приготувати пляни праці для членів Головного Уряду УНС, використовуючи їх до репрезентування установи в громадських імпрезах.

10. Збільшити суму грошей на стипендії для студентів-членів УНС, не називати стипендіями 100-доларові суми.

Звіт радної УНСоюзу Варки Бачинської

Щиросердечний привіт шановним членам Головного Уряду УНСоюзу, його почесним членам, редакторам часописів „Свобода" та „Українського Тижневика".

Цей мій перший звіт з діяльности радної УНС включає також огляд моєї активности як голови Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Нью-Йорку і працю секретаря 184 Відділу. Від 16 лютого 1987 року до 1 червня 1999 року я працювала в Організаційному Відділі Головної Канцелярії УНСоюзу під зарядом колишнього предсідника д-ра Івана Флиса і теперішнього предсідника пані Уляни Дячук. Була делегатом 32, 33 і 34 Конвенцій УНС і секретарем 32-ої Конвенції у Балтиморі коли то подбала, щоб протокол Конвенції появився у часописі „Свободи" перед закінченням наступного року після Конвенції. Також секретаріювала в часі спеціяльного засідання Головного Уряду у вересні 1990 року.

В. Бачинська

Моя праця в Українському Народному Союзі сягає 1952 року, коли новоприїжджим до Америки „треба було" вдень працювати, а вечорами ходити в школу. Моїм шефом тоді був п. Григорій Герман, а п. Володимир Сохан впроваджував нову систему „IBM" в Рекордовому Відділі. Дуже добре обізнана з Канцелярією УНСоюзу, в тому і з комп'ютеризацією.

У засязі діяльности радної:

Репрезентувала УНСоюз під час ґрадуації в Академії св. Юра в Нью-Йорку у червні 1998 року, коли привітала ґрадуантів, а трьом випускникам членам УНСоюзу вручила грошові нагороди за академічні осяги.

Брала активну участь у спеціяльному засіданні Головного Уряду в листопаді 1998 року на Союзівці.

У червні 1999 року репрезентувала УНСоюз на ґрадуації і матуральній забаві Шкіл Українознавства Метрополітального Нью-Йорку, яке відбулося у Йонкерсі, Н.Й. Це була спільна імпреза шкіл Джерзі Сити, Морріс Кавнті, Пассейку, Йонкерсу, Нью-Йорку і Баунд Бруку. В цьому році було 34 абсольвенти, яким зложила привіт і побажання успіхів та роздала їм чеки в дарунку від УНС.

В особистій організаційній праці в 1999 році мала успіхи, бо до половини листопада зложила 10 нових аплікацій на загальну суму забезпечення 147,000 дол. і є ще один цьогорічний проспект на грамоту вартости 50,000 до 100,000 дол.

Як голова Окружного Комітету Відділів УНС в Нью-Йорку у співпраці з членами управи Округи старалася давати громаді знати про УНС і була в листовному контакті зі секретарями. Округа охоплює 21 відділів, у 34-ій Конвенції в Торонто в 1998 році участь взяло 15 делегатів, як також три почесні члени Головного Уряду п. Марія Душник, д-р І. Флис та п. Й. Лисогір, які походять із Нюйоркської Округи.

В результаті голосування з Ньюйоркської Округи радними УНСоюзу стали Галина Колесса, проф. Василь Лучків і Варка Бачинська.

Округа помістила привіт делегатам 34-ої Конвенції у пам'ятковій книзі виданій з цієї нагоди.

19 червня 1998 року в Окрузі відбулися після конвенційні сходини делегатів 34-ої Конвенції, завваги і справи дискутовані на засіданні були листовно подані предсідникові УНС п. Уляні Дячук, а відповідь від п. Дячук прочитано в час наступних Річних Зборів Округи.

З нагоди появи першого числа тижневика „Свобода" 3 липня 1998 року Округа привітала часопис поміщенням віршованого привіту.

Стипендії УНСоюзу на 1998/99 рік отримало 25 студентів з 15-ти відділів Округи. 4 жовтня 1998 року відбулися Організаційні Наради в Окрузі. Пані Марія Душник написала допис, який появився в „Українському Тижневику" 20 грудня 1998 року.

З нагоди 125-ліття заснування Наукового Товариства ім. Шевченка від Округи вислано привіт цій заслуженій установі.

Через Фундацію УНСоюзу Округа зложила даток 200.00 дол. для Києво-Могилянської Академії.

Зі смутком приймали ми повідомлення від предсідника п-ні Уляни Дячук, що 28 серпня 1998 р. упокоївся довголітній Головний Секретар УНС, а опісля Почесний член Головного Уряду, д-р Ярослав Падох.

На протязі 1998 року Відділи Ньюйоркської Округи виконали назначену їм організаційну квоту на 88.24%, зорганізувавши 75 нових членів.

26 березня 1999 року відбулися Річні Загальні Збори Ньюйоркської Округи. 16 квітня 1999 року знову повідомлення про втрату, упокоївся мгр Іван Винник, довголітній контролер УНСоюзу та дуже активний член Ньюйоркської громади.

23 травня 1999 року у приміщенні НТШ в Нью-Йорку, Округа влаштувала зустріч громадянства з ред. „Українського Тижневика" п-ні Ромою Гадзевич, яка виголосила доповідь на тему „Українська преса в Америці, чи вона потрібна". На списку присутніх підписалося 44 особи і згідно з їхнім бажанням до Екзекутиви УНСоюзу, на руки предсідника п. У. Дячук вислано від них листа, в якому вони висловили своє занепокоєння вістками, про можливість закриття Пресового Бюра у Києві.

У 1999 році рекляма про „День Батька" була поміщена пізно і Округа не мала досить часу для зорганізування достатнього числа зацікавлених поїздкою на Союзівку.

Замість осінніх організаційних нарад 1999 року Головна Канцелярія заповіла зустріч відділових секретарів із головним секретарем п-ні Мартою Лиско, щоб запізнатися з новими полісами УНС і новою книжкою вкладок, яка мала бути вже готова для роздачі секретарям. Зустріч заповіджена на вівторок 19 жовтня раптово в суботу 16 була відкликана. До цього часу (15 листопада) не отримано ніякого листовного пояснення, ані не назначено нової дати для зустрічі.

Взагалі справа існування і діяльности Окружних Комітетів трактується не серйозно і доривочно вони придаються, деколи їх добре мати, але в загальному вони повинні вдягати шапкуневидимку.

Секретар 184 Відділу УНС в Нью-Йорку з ліцензією для продажі забезпечення маю досвід у праці в цій найважливішій клітині нашої установи. Знаю, що послідовне плекання добрих і братських взаємин із секретарями по-винно бути пріоритетом Проводу УНСоюзу, а так воно вже не є.

184 Відділ має тепер коло 101 члена з цього 29 в молодечому відділі. 10 членів це новоприбулі імігранти четвертої хвилі. В додатку приблизно 11 членів з грамотами Універсального забезпечення, з якими контакт має Головна Канцелярія, ці члени не включені на відділових виказах, а секретар довідується про них тільки тоді коли вони довго залягають з плаченням премій.

Свої завваги представлю особисто в часі нарад Головного Уряду УНС в днях від 3 до 5 грудня 1999 року.

<u>Додаток до звіту радної Варки Бачинської.</u>

Беручи під увагу ПРОТОКОЛ зі спеціяльного засідання Головного Уряду, 7 і 8 листопада 1998 р. (Свобода 5 березня 1999 р. ч. 10) прошу дати відповіді про наступні справи УНС:

Результатом дискусій про проблеми у видавництві і постійні фінансові клопоти Союзівки, створено два комітети з чітко визначеними завданнями.

– MARKETING COMMITTEE – група дорадника під проводом найнятого професійного дорадника Томи Гаврилка, 2 головні редакторки, адміністратор видавництва, керівник рекламного відділу і предсідник. Визначено зустрічі один раз у тижні. Їхнє завдання було заплянувати, щоб обидві газети могли повернути втрачених передплатників і як дістати нових.

– Чи цей комітет дальше існує, які результати його праці, чи є статистичні дані?

– Обмін адресами між організаціями. Чи був обмін адресами, з якими організаціями і які користі з обміну для „Свободи" і „Українського Тижневика"? Чи видавництво видало наші списки передплатників котрійсь організації в заміну?

– ПОСТІЙНИЙ КОМІТЕТ СОЮЗІВКИ – очолив її перший заступник предсідника, в склад увійшло 7 радних УНСоюзу.

– Які користі завдячує Союзівка праці цього комітету? РЕКЛЯМА виготовлена російською мовою, не подає повної назви власника оселі, Українського Народного Союзу, а тільки подано що це UNA Estate і що на оселі подається українські страви. Чому тільки страви, а не власники українські?

– Чи дуже багато іншомовних новоприбулих виявили зацікавлення перебувати на Союзівці в літньому сезоні 1999 р.?

До звіту про СТИПЕНДІЇ на 1999/2000 рік:

– Чи Стипендійний Комітет звертався до американських корпорацій за датками для Союзового Стипендійного Фонду? Була така пропозиція.

– Чи Стипендійний Комітет звертався до колишніх стипендистів, щоб дали пожертву на Стипендійний Фонд? Це також пропоновано зробити.

– Чому досі Округи ані Відділи не отримали списка стипендистів із їхніх Відділів? Якщо Стипендії належать до братських услуг, тоді такі інформації потрібні, щоб пропагувати ці услуги, головно коли шукається проспектів для приєднання нових молодих членів.

ОРГАНІЗАЦІЙНА праця – пляни на 1999 рік:

– Нові асекураційні продукти – пройшов цілий рік, а нових продуктів далі не маємо. Якщо апробата асекураційним урядом забирає такий довгий час, то не треба стримувати секретарів і організаторів від продажі теперішніх продуктів, обіцяючи що буде щось нового. Весь рік часу змарновано, ніякої усучасненої літератури про сам Союз, ані про його продукти не видано.

– Нова книжка вкладок – ситуація така сама як із апробатою нових продуктів.

– Новий спосіб продавання наших продуктів – у „Свободі" з 9 квітня ц.р. в звідомленні про чверть річне засідання Екзекутивного Комітету УНС, для пожвавлення організаційної праці, УНС у січні 1999 р. підписав договір співпраці із організацією Вестерн Католік Юніон і найняв її керівника, щоб він шукав для нас продавців забезпечення та агентів. Було пляновано розпочати цю кампанію в Огайо, Ілинойі та Мишиґен.

– Чи цей почин справді пожвавив організаційну працю УНС в трьох згаданих стейтах, бо в часописах були дописи тільки про організаційні успіхи наших знаних Союзовців.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ПЛЯН ПРАЦІ НА 1999 РІК. Якщо грошеві нагороди даватиметься на підставі перпо річних ВКЛАДОК нових членів, в такому разі у звідомленнях організаційних здобутків треба звітувати в цей спосіб, а не показувати тільки число нових членів і суму забезпечення. Чи провадиться така статистика, бо треба мати спосіб порівняння.

– ОРГАНІЗАЦІЙНІ наради у місяцях вересень, жовтень та листопад – таких нарад зовсім не заплянововано у 1999 році, бо всі організаційні зусилля мали зосередитися на зустрічах відділових секретарів з Головним Секретарем для зазнайомлення себе про нові пляни і вкладки.

– Хочу повідомити присутніх, що моя позиція в Головній Канцелярії УНСоюзу, а тим самим і я, були еліміновані дослівно з днем 1 червня 1999 року, без яких-небудь попередніх повідомлень.

Report of UNA Advisor Andrij Skyba

It is with great pleasure and respect that I submit in 1999 annual report for my activities as a UNA advisor.


A. Skyba

Activities:

1) Represented the UNA at several gatherings of the new wave organization of Ukrainian immigrants introducing them to our fraternal organization and the many benefits of being a member and enrolling several of its members with many potential members in the wing.

2) Enrolled 34 new members in 1998.

3) Enrolled 25 new members in 1999 with several more to be enrolled before years end.

4) Re-elected Chicago District Secretary in March 1999.

Member and Vice-Chairman of the Ukrainian Independence Day celebration Committee and the Ukrainian Famine committee both 1998 and 1999.

6) Attended and represented the UNA at several local church picnic both in years 1998 and 1999.

7) Served as translator for exchange meeting with the International Police Association meeting with local police officials and Col. Igor Bogoroditski, Tula Region of Russia.

8) Conducted meetings and discussions M. Syrota, member of Ukrainian Parliament regarding several possible projects pertaining to the UNA expansion in Ukraine and other joint projects.

9) Attended the "Year 2020 Conference" in February, 1999.

I0) Re-Elected Trustee of the Norwood Pk. Township. F.P.D.

11) Attended and represented the UNA at several occasions with the Consulate Generals of Ukraine regarding visiting dignitaries including the visits by V. Oliynyk, Mayor of Lviv, Victor Kiryk. Director of Consulates of Ukraine. Meeting of new Consul General of Ukraine in Chicago, Borys Bazylevskyi and introduction of the UNA to the staff of the Consulate.

12) Representing the UNA at the anniversary banquet of "Souz Ukrainok" convention.

l3) Attended and represented the 2 visits and greetings of Patriarch Filaret, Kyiv Ukrainian Orthodox Church while visiting the Greater Chicagoland area.

14) Co-organized two childrens concerts of Barabolya from Toronto, one in May, 1999 and another in October, 1999 both highly successful.

15) Represented the UNA at "Ridna Schkol" graduation award ceremony with monetary awards given to all graduates in 1998 & 1999.

16) Attended and represented the UNA at Consulate Gen. Of Ukraine meeting with Department Y. Samoilenko of Ukraine and Pavlo Pokutny, Director Regarding the problems of environmental policy and elimination of the Chernobyl catastrophe regarding future projects and help in this area. Also future education projects exchanges regarding Chernobyl and children in Ukraine.

COMMENTS AND SUGGESTIONS

I have had continued problems explaining to our membership the logic behind the suspension of dividends to our members. Our older members w ho have small paid-up policies have taken the position that it is better to cash-out their policies and put them in the bank at some interest rather than no interest. This is also being done with younger members who have paid-up policies and are looking at long term investments with their money. By losing these members and withdrawing their money where are the savings that the UNA has to have? I believe that if we are presented with the numbers we will find that they lost more money than we saved. This policy needs to be revisited and changed because of the damage it caused not only to our present membership but also the potential of any future members. Also because of these policies and other problems with our rate structure or lack of our own membership in particular, branch secretaries have taken negative positions against the UNA and that it has stood for in our community. These problems must be addressed and stopped before our corrections will have no effect. The issue of spending money on projects not supported by the membership or the assembly must be stopped. This includes the hiring of paid consultants who have done nothing for our fraternal other than collect a salary.

Our investment policy needs to be reviewed and corrected. Although it was directed by the executive and board of directors that our investments he increased to the maximum allowed by law this has still not been done. Why? We continue to lose hundreds of thousands of dollars because of this policy. We need this done without delay.

The lines of communication need to be defined and adhered to regarding the executive and its membership. Too many times I have had to find out about policy-and procedure changes, not from the executive but rather from the grapevine. We must start talking to each other and work together if are to turn things around in positive a manner.

FUTURE GOALS AND PROJECTS

As we approach the new century, we need to learn from past mistakes and move ahead with positive projects and goals. We must put aside personal agendas and personality issues that have no room in our fraternal structure. We must work to recapture the movement and glory that was the Ukrainian National Association and all that it stands for here and abroad I will be proposing projects of education and development of our children both in Ukraine and in our own communities in North America and abroad. These projects need to be tied into the Ukrainian Heritage Foundation and its projects and goals. I believe that if these projects are applied properly and with dedication our membership will expand and multiply in great proportion. I sincerely believe and hope that we can come together as leaders in our communities and achieve all that we are capable of doing for our generation and future generations both here and in Ukraine.

Report of UNA Advisor Al Kachkowski

1. Secretarial duties for Branch 444.

2. Was instrumental in instituting, with the Branch Executive, a scholarship in memory of long-time Branch 444 Secretary Leon Wowk. There are 3 student recipients of the Leon Wowk memorial scholarship to date.

a) The two presentations of scholarships were done in public in front of about 100 people each time.

b) I spoke briefly about the UNA and its mandate each time.

c) Arranged for photographs to be taken.

d) Wrote an article about the presentations and the recipients and submitted for publication.

e) The article was published with a photograph in the Saskatchewan UCC Visnyk (Circulation 4,300) and UNA's The Ukrainian Weekly.


A. Kachkowski

3. Attended the UNA Convention in Toronto and was elected member of the General Assembly from Canada.

a) Wrote an announcement regarding my election which was published in the Saskatchewan UCC Visnyk.

4. Attended the General Assembly meeting in November 1998.

5. Met with Roma Hadzewycz during my visit to headquarters in 1998. She requested submissions for publication from Saskatoon. I agreed to submit articles in addition to the scholarship article.

a) An article regarding the launch of Voloshky's second album. Voloshky is a vocal trip composed of young UNA members.

b) An article about the 1999 edition of the Karpaty Pavilion at Saskatoon's "Folkfest" multicultural festival.

All articles were published, with photographs, in The Ukrainian Weekly.

6. Had a telephone meeting with Ms. Hadzewycz to make preliminary plans for promoting The Weekly at the Karpaty Pavilion next year. The visitor total exceeds 30,000.

7. Have made arrangements to attend the General Assembly meeting in December 1999.

Звіт головного редактора "Свободи" Раїси Галешко

Рік тому, коли я взяла на себе цю нелегку і почесну відповідальність очолити найстаршу в світі українську газету і стала першою жінкою-редактором, до того ще й 13-им, я й уяви не мала, як звітуватиму перед вами, шановні члени Головного Уряду, рік пізніше. "Свобода" дісталась мені не в найкращому стані: газета щойно змінилася із щоденника на тижневик – треба було міняти ставлення читача до нового формату і змісту, до того, що газета виходить не 24 рази на місяць, а лише чотири, що матеріяли редагуються і скорочуються. По-друге, "Свобода" як щоденник, сформувавшись і розвинувшись за умов відірваности від України совєтської, з настанням незалежности, на жаль, далі залишалась у своєрідному вакуумі, не розширювала своїх обріїв. По-третє, нові технології, такі, наприклад, як Інтернет, без яких сьогодні немислимий видавничий процес, використовувались мало. По-четверте, реклама була далека від бажаного рівня.

Р. Галешко

Такий стан не обіцяв часописові оптимістичного майбутнього. Треба було зробити все можливе, аби вдихнути нове життя в стару нашу "Свободу", щоб вона впевнено увійшла в 21 століття як найсолідніша, справді громадська газета.

Минув рік, і сьогодні я можу доповісти членам Головного Уряду і нашим читачам, що вперше за 25 років різке падіння кількости передплат зупинено, і навіть повільно зростає. Так, у вересні 1998 року, в перший місяць моєї праці у "Свободі", ми мали 7,341 передплатника, а за рік, у вересні 1999 року, – на 193 читачі більше (для порівняння: у 1996 році було втрачено 1,151 передплатників, у 1997 р. – 572, у 1998 р. втратили 65, а у вересні 1999 р. придбали 193). Я вірю, що цей позитивний фактор вдасться затримати.

"Свобода" виходить на стабільний фінансовий рівень. За 9 місяців 1999 року ми використали лише три чверті виділеного нам річного бюджету, а бюджет цей, слід сказати, був найнижчий за всі роки існування "Свободи" (для порівняння: минулого, 1998 року обидві газети УНС мали $625,179 дотацій). Ці здобутки не далися легко, особливо якщо врахувати, що "Свобода"-тижневик має вдвічі менше працівників, ніж раніше. Але кожний член нашого редакційного колективу працював, не жаліючи сил – і разом ми досягли успіху. Це вселяє надію на те, що в найближчі рік-два ми можемо стати фінансово незалежною газетою. Як ви пам'ятаєте, фінансово незалежною і навіть прибутковою "Свобода" була лише в 1960–70-их роках, коли мала 26,000 передплатників.

Джерела наших прибутків

Покладати надії на передплатників, на жаль, не доводиться – досить глянути на сторінки посмертних згадок, щоб знайти відповідь. Фінансове підсилення газети може прийти сьогодні в основному від платних оголошень – про це я написала в своїй програмі ще влітку 1998 року, коли зголошувалася на працю головного редактора. Одержавши від Управи УНС всіляку підтримку, нам вдалося зміцнити й розвинути відділ оголошень, і результати сьогодні тішать: платні оголошення займають 30–37% газетної площі, чого ніколи раніше не було (для порівняння: в 1997 р. середньорічна цифра була 12%).

Солідним джерелом прибутку вважаємо Альманах УНС-2000, і знову таки вперше за всі роки він пішов до друку ще задовго до Різдва і саме в ці дні розсилається читачам, отже кошти з його продажу почнуть приходити ще цього року. Альманах-2000 ми зробили в основному своїми силами, це також зекономило наші видатки.

З 26 листопада 1999 року "Свобода" вийшла на Інтернет, має свою Web page і тепер весь світ читатиме "Свободу" за адресою www.svoboda-news.com. Через інтернетівську сторінку "Свободи" зможемо здобувати і передплатників, і рекляму.

Помітно зріс пресовий фонд, що можна вважати прямим наслідком поліпшення якости "Свободи". За 10 місяців 1999 року сума пожертв становила понад $18,000 (для порівняння: за цілий 1998 рік пресфонд був $11,077).

Впродовж 1998 року Екзекутивний Комітет й обидва тижневики з допомогою фірми "Томагавк Продакшен" провели кілька акцій по збільшенню числа передплатників та оголошень. Вислід був не такий успішний, як сподівались. Тому "Свобода" в даний час працює над новими видами заохочення передплатників з числа новоприбулих.

Чинники поліпшення якости газети

Ми намагаємося зберегти цінні надбання газети, а саме – залишатися виданням, яке найповніше висвітлює життя діяспори; зберегти старих дописувачів, до яких читачі звикли; в мові дотримуватися Харківського правопису.

Враховуючи велику кількість матеріялів з України, різних урядових і офіційних заяв, а також з метою осучаснення тижневика, ми йдемо на зближення мови, якою користуються в Україні і в діяспорі. Це також спосіб заохотити новоприбулих до передплати. Намагаємося уникати "русизмів", "діялектизмів" та різних англійських покручів. Українська мова по обидва боки океану рано чи пізно вирівняється, для цього в Україні працює правописна комісія. Наші сторінки "Мова про мову", де даємо можливість кожному висловитися, є дуже популярними в читачів.

Через зменшений розмір і періодичність газети, а головно через підвищені вимоги до якості друкованих матеріялів, ми редагуємо дописи за всіма вимогами журналістики, скорочуємо і, як треба, переписуємо їх, а також відмовляємо, якщо матеріял не становить цінности для загального читача, бо

слабкі матеріяли лише понижують рівень газети. Це інколи викликає нерозуміння і нарікання дописувачів, зате в цілому читач високо оцінює ретельно редаговану "Свободу". Це виразно показали відповіді на Опитник, надруковані 29 жовтня (копія додається), а також багаточисельні вдячні листи читачів до редактора.

З перших днів праці у "Свободі" я уклала договір з інформаційними агенствами ДІНАУ й УНІАН на вигідних умовах, і з тих пір ми маємо змогу одержувати найсвіжішу інформацію і фотографії останніх подій з України. Все це передається електронною поштою. Широко користуючись Інтернетом, до мінімуму скоротили видатки на телефони і факс.

Солідности газеті додають регулярні політичні огляди відомих публіцистів і політиків - редактора газети "Вечірній Київ" Віталія Карпенка, які високо оцінені читачами, а також Євгена Сверстюка та Левка Лук'яненка, якого запросили до співпраці і чекаємо відповіді. Маємо цінних авторів у діяспорі: Роман Савицький, Ростислав Хомяк, Роман Колісник, Петро Саварин, Володимир Жила, Роман Барановський, Наталя Пазуняк, Олександер Серафин, Ганна Черінь, Володимир Боднар - це лише короткий перелік.

Великого значення надаємо розвиткові взаєморозуміння між старшою і молодшою еміграціями. Побутує якийсь стереотип, що «вони» не такі, як ми, а ми не такі як «вони» — отже ніколи, ніколи..., і так далі. Я вважаю, що ця прірва більше надумана (11 років тому я сама стала іміґранткою і ніколи не відчувала драматичного непорозуміння). «Свобода» друкує сторінки, присвячені цій темі, консультації іміграційних адвокатів, відверті листи. І кожна сторона прагне до взаєморозуміння.

Пам'ятаючи, що "Свобода" - це головна трибуна нашої діяспори, редакція намагається відобразити життя українців у всьому світі. Ми звернулися до СКУ, щоб дали нам адреси українських організацій у світі, розіслали всім листи із запрошенням друкуватися у "Свободі" - і сьогодні маємо кореспондентів у Росії, зокрема, в Москві, Петербурзі й Зеленому Клині, в Словаччині, Румунії, Ізраїлі, Польщі, Аргентині, Австралії, Бразилії, Німеччині та інших країнах.

На 1998-1999 роки випадає 50-ліття повоєнної еміграції до Америки і Канади - ми запровадили постійну рубрику "Повоєнній еміграції-50", свого роду літопис на сторінках "Свободи".

Порадилися в колективі, як висвітлювати наше церковне життя, в тому числі й контроверсійні події останнього часу. Тема делікатна, не була дуже властива для "Свободи"-щоденника, однак замовчувати її газеті не слід. І тепер Владика Антоній особисто признав за "Свободою" об'єктивність і збалянсованість, таку ж оцінку дав і Владика Філарет. Розпочали рубрику 2000-ліття Християнства, яка відразу потягнула за собою зливу дописів на всі теми - як про актуальні події, так і про історію Християнства.

Хто творить "Свободу"?

Я завжди вірила, що успіх кожної справи залежить від професійности і відданости працівників. Сьогодні знайти професійного українського журналіста в діяспорі важко, і на це є причини. Не кожна молода людина ризикне пов'язати свою майбутню кар'єру з українською діяспорною пресою. Редактори і журналісти повоєнної еміграції відходять. Цим я хочу сказати, що рано чи пізно "Свободу" редагуватимуть спеціялісти, підготовлені в Україні. Дехто із читачів, може, й нарікає, що їм незвичний стиль і мова "нової" "Свободи", редагованої в більшості новоприбулими. Що ж, із звичками прощатися завжди важко. Але прихід свіжих професійних сил з України це, по-перше, явище неминуче, а по-друге, з кожного огляду вигідне. Вони краще відчувають проблеми й життя України, їхня мова літературна, багата і зрозуміла для всіх, за плечима у них університетська журналістська чи мовознавча освіта, а також знання комп'ютера, автомобіля, часто й англійської мови.

В редакції "Свободи" склався дружній, творчий колектив однодумців. Кожного тижня, після виходу газети, ми скликаємо одногодинні збори, де розглядаємо всі плюси і мінуси свіжого числа і плянуємо майбутню працю. Це допомагає кожному виявити свій творчий потенціял і спільно виробляти напрям газети. Із старших кадрів редакторів працюють Христина Ференцевич, Петро Часто і Ольга Кузьмович (неповний час), в останній рік прийшли Левко Хмельковський - журналіст і письменник, та Ігор Пилипчук - комп'ютерний спеціяліст і початкуючий редактор. Із трьох складачок залишилося двоє: Дарія Малиновська - тексти, та Іда Фокс - оголошення. Верстку рекламної частини робить Павло Стокотельний, а текстової - Левко Хмельковський. Про оголошення дбає Марія Осціславська.

Скорочення працівників майже вдвічі відбулося з перших днів моєї праці у "Свободі". На той час воно виглядало обґрунтованим через перехід на тижневик. Сьогодні, коли редакція поставила завдання розвинути "Свободу" до рівня прибуткової, цих сил невистачає.

Об'єм роботи редакторів величезний. Слід пам'ятати специфіку "Свободи" - це **громадська** газета. Кожна організація, кожен читач вважає "Свободу" своєю трибуною. Тому ми щодня одержуємо з поштою стільки листів, як жодна інша газета в діяспорі. Облік кореспонденції у 1999 році (його акуратно веде Христина Ференцевич) виказує на кінець листопада понад 2,300 дописів і листів, часто писаних ручно людьми, далекими від письменства. Якщо врахувати, що один випуск газети містить від 110 до 160 окремих повідомлень і дописів, а ще від 50 до 80 оголошень (не в свята), які ми також читаємо, то можна уявити, як тяжко працюється нашим редакторам. А вони ж пишуть ще й власні статті й репортажі з громадських подій. Однак, ніхто не нарікає, не рахується з особистим часом. Я, як головний редактор, маю почуття вини перед нашим маленьким колективом за таку напружену атмосферу, в якій доводиться випускати газету. Мені хотілося б, щоб праця редакторів була краще винагороджена.

"Свобода" й Український Народний Союз

З перших днів моєї праці у "Свободі" я знайшла повне розуміння і підтримку Екзекутиви УНСоюзу у всіх своїх починаннях. Я вважаю себе членом однієї союзової родини, не розділяю і тим більше не протиставляю інтереси дорученої мені газети інтересам УНСоюзу. Так завжди було, що "Свобода" і УНС ішли поруч, підтримуючи одне одного, і так завжди має бути. Однак сьогодні "Свобода", мушу признатися, заборгувала УНСоюзові тим, що недостатньо розповідала читачам про життя установи, не вияснила причин існуючих проблем, не пропагувала послуг УНС. Серії таких статтей були заплянувані від самого початку, але їх завжди відтісняли інші теми, а також постійна нестача часу. В наступному році ми почнемо всебічно висвітлювати діяльність УНСоюзу.

Перший рік моєї праці на чолі "Свободи" дав мені цінний досвід і спостереження, завдяки яким я сьогодні виразно бачу, якими шляхами іти, щоб вивести "Свободу" на ще кращий рівень.

Завершуючи цей звіт, хочу подякувати усім, хто підтримував "Свободу" у цей справді переломний у житті газети рік: нашим цінним дописувачам, передплатникам, подавачам оголошень і реклями, жертводавцям. Особисте признання висловлюю працівникам і Екзекутиві УНС за те, що постійно надавали моральну й ділову допомогу.

Рівно за місяць світ розпочне відлік тисячоліття. "Свобода" в ряду усіх українських видань світу має свій відлік часу, який проходить через три тисячоліття: розпочавшись у 1893 році 19-го століття, вона впевнено, зміцнілою й оновленою, входить у 21 століття.

Report of The Ukrainian Weekly Editor-in-Chief Roma Hadzewycz


R. Hadzewycz

My "annual report" for 1999 actually covers a year and a half, the period from the Ukrainian National Association's convention in May 1998 through the end of November 1999, since the agenda for the 1998 special meeting of the General Assembly did not include reports.

Last year in October The Ukrainian Weekly celebrated the 65th anniversary of its founding. During the course of six and a half decades our community and its members have undergone tremendous changes, and The Weekly has grown and matured with them. It has changed to meet the needs of new generations – all the while continuing to work for the Ukrainian commonweal. At the time of our 65th anniversary we wrote in our editorial: "Where do we see ourselves at 65 and beyond? Continuing as the voice of our community and as a purveyor of information about Ukraine and Ukrainians wherever they may be. As long as there's a Ukrainian community, The Ukrainian Weekly will have a raison d'être."

That statement remains true today, even as we face difficult times due to budget cuts.

Though our staff has been severely cut back – with two positions having been lost in the past two years – I am proud to say that we continue to put out a good newspaper, thanks to the dedication and determination (sometimes the sheer will power) of the remaining staff. Some weeks we have managed to put out larger issues than ever before: our first 28-page issue appeared on November 9 1998; it contained a large section on the triennial convention of the Ukrainian Canadian Congress (other 28-page issues have appeared since then). Our largest issue ever was the December 27, 1998, edition, which featured our annual yearend review.

Our staff

The Weekly staff today includes three full-time members, Editor-in-Chief Roma Hadzewycz and Editors Roman Woronowycz and Irene Jarosewich, as well as a part-time editor, Ika Koznarska Casanova, who is our arts editor.

Irene Jarosewich has worked with us since mid-December 1996 as an independent consultant; her status has not yet been normalized. Ms. Casanova has been affiliated with The Weekly since 1980-1981, when she was a full-time staffer; she returned on a part-time basis in 1990. I have been at The Weekly full-time since 1977.

The Kyiv Press Bureau was served during the report period by Mr. Woronowycz, who has been on The Weekly editorial staff since June 1992. Ira Zhelezniak is the bureau's secretary.

Andrij Kudla Wynnyckyj served as our full-time editor at the Toronto Press Bureau until October 1 of this year, when he was laid off by the UNA Executive Committee due to financial considerations.

Awilda Rolon has been with The Weekly as our typesetter since December 1980; Serhiy Polishchuk, who is our layout artist and computer specialist, as well as our webmaster, has been with us since June 1992.

I should return for a moment to the matter of our Canadian correspondent. In making the decision to lay him off, UNA executives cited the findings of an actuarial examination conducted by Arthur Andersen LLP. Those findings, released in July, stated in part: "According to UNA's 1998 Annual Statement, many of its lines of business have produced positive statutory underwriting profits in the past several years. UNA's allocation of insurance operating expenses affects profitability at the line of business level. UNA as an entity is unprofitable due mainly to the large amounts of fraternal expenses (approximately $1.6 million in 1998) that offset underwriting profits. These expenses appear attributable to membership benefits (such as periodic newspapers, use of the UNA-owned resort and various social activities) and not to insurance products."

Mr. Wynnyckyj had joined The Weekly staff on June 29, 1992, and was formally named a staff writer/editor on October 1 of that year. He was assigned to the Toronto Press Bureau since May 1995, in accordance with a resolution passed by the UNA's 33rd Convention in May 1994 that called for the bureau's establishment. The bureau was originally located in a corner of the UNA's insurance sales office in Etobicoke, Ontario. Beginning in May 1998, when the UNA was ready to move on closing down that sales office, Mr. Wynnyckyj continued as The Weekly's one-man Toronto Press Bureau by working out of his home office.

Mr. Wynnyckyj has graciously agreed to work part-time through the end of 1999; we hope he will continue to submit articles and columns to The Weekly on a freelance basis beginning in January 2000.

Our correspondents

In the United States our regular correspondents include Yaro Bihun, our Washington correspondent, and Michael Sawkiw Jr. of the Ukrainian National Information Service. In Canada our we can regularly count on news reports and fea-

tures from Chris Guly in Ottawa, Oksana Zakydalsky in Toronto and Orysia Paszczak Tracz in Winnipeg.

Our regular columnists are: Dr. Myron B. Kuropas ("Faces and Places), Andrew Fedynsky (Perspectives"), Mr. Guly ("Canada Courier"), Ms. Paszczak Tracz ("The Things We Do") Ihor Stelmach ("Ukrainian Pro Hockey Update"), Andrij Wynnyckyj ("Sportsline"), Helen Smindak ("Dateline New York") and Roman Sawycky ("Sounds and Views"). A newcomer to our pages is Dr. Ingert Kuzych, who checks in once a month with his "Focus on Philately" column, which was introduced in December 1998. Oles Kuzyszyn checks in with music reviews on occasion, and we have been lucky to find a new writer and arts reviewer in Bohdanna Wolanska of New York.

Others whose articles enriched our pages during the report period were:

• in the United States: Eugene Iwanciw, Maria Lewytzkyj, Alex Kuzma, Orest Deychakiwsky, Halyna Kuzyszyn-Holubec, Andrew Sorokowski, Dr. Roman Solchanyk, R.L. Chomiak, Dr. Volodymyr Zviglyanich, Alexandra Isaievych Mason, Handzia Sawyckyj Mycak, Ken Moskowitz, Areta Trytjak, Marianna Liss, Natalia Honcharenko, Julie Anne Franko, Camilla Huk, Stephanie Charczenko, Titus Hewryk, Halyna Kolessa, Dr. Wolodymyr Zyla, Edward Andrusko and photographer Roman Iwasiwka;

• in Canada: Dr. David Marples, Maria Koropecky, Dr. Marta Dyczok, Dr. Frank Sysyn, Dr. Roman Yereniuk, Roman Waszczuk, Andrij Makuch, Yuriy Diakunchak , Dr. Daria Darewych and Natalka Chomiak;

• in Ukraine: Marta Kolomayets, Mark Andryczyk, Pavlo Politiuk, Stefan Korshak, Nathan Hodge, Katya Gorchinskaya, Vasyl Zorya, Ksenia Rychtycka and Dmytro Kulyniak; and

• in Great Britain: Dr. Taras Kuzio and Tony Leliw.

And there are many, many others – too numerous to mention – nwho submitted articles, photos, etc.

Major news stories

During the report period The Ukrainian Weekly published 2,362 news stories, features and other types of articles. I am sure most of you have at least perused our issues during the past year and half, so the following is meant to simply recount the most significant materials published.

The major news stories in 1998 included: the Kyiv meeting of the European Bank for Reconstruction and Development; the protracted battle in the Verkhovna Rada over the election of its chairman; commemorations of the 100th anniversary of the birth of Metropolitan Mstyslav of the Ukrainian Orthodox Church; commemorations of the 65th anniversary of the Great Famine; the 50th anniversary of the Ukrainian Institute of America and the 100th anniversary of its landmark building; controversy in the Ukrainian Orthodox Church of the U.S.A.(which continues into 1999); the U.S. tour of the Virsky Ukrainian National Dance Company; trafficking in women from Ukraine; Ukrainians' continuing battle with CBS over "The Ugly Face of Freedom," including a win for Ukrainians in the U.S. Court of Appeals; farewells for Ambassador Hennadii Udovenko, president of the United Nations General Assembly, and for Ukraine's Ambassador to the U.S. Yuri Shcherbak; the 2020 Conference in New Jersey; the Ukrainian Canadian Congress' triennial conclave in Winnipeg; floods in Zakarpattia; the arrest of Ukraine's former Prime Minister Pavlo Lazarenko in Switzerland; the seventh conclave of the Ukrainian World Congress; and the convention of the Ukrainian American Coordinating Council.

Features published in 1998 covered: Kyiv Days festivities; baseball in Ukraine; Ukraine's participation in the Goodwill Games; the International Plast Jamboree in Winnipeg; the Discover Ukraine yachting expedition; renovations at the Pecherska Lavra complex; Yevhen Sverstiuk's account of his return to the notorious Perm Camp 36; the 125th anniversary of the Shevchenko Scientific Society; an interview with Crimean Tatar leader Mustafa Jemilev; commemorations in Ukraine of the 80th anniversary of the Western Ukrainian National Republic; the reconstruction of St. Michael's Golden-Domed Sobor; and a feature film about Hetman Bohdan Khmelnytsky and the Kozak war against Poland.

Among the major news developments in 1999 were: the Russian Duma's ratification of a friendship treaty with Ukraine; the presidential campaign in Ukraine; Canadian Prime Minister Jean Chrétien's visit to Ukraine; the unresolved case of Marijka Helbig's business in Ukraine; expansion of the Oseredok Ukrainian Cultural and Educational Center and, later in the year, a fire at the center; certification of Ukraine to receive U.S. foreign aid; the crisis and split in Rukh; the death of Vyacheslav Chornovil in a car accident; Verkhovna Rada Chairman Oleksander Tkachenko's machinations and the Parliament's vote to join CIS Interparliamentary Assembly; the Children of Chornobyl Relief Fund's presentation of an achievement award to Hillary Rodham Clinton at the Ukrainian Institute of America; the Ukraine-NATO summit in Washington; the settlement of the dispute between CBS and the Ukrainian American community; the Central European summit in Lviv; the hate crime at the Ukrainian Cultural Center in Toronto; the Joint Conferences of Ukrainian American Organizations; Ukrainian Australians' preparations for the 2000 Olympics in Sydney; the fate of Ukrainian sailors stranded in New York; the filing of a class action suit by World War II era slave/forced laborers against German industry; efforts to establish a Museum of Genocide in Ottawa; continuing efforts to memorialize the internment of Ukrainians in Canada as "enemy aliens" during World War I; the Yalta summit of 22 European countries at which participants emphasized ending divisions on the continent; steps to establish a Council of Presidents of Ukrainian American Organizations; completion and dedication of the Ukrainian Catholic National Shrine of the Holy Family in Washington; Ukraine's election as a non-permanent member of the United Nations Security Council; Ukraine's presidential elections of October 31 and the run-off two weeks later; and the memorial procession and panakhyda in New York to commemorate the Great Famine.

Features in 1999 encompassed: an interview with Vyacheslav Chornovil; the U.S. revisiting its decision on Nazi-looted art from Ukraine; reflections on 10 years of work in Ukraine by economist Bohdan Hawrylyshyn; a profile of Immaculate Conception Ukrainian Catholic High School, which was cited among outstanding American high schools by U.S. News & World Report ; Kyiv Dynamos' successes in soccer; the landmark Vydubytskyi monastery in Kyiv; the 75th anniversary of Chornomorska Sitch; the dedication of a new historic landmark, Ukraina, in Hayward, Calif.; a profile of the new president of Roche Labs, Myron Holubiak; summer camps and festivals; the Ukrainian National Museum in Chicago; the Conference on Ukrainian Subjects at the University of Illinois, Champaign-Urbana; the discovery of J.S. Bach's son's estate in Kyiv; a look at a Ukrainian battalion's celebration of Ukrainian Independence Day in Bosnia-Herzegovina; Ukrainian Week at the famous New Jersey shore town of Wildwood; the reopening of the Ukrainian Catholic Church destroyed in Prnjavor, Bosnia; the 20th anniversary of the Kashtan Dance Ensemble; the San Francisco conference on "Ukraine and the West in the New Millennium"; the 50th anniversary of the School of Ukrainian Studies in New York; the 50th anniversary of the Plast Ukrainian Scouting Organization in the United States; and the "Gold of the Nomads" exhibit focusing on the Scythians.

In addition, there were informative and well-illustrated features during the report period covering major exhibits at The Ukrainian Museum and other special programs at this unique institution. In 1998 we introduced a new column of concise news items from Ukraine called Business in Brief.

Of course, The Weekly regularly publishes book reviews and book notes, music reviews, news about new releases, "Community Chronicle," travelogues, features on noteworthy Ukrainians, "Notes on People," etc.

Special features and special issues

• Following up on the success of our premiere edition of "A Ukrainian Summer" published in 1997, we published special summer supplements in both 1998 and 1999.

• Issues marking the anniversaries of Ukraine's independence were published in 1998 and 1999. The 1998 issue offered personal reflections and the public's perspectives on independent Ukraine while the 1999 issue offered a youth angle plus the views of former U.S. Ambassador to Ukraine William Green Miller.

• In early August 1998 we published a special section on Vice-President Al Gore' visit to Kyiv.

• At the end of 1998 we published our annual year-in-review issue, which weighed it at a huge 44 pages – our largest issue ever.

• In February 1999, on the occasion of Valentine's Day, The Weekly, working with Lydia Smyk, an elementary school teacher at St. John the Baptist Ukrainian Catholic School in Newark, N.J., introduced a new children's and youths' section in our newspaper, which we named Ukelodeon. The response has been positive, and more and more young people are beginning to write in to Ukelodeon. We've had young writers from the United States, Canada and Australia contributing to this section.

• In April 1999, The Weekly carried special reports about the life of Vyacheslav Chornovil.

• That same month a special section focused on the 13th anniversary of the Chornobyl nuclear accident.

• In May 1999 we gave our readers a chance to vote for the best stamp issue of 1998; the results appeared in September.

• In July 1999 we carried extensive reports on the mammoth Joint Conferences of Ukrainian American Organizations held in the Washington area. The reports appeared in special sections in two successive issues of our newspaper. This coverage was particularly significant as we worked closely with all participating organizations to plan coverage of their respective sessions and activities. The result was an example of the very thing that the Joint Conferences sought to promote: synergy. By the way, The Ukrainian Weekly was one of the co-sponsors of this landmark undertaking.

• We followed up in September 1999 with an up-close look at the biennial convention of the Ukrainian Canadian Professional and Business Federation.

• In our issue dated October 3, 1999, we carried an extensive report on our 65th anniversary questionnaire that we had asked readers to fill out back in 1998. (We had conducted similar reader surveys in 1981 and 1993.) We provided statistics on what readers read most and least, and we excerpted comments – both positive and negative – submitted by our readers.

Among the questions we asked was what types of news or regular features our subscribers regularly read. Following are the top 10 responses:

1. all (read the paper from front to back)
2. "Newsbriefs"
3. letters to the editor
4. news from Ukraine
5. "Faces and Places"
6. "Preview of Events"
7. editorials
8. commentary ("News and Views")
9. arts and culture
10. columnists (unspecified)

Our anniversary

Speaking of our 65th anniversary, The Weekly received greetings on that occasion from Ukraine's Consul General in New York Yuriy Bohaievsky, as well as from Ukraine's Ambassador to the United States Yuri Shcherbak. The latter was particularly insightful regarding the role of our newspaper.

Dr. Shcherbak wrote: "We are pleased to note that during these years your publication has grown from a small publication for Ukrainian youth into an independent and influential newspaper on par with distinguished Western mass communications media.

"Thanks to the professionalism of your editors and reporters, you are the first to report on many events in the life of the Ukrainian community in the United States and Canada. Through its effective and analytical work, your publication attracts the attention of officials of the U.S. administration and Congress. You have established strong communications with representatives of the Ukrainian government at the Embassy of Ukraine in Washington.

"The pages of The Ukrainian Weekly publicize profound discussions of the most significant topics in the history of the Ukrainian nation, both in the homeland and abroad. It is significant that the Great Famine of 1933 especially is analyzed on the pages of your publication by people of the younger generation; it will remain in their memories and in those of succeeding generations.

"The Weekly has been progressively expanding its activity. The establishment of press bureaus in Kyiv and Toronto is evidence that The Weekly is growing stronger and that it is no longer merely the publication of one community organization. Many representatives of the political, business and religious circles of the diaspora turn to The Ukrainian Weekly. The newspaper has earned for itself many true friends, who at any moment could be organized into a Society of Friends of The Ukrainian Weekly."

Weekly website

The Ukrainian Weekly Archive moved to its own official site at www.ukrweekly.com as of August 21, 1998. The site, which now contains well over 5,435 full-text articles (not counting the 260 excerpted articles for the current year), is constantly being expanded. The site gets approximately 9,000 hits per week.

The website is dedicated to archival materials published in the newspaper since its founding in 1933, among them The Ukrainian Weekly's inaugural issue dated October 6, 1933, two issues devoted to the 1960 visit of Nikita Khrushchev to the U.S., and special issues dedicated to the 50th (1983) and the 60th (1993) anniversaries of The Ukrainian Weekly and the centennial of the Ukrainian National Association (1994).

Year-in-review sections of The Weekly from the years 1976-1998 (and the "Decade in Review" published at the end of 1979), and issues reporting on the Chornobyl accident (1986), Ukraine's declaration of sovereignty (1990), its proclamation of independence and national referendum on independence (both 1991) also are found on the archive site.

The site includes The Weekly's special issue about the Great Famine of 1932-1933, published on the occasion of that genocide's 50th anniversary (that issue was reprinted several times and its circulation exceeded 43,000 copies worldwide). Additional information – including scholarly analyses and contemporaneous accounts – about the Great Famine were included in a new section, dedicated to the famine's 65th anniversary, that was unveiled on October 2, 1998, as The Weekly's gift to the Ukrainian American community on the occasion of the newspaper's 65th anniversary. That section contains 151 articles, including a chronology of the famine years, eyewitness accounts, editorials, media reports, stories about observances of the famine's 50th anniversary in 1983, scholarly articles, interviews with journalists who reported on the famine, transcripts of testimony on the famine commission bill ultimately passed by the U.S. Congress, texts of statements before the U.S. Commission on the Ukraine Famine, as well as references and other documentation.

The archive also contains excerpts of top stories published each week in 1999, and full texts of all issues published in 1996, 1997 and 1998. All sections of the site are searchable.

Also on the site is an index for the years 1933, 1934, 1935, 1937, 1941, 1942, 1977 and from 1980 to the present. Our production staff is working to fill in the gaps so that the index will be complete. The index, which like the rest of the site is searchable, was added to the site at end of October.

A total of 236 persons subscribe to our e-mail list which informs them about all updates to our site.

The Weekly in other media

• The Ukrainian Weekly's editor-in-chief was interviewed for a feature about ethnic newspapers published on January 3 on the front page of the New Jersey section of The New York Times. Headlined "Newspapers that speak tongues," the article by George James focused on the many ethnic newspapers published in New Jersey, including long-established papers such as those serving the German, Italian, Polish and Slovak communities, as well as newer publications serving the Welsh, Indian, Chinese and Latino populations. The article also mentioned newspapers geared toward the German, Portuguese, Brazilian and Filipino communities.

In a section bearing the subhead "Two for Ukrainians," it was noted that the Ukrainian National Association publishes two papers: Svoboda and The Ukrainian Weekly. The article went on to mention that Svoboda was established in 1893 and until July 1998 was a daily; and that The Weekly was founded in 1933, and "much of its early coverage was devoted to a famine in Ukraine that was not being reported by the mainstream press."

The Weekly's editor-in-chief was quoted as saying: "I love this job. I love this community. Every week I see the results of my efforts, and every week I feel I've given something back to my community. I feel the paper is needed and I'm doing a service."

• Copies of The Weekly editorial on "The Kuchma mandate" (November 21, 1999) are part of a packet of materials on the presidential election in Ukraine to be sent in December by the National Democratic Institute to American opinion leaders and policy makers, including members of Congress, scholars, the press and non-governmental organizations (NGOs) involved in Ukraine and other independent states once part of the USSR.

• The Weekly is included on the CD-ROM and online database called Ethnic NewsWatch, which provides access to full-text articles appearing in more than 100 ethnic newspapers and journals.

• Our newspaper is listed also in various news media guides.

The UNA in The Weekly

The most significant coverage of UNA activity during the report period, that is May 1998 through November 1999, was that devoted to the UNA convention held in 1998 in Toronto. The Weekly carried detailed news reports, texts of resolutions and recommendations adopted at the convention, texts of major speeches, Also covered were the 1998 meeting of the General Assembly, and the Auditing Committee's reports on UNA operations. The UNA's Scholarship Program has always been prominently featured on the pages of The Weekly.

The UNA page in The Weekly, called "Ukrainian National Association Forum," was published more than twice per month with news and features sent in by UNA districts and branches, "Young UNA'ers" and organizing and financial reports, plus news from the Home Office on UNA activities and programs such as English Teachers for Ukraine, UNA Christmas cards, the annual conference of UNA Seniors. During the past year and a half The Weekly published 52 pages of the "Ukrainian National Association Forum."

There were several editorials on the UNA and its activities. Many articles, illustrated by photographs, were devoted to Soyuzivka and the diverse activities that take place there, from camps to sports competitions, and from the Miss Soyuzivka contest to various reunions. This year we inaugurated a series of columns from the UNA estate called "Dispatch from Soyuzivka."

In addition, The Weekly published stories and editorials about Svoboda. The May 9, 1999, issue contained four pages of children's artwork and greetings on the occasion of Mother's Day, which was part of a program run by the special projects coordinator.

Reports on UNA Executive Committee meetings were prepared by National Secretary Martha Lysko.

Financial matters

This year we at The Weekly had to make several changes in view of our financial situation.

• We cut gratis subscriptions to members of Parliament in Canada in order to save money.

• One of our staffers was laid off (see section titled "Our staff").

• We began charging $10 for each item published in our "Preview of Events" listing.

• We are publishing a two-volume book, titled "The Ukrainian Weekly 2000," to raise funds. Volume 1 is expected to be out late December/early January. Volume 2 will be published next year.

• We rented part of the apartment that serves as The Weekly's office in Kyiv in order to raise funds. Mr. Woronowycz succeeded in finding a renter, and a good partner at that, in the Associated Press. Thus, since September 1, 1999, we have been collecting $250 per month in rent.

• We have begun a campaign to attract advertisers and have now created a new look for our classified ads page (which we hope will grow to pages).

• We are already working on several new ideas to generate funds in 1999.

In general, we have tried to cut costs wherever and however possible. For example, we rarely phone Ukraine; all our contact is via e-mail, which is considerably cheaper than telephone or fax.

Our Kyiv Press Bureau chief informs me that we can project with some certainty that next year's expenses for Kyiv will be around $10,000. This year we came in under $17,000. In comparison, in 1996 we had expenses of $36,000.

We spelled out some of our problems to our readers in an editorial published on October 3, 1999. We told the readers our newspaper is facing financial difficulties and that the reasons are both simple and complex.

First we provided the simple answer:

"The Ukrainian Weekly does not have enough income to cover its expenses. The reason is that the number of our subscribers has declined to about 7,100 – down from its peak at 10,500 in 1994. The precipitous drop began in 1995, in the aftermath of the UNA's decision to double the price of an annual subscription to The Weekly. In the first year alone, after this decision, we lost 1,500 subscribers. We've never recouped from that significant loss – though we've tried repeatedly to lure back our readers.

"In addition, The Weekly has not enjoyed significant support on the part of advertisers, and, as anyone in the newspaper business will tell you, advertising is what makes newspapers profitable. (If subscribers were to foot the entire bill for any newspaper, the cost of a subscription would be substantial, even prohibitive.)

"To top it all off, in accordance with the budget adopted by the Ukrainian National Association's convention in May 1998, the UNA will now provide only $50,000 per year as a subsidy to each of its two official publications. The reason for this severe cutback in subsidies, which previously had been severalfold higher, is that insurance authorities and auditors are telling the UNA it simply does not have enough income from its insurance operations to bear the cost of its fraternal activities at the level heretofore possible. (In 1998 the cost of various fraternal activities, including two newspapers, the Soyuzivka resort, scholarships and other benefits, was $1.6 million.)"

The following week (October 10, 1999) our editorial provided "The complex answer." Following are excerpts of that editorial.

* * *

• For the past three years, The Ukrainian Weekly has been shouldering the costs of free subscriptions to this newspaper provided for all members of the U.S. Congress (plus, until very recently, select members of the Canadian Parliament). In 1996 the UNA stopped paying for these complimentary subscriptions, whereas previously, in accordance with a 1987 decision by the UNA Supreme Assembly, it was the UNA that covered these costs in an effort to keep legislators abreast of the Ukrainian community's concerns and developments in Ukraine. What does this mean? That the cost of these subscriptions for Congress, approximately $27,000 (calculated at a price of $50 per subscription), now comes out of The Weekly's budget – not the UNA's. The Weekly could easily cut that sum out of our expenses by halting this freebie – if we believed that was the thing to do. But we don't. The staff continues to feel strongly that The Ukrainian Weekly is an important vehicle for providing decision-makers with pertinent information that is not available elsewhere.

• Returning to the issue of advertising, readers may notice that there are between four and six pages of paid advertisements in each week's issue of The Weekly. Now, contrast that with the situation of the Svoboda weekly. In any issue of Svoboda there are now between eight and 10 pages of ads – roughly double what appears in The Weekly. Why? We've asked ourselves that question and have come up with only one hypothesis: the public is simply used to advertising in Svoboda because that paper was once a daily. This is reflected, in particular, in the placement of memorial advertisements and community events ads in Svoboda. Given the choice between advertising in a weekly or something more immediate, most organizations, institutions and individuals went for the immediate; therefore, they chose the Svoboda daily and thus a habit was created. Furthermore, Svoboda charges for paid advertisements of community events, while The Weekly would give free listings in Preview of Events. Yes, we at The Weekly were doing a community service, but ultimately we suffered for it. As long as the UNA combined revenues and expenses for all its publications, where an advertiser chose to place his/her ad did not much matter. But, now that the Svoboda and Weekly budgeting have been largely separated, it does.

• The way our accounting is done at the UNA, we at The Weekly get no credit (much less payment) for all the ads we run for the UNA or any of its subsidiaries (e.g., Soyuzivka). In 1995 we had calculated the amount of space devoted to the UNA in ads, publicity and UNA Forum pages and concluded that the UNA "owed" The Weekly more than $81,000 for that space for one year. If we were credited for the free advertising given the UNA, our balance sheet would look much better. Another example is our annual UNA Scholarships issue. It is prepared by The Weekly staff and published by The Weekly at a cost of an additional several thousand dollars – even though this is a promotional issue for the UNA. (The UNA treasurer insists that the cost of office space rental, for which The Weekly is not charged, cancels out the cost of UNA materials published in The Weekly. Frankly, we'd rather have an accurate internal accounting of these, and other, costs and credits.)

• As regards funding for our Kyiv Press Bureau – an operation that now costs us approximately $25,000 per year [1998 figure], not counting our full-time correspondent's salary – perhaps some of our readers and many UNA'ers will recall that fund-

ing for that operation originally came from the UNA Fund for the Rebirth of Ukraine. Where did contributions to the fund come from? Primarily from UNA'ers who donated their annual dividends back to the UNA to support that special fund. In addition, profits from UNA Christmas cards originally went to the Fund for Rebirth. In 1994 contributions to the Rebirth Fund hit a high of $417,906. However, in 1995, when the UNA stopped paying dividends to members, and soon thereafter, when the decision was made to earmark the Christmas card profits for the newly created Ukrainian National Foundation, revenues for the UNA Fund for the Rebirth of Ukraine dried up. No new sources of funding were provided, and our Kyiv Press Bureau was left in the lurch. [Our treasurer advises us that readers still can support the Kyiv Press Bureau's work by donating to the UNA Fund for the Rebirth of Ukraine, donations to which are tax-deductible as contributions for educational activity under IRC Code Sec. 170 (b) (1) (B).]

• About our Toronto Press Bureau, well, readers can see for themselves that it has become a victim of financial difficulties. It was Toronto, or should we say our Toronto correspondent, that was let go because Canada was our weakest link. The Weekly has less than 700 subscribers in all of Canada, and we have a problem gaining or keeping subscribers there due to the absolutely awful postal delivery of our newspaper.

• And then there is the topic of the newspaper press funds. Most folks in the Ukrainian American community remember that there used to be one Svoboda Press Fund. This was because there was an entity called Svoboda Press that published both the Svoboda daily and The Ukrainian Weekly. To put it bluntly, there was only one kitty for the whole publishing operation, which included books, Veselka and diverse printing jobs, as well as the newspapers. Now, however, with the progressive dismantling of the publishing operation, there remain just two newspapers, whose accounts to a large degree have been separated. However, people are not aware of this and continue, out of habit, to donate to the Svoboda Press Fund as they have done for decades, assuming that these contributions go to support all publishing efforts. In fact, donations to the Svoboda Press Fund support only the Svoboda newspaper. A press fund has been set up for The Ukrainian Weekly, donations to which support only this paper. Let there be no mistake: donations to the Svoboda Press Fund no longer support The Ukrainian Weekly.

* * *

In that editorial we also asked for our readers' assistance: "If you value The Ukrainian Weekly, please contribute to The Ukrainian Weekly Press Fund and the UNA Fund for the Rebirth of Ukraine (with the notation 'for Kyiv Press Bureau'); help find other funds to underwrite major expenses, such as subscriptions for members of Congress; advertise your services and events; buy your friends and family gift subscriptions; and, in general, promote our community newspaper."

Turning to the matter of budgets, many of you will recall that I have stressed for many years that one of our most pressing needs is for budgeting and accounting of the UNA's Svoboda Press (as its publications, print shop and bookstore are collectively called) to be handled separately for each entity. Though, on the face of it, it appears that our budgets have been separated, the reality is not that simple. In fact, many of the figures cited in separate financial reports for Svoboda and The Weekly are mere estimates or extrapolations. What I would like to see is a detailed accounting of all our income and disbursements – line by line. Only when will we know the real figures for income and expenses will we be able to make realistic projections of costs and plan for the future.

For example, right now we have no way of knowing what our phone bills are. We are simply assessed a certain percentage of the total cost.

There is also the matter of the advertising department, basically a one-person operation with that person handling both Svoboda and Weekly advertisements. Now, if Svoboda has an average of 10 pages of ads per issue, and The Weekly has half that, there certainly is a difference in the time spent by the advertising manager on the two publications' ads. How is her salary budgeted for the two papers?

And these are only two examples of how the current budget process does not accurately reflect our situation.

There is some good news on the financial front: our readers have responded, and donations to the press fund have gone up markedly. Indeed, there have been a number of major donations in support of our work. Attorney Bohdanna Pochoday donated $5,000 toward the educational work of The Ukrainian Weekly through the Ukrainian National Foundation. Two donations of $500 each were received for The Ukrainian Weekly Press Fund from the Ukrainian Heritage Foundation, thanks to Eugene Woloshyn, and UNA Branch 20 in Michigan, thanks to Roman Kuropas.

There is an increase also in advertising – due in no small part to the efforts of our administration and advertising department.

With the help of our administration and the subscription/circulation department, as well as the support of the UNA president, we have engaged in an active campaign to attract new readers, as well as to win back former readers. We have made special subscription offers to former subscribers and to subscribers of Svoboda, announced Christmas specials, and made a special offer to participants of the Joint Conferences of Ukrainian American Organizations, where The Weekly set up a display. However, we still are awaiting compilation of an address list of the tens of thousands of UNA members to whom we could market The Ukrainian Weekly.

Miscellany

• We certainly don't make it easy for people to subscribe to The Weekly, since we do not take credit cards. I propose that we accept credit card payments and that we set up a subscription system via the Internet, whether it is through our Weekly Archives site or the UNA Homepage. Use of credit cards would also simplify matters for subscribers outside the U.S. who currently have to go through the trouble of getting money orders, or opening a U.S. dollar checking account in orders to pay for their subscriptions, as one of our Canadian readers has advised.

• As The Ukrainian Weekly's editor-in-chief I was invited by UNA District Committees to speak (in English) in Chicago on March 21, 1999, and (in Ukrainian) in New York on May 23, 1999, on the topic of "The Ukrainian Press: Do We Need it?"

• On October 9, 1999, I was one of the principal speakers at the conference on "Ukraine and the West in the New Millennium" held in San Francisco on October 9, 1999, by the Ukrainian Professional and Business Group of North California. From my vantage point as editor-in-chief of The Ukrainian Weekly, I spoke about the status and future of the Ukrainian diaspora in the United States. At that conference I was honored to receive from Ukraine's Ambassador to the United States Anton Buteiko a Certificate of Honor "for personal contributions to strengthening ties between Ukraine and the U.S."

Acknowledgments

In conclusion I would like to express gratitude to the following:

• Our administration – which includes our administrator Walter Honcharyk, advertising manager Maria Oscislawski, circulation/subscriptions manager Mariyka Pendzola and administrative clerk Roman Pawlyshyn – for their exemplary cooperation during difficult times.

• Our many correspondents and free-lancers, and the countless community activists who have contributed to enriching the pages of our newspaper.

• The subscribers who have stayed with us through the years and contributors to The Ukrainian Weekly Press Fund who support our work.

• Our advertisers, whose financial support is crucial.

• UNA General Assembly members who understand the importance and value of The Ukrainian Weekly to the Ukrainian National Association, its members, our Ukrainian community in North America and to Ukraine and whose support has enabled us to continue The Weekly's mission for 66 years.

I thank them for all they have done and in anticipation of their continued support in the year 2000 and beyond.

5. REPORTS OF GENERAL ASSEMBLY MEMBERS FOR 1998 AND 9 MONTHS OF 1999.

EXECUTIVE COMMITTEE

Ulana Diachuk:
Made a short synopsis of her annual report in Ukrainian since the original report was presented in English. At the end of reporting in Ukrainian U. Diachuk thanked, vice president, Anya Dydyk-Petrenko for her continuous important work for UNA, especially in taking charge of Soyuzivka's summer concert programs. She also thanked Dr. Zirka Voronka for initiating and monitoring both UNA's English teachers programs in Ukraine. Z. Voronka has been volunteering her time and expertise to UNA for over 9 years. Special thanks to Dr. Ivan Pelech, Ihor Zayets, Volodymyr Dzingala for donating their time as volun-teers in preparing an inventory of Svoboda books, cataloging them in preparation for shipment to Ukraine.

Andrij Skyba:
MOTION: To change the layout of the seating arrangement of the room where the General Assembly was meeting. From a classroom setting to a round-table setting.
Al Kachkowski seconded the motion.
Motion was passed by a vote of 11 votes, 3 abstentions.

Stefko Kuropas:
S. Kuropas added to his written report. He stated that there are 6 members in the Executive Committee, 3 in-house members and 3 outside members. There were times that the outside Executive Committee members were not communicated with by the in-house executives on issues relating to UNA. For example the elimination of the Toronto Press Bureau. All the executives were aware that Mr. Oleksyn communicated with U. Diachuk in reference to talks relating to the merger of both organizations. But the outside executives were not advised that the State of NJ Insurance Department advised UNA that such a merger is not possible at this time. S. Kuropas thanked A. Skyba for his hard work in the Chicago District, and Roma Hadzewycz for starting The Ukrainian Weekly Press Fund. The Chicago District donated $100.00 do the Ukrainian Weekly Press Fund.

Myron Stasiw:
Had nothing to add to his written report.

Anya Dydyk-Petrenko:
Added to her written report that she is not always made aware of decisions made by the in-house executives.

Martha Lysko:
Reiterated her written report which was in English in Ukrainian.

Stefan Kaczaraj:
Explained the written financial report and made some general comments. He mentioned how important and time consuming is the constant reporting to the regulators. The decline in surplus for 9 months in 1999 was $145,000 where as the decline in surplus in 1998 was $1,521,000. There were substantial savings. Much has been done to slow down the decline in our surplus. Downsizing in the home office, changing Svoboda from a daily to a weekly all these steps lowered our deficits. There will be further savings after we liquidate the Toronto Office and after some of the office employees are terminated.
Mr. S. Kaczaraj informed all present that President Ulana Diachuk has stopped taking her regular salary and is working well over 40 hours a week for $15,000 a year. This is yet another way of lowering our deficits.

AUDITORS:

William Pastuszek:
Expressed his appreciation to all members of the Auditing Committee for their time and diligence in executing the UNA Audit. He mentioned the difficulties the publications are having in staying within their budget and that Soyuzivka is operating at a tremendous deficit. The additional rental space that will be released at the Home Office will generate extra income. The Executives employed a CPA,

Mr. John Scott as an outside auditor. He made suggestions as to the overview of our entire operation. The Executives are following most of his recommendations. W. Pastuszek reminded all the members of the General Assembly to be ambassadors of UNA. He congratulated the Executives for their devotion to the organization, trying to improve the financial situation using all their expertise to do so. He suggested that all General Assembly members give the Executives encouragement, understanding and the recognition they deserve in view of all the problems facing them. All of the Executives work 60-70 hours a week. He also congratulated both editors of the publications for their dedication.

Stefan Hawrysz:
Had nothing to add to his written report.

Alexander Serafyn:
As a result of his involvement in CBS '60 Minutes- Ugly Face of Freedom" law suite he reported that some Ukrainian organizations received approximately $120,000 lawyer's donating part of their legal fees received from CBS.

A. Belendiuk	$50, 000
A. Lozynsky	$50,000
D. Pochoday	$23,500

A. Belendiuk donated $5,000 to The Ukrainian National Foundation-UNA; and D. Pochoday donated $5,000 to The Ukrainian Weekly Press Fund.

Yaroslav Zaviysky:
Had nothing to add to his written report.

Myron Groch:
Had nothing to add to his written report.

ADVISORS:
Taras Szmagala Jr.
Had nothing to add to his written report.

Alex Chudolij:
Commended the Executives for the level of dedication and personal sacrifice on behalf of the UNA. He is however worried about the lack of communication and disclosure between all members of the Executives. He believes that the Special Committees called during General Assembly Meetings are not a waste of time. The resolutions are often reiterated year after year only because in some cases they were not acted upon initially.

Tekla Moroz:
Recommends that all our brochures be in two languages.

Halyna Kolessa:
Absent.

Nick Diakiwsky:
Absent.

Wasyl Szeremeta:
Had nothing to add to his written report.
Vasyl Luchkiv:
Because of personal medical problems during the last year, he was not as involved as he would have liked and did not prepare a report. He did represent UNA at a few community affairs.

Stephanie Hawryluk:
Had nothing to add to her written report.

Andre Worobec:
We must not forget the fraternal aspect of our organization. Districts should try to be more active especially in the fraternal areas.

Eugene Oscislawski:
Had nothing to add to his written report.

Barbara Bachynsky:
Had nothing to add to her written report.

Andrij Skyba:
Wanted to add that he had a very successful meeting with the Ukrainian Weekly editor, Roma Hadzewycz. He represented UNA at the 50th Anniversary banquet of Sports Club Levy and the 50 Anniversary of PLAST banquet in Chicago.

Al Kachkowski:
Had nothing to add to his written report.

7. REPORTS FOR 1998 AND 9 MONTH OF 1999:

SVOBODA Editor-in-chief:
Raissa Galechko:
This year's budget for both newspapers was $50,000, the lowest ever. R. Galechko was pleased to announce that in 9 months only 3/4 of the proposed budget of $50,000 that was assigned to Svoboda was used. Unfortunately, the subscribers are older and are dying out, and yet Svoboda lost only a few subscribers. There are plans to entice the 4th wave readers. Most profits come from a successful advertising department. In the last year this department has grown and is contributing to the success of the paper. It is imperative that separate budgets be established for each paper.

THE UKRAINIAN WEEKLY Editor-in-chief:
Roma Hadzewycz:
The last 1 1/2 years have been very difficult. We have lost 2 editors and are now operating with 3 1/2 editors. We stopped sending gratis newspapers to the parliament in Canada. We are however sending gratis papers to congressmen which costs us $20,000. The Ukrainian Weekly is the only paper that has influence in the White House, Congress, State Department on Ukrainian issues. If we stop this gratis program we will loose our direct access to these Congressmen and Senators. R. Hadzewycz suggests that we look for funding from other sources. The good news is that The Ukrainian Weekly Press Fund has grown from 1997 from a mere $300 to $12,000 in 1999. Only 13 % of UNA members subscribe to either of our papers. We need to solicit all our members to be subscribers. For the first time The Ukrainian Weekly will be publishing a two volume book of all the top stories published in The Ukrainian Weekly during the last 66 years.

SOYUZIVKA
John A. Flis :

The last season was not as successful as expected. There are personnel changes in our staff. We are loosing the maintenance supervisor and the bar manager. On the positive side we are talking to outside hotel consultants. We are hoping that we can still maintain this as a Ukrainian resort while opening the market to outside guests. We must prepare a whole package of new marketing materials which will take time and money. This coming year we have already booked 14 weddings and hopefully some extra business meetings. We plan to advertise in the American market for weddings and business. We are having difficulty hiring summer help. J. Flis recommends to write more extensively about Soyuzivka in both of our publications to ward off all the incorrect rumors.

Review of fraternal operations.

Discussion:
Anna Haras, Barbara Bachynsky, Anya Dydyk-Petrenko, Raissa Galechko, Roma Hadzewycz, Vasyl Luchkiv, Mary Dushnyck, Walter Sochan, Myron Kuropas, Ulana Diachuk:

- Suggestion was made to have blank Christmas Cards. There is a plan for the future to publish other than Christmas cards that would be blank and could be used for all occasions.
- The book store will be selling all available books. The Veselka Yearly Books are now being discounted for sale. Other Veselka Books will be packed and shipped to Ukraine.
- It was requested that when a person is being mentioned or quoted in any articles in Svoboda they should be advised of same. A person should be made aware that their persona is being mentioned not in a positive light, and they should have an opportunity to comment in the press, and if they decline comments that should be reflected also.
- The Ukrainian Weekly needs more articles to fill the UNA page describing activities in all the Districts.
- It is suggested that both our publications be very careful in how and what they print about UNA. We should print all the positive aspects.
- There was a suggestion that both our publications be sold on the stands in New York for the local community. Also, Districts and/or branches should gather old issues of the papers and send them out to Ukraine as a Fraternal Activity. There are many readers in Ukraine that would gladly read old issues of both publications.
- This year's scholarship program was successful. All applicants who qualified received scholarships. There was a request to advise secretaries and district heads the names of the recipients.

Ulana Diachuk:
All graduates of Saturday Ukrainian Studies Schools receive a UNA reward check of $50.00. There is an on going question whether we should be rewarding every graduate or just UNA member graduates.

Discussion:
Vasyl Luchkiv, Alexander Serafyn, Taras Szmagala Sr., Myron Kuropas, Stefan Hawrysz, Andrij Skyba, Myron Stasiw, Wasyl Szeremeta, Tekla Moroz, Alexander Chudolij, Eugene Oscislawski, Taras Szmagala Jr., Barbara Bachynsky, Al Kachkowski:

- This program serves UNA well in the public relations arena. At graduation, it is always mentioned that the graduates receive a monetary reward from the Ukrainian National Association. These graduations are attended by the community.
- On the other hand one of the perks of being a member of UNA should be to receive this reward. We should be treating our members with a special regard. In some cities there are over 120 graduates. This will be very expensive and not profitable for us to reward non members. We should consider giving a higher reward to members, and lower rewards to non-members. There is also a possibility of giving funds to the school on graduation day rather than the student, then the amount can be limited.

Al Kachkowski:
MOTION: To reward only UNA member graduates of Saturday Ukrainian Schools. Myron Groch seconded the motion.
Motion passed by a vote of 12 to 7 no abstentions.

Ulana Diachuk:
Explained that every year UNA sponsors teachers of Ukrainian language to a two week course at Soyuzivka under the patronage of "Shkilna Rada" at a cost to UNA of approx. $10,000. These courses are scheduled for two consecutive summers.

Discussion:
Martha Lysko, Vasyl Luchkiv, Anna Chopek, Tekla Moroz, Roma Hadzewycz, Andrij Skyba, Wasyl Szeremeta:

- Since we sponsor and pay for teachers of Ukrainian Saturday schools, why are we not paying for our secretaries for their insurance refresher courses. Teachers who are UNA members should be sponsored by UNA for one year. Other teachers should be sponsored by other organizations or schools. It is imperative to make a distinction between members and non members. Members should have the special perks over non-members. We must be careful with any negative back lash from the community.

Wasyl Szeremeta:
MOTION: That UNA sponsor UNA member teachers for one week for teachers of Ukrainian classes at Soyuzivka. All other teachers must pay for their courses.
Andrij Skyba and William Pastuszek seconded the motion.
Motion was passed by a vote of 19 for with 1 abstention.

Taras Szmagala:
MOTION: That there be a night session from 8-10 pm.
Motion was seconded by Vasyl Luchkiv and passed unanimously.
Evening Session began at 8PM

Press office in Kyiv:
Discussion:
Anya Dydyk-Petrenko, Rev. Myron Stasiw, Stefan Hawrysz, Vasyl Luchkiv, Myron Kuropas, Andrij Skyba:

- After the Declaration of Ukraine's Independence, UNA with the help of Marta Kolomayets, our correspondent in Kyiv at that time, created the first full time press bureau in Kyiv. Most of the Ukrainian Diaspora receives information about Ukraine from The Ukrainian Weekly. In Ukraine the staff of The Ukrainian Weekly is very reputable and highly regarded which brings both the paper and UNA high prestige. Roman Woronowycz is a very effective and qualified correspondent in Kyiv.

Vasyl Luchkiv:
MOTION: To maintain the Kyiv Press Bureau.
Motion was seconded by Barbara Bachynsky and Rev. Stasiw.
Motion was passed by a vote of 15 with 3 abstentions.

12. PROPOSAL SITE FOR UNA 2002 CONVENTION

Ulana Diachuk:

For Convention 2002, it is necessary to start making arrangements at least 2 years in advance. We need to be looking for a city and hotel to host our next Convention. We are looking for a hotel with convention facilities, including break-out rooms. We are looking for a host city where there is easy access by plane, and also easy local public transportation.

Discussion:
William Pastuszek, Andrij Skyba, Myron Kuropas, Vasyl Luchkiv, Taras Szmagala Jr., Stefko Kuropas, Alex Chudolij:.

- There were suggestions for Cleveland or Chicago to host the 2002 Convention. Both cities are well qualified to host the Convention. The last UNA Convention in Chicago was in 1966.
- There is a possibility to hold the Convention at Soyuzivka, utilizing extra rooms at the Hudson Valley Hotel in close vicinity to Soyuzivka. This would be extra revenue of over $350,000 that UNA would bring to Soyuzivka and not an outside hotel. One of the biggest problems is the transportation from various airports to Soyuzivka. We should consider investing extra funds in upgrading Soyuzivka for the Convention and by doing so we have a better chance of promoting it to outsiders for business, seminars etc. Some members felt that the idea of having the Convention at Soyuzivka is not currently a viable option.

Andrij Skyba:
MOTION: That the standing Soyuzivka Committee review the possibility of hosting the Convention at Soyuzivka and make their recommendations tomorrow morning.
Motion was seconded by Vasyl Luchkiv, Stefan Hawrysz
Motion was carried by a vote of 13 to 2 with 2 abstentions.

Taras Szmagala Jr.:
MOTION: Depending on the viability of hosting the Convention at Soyuzivka. He proposed to vote on the three other cities, Toronto, Cleveland and Chicago.
Motion was seconded by Vasyl Luchkiv.
Votes for Cleveland - 6
Votes for Chicago - 11
Votes for Toronto- 2
If Soyuzivka is not a viable host city, then Chicago will be the next host city for UNA Convention 2002.

Saturday
December 4, 1999, 9:30 AM

Ulana Diachuk:
Began the morning session.

Stefko Kuropas:
Reported on the Soyuzivka Standing Committee findings regarding hosting the next Convention. The report was that because of the logistics it would almost be impossible.

John A. Flis:
- Hosting the Convention at Soyuzivka brings on many logistic problems.
- Transportation - Arrivals from various airports, by bus, taxi etc. will take an additional 1-2 hours from the larger airports. This will cost extra funds for transportation.
- Will the meetings be held at Soyuzivka, we would have to stagger the feeding of the delegates which would be inconvenient for them.
- We would have to sleep many of the delegates at the Hudson Valley Resort. The commute between both our resorts can also become a hassle for the delegates.
- The goal of the standing committee is to someday be able to host a Convention at Soyuzivka.

Ulana Diachuk:
Because the Soyuzivka Standing Committee could not recommend Soyuzivka to host our next Convention the 2002 UNA Convention will be held in Chicago!

6. DISCUSSION ON REPORTS OF THE GENERAL ASSEMBLY MEMBERS:

Stefan Kaczaraj:
There was a question and or comment on the Kyiv Bureau and that we should subsidize it. The question was how will the deficit of The Ukrainian Weekly be reduced to $50,000 if the deficit of The Ukrainian Weekly for the last 9 months was over $150,000. No one wants to close the Press Bureau, but decisions to keep or close the bureau should not be emotional ones. If we decide to keep the bureau we should give alternate financing ideas.

Discussion:
Barbara Bachynsky, William Pastuszek, Myron Groch, Anya Dydyk-Petrenko, Walter Sochan, Taras Szmagala Sr., Taras Szmagala Jr., Roma Hadzewycz, Andrew Skyba, Raissa Galechko. Stefko Kuropas:

- Should we close down the Kyiv Press Bureau it would make the UNA a very local organization which would include only Soyuzivka in Kerhonkson and the Home Office in Parsippany.
- The expense of running the Kyiv Press Bureau should not be totally absorbed by The Ukrainian Weekly. The expense should be absorbed by UNA, because the Press Bureau is not only serving The Ukrainian Weekly but is our national representation.
- The Press Bureau should be used by both papers as a source of information and then the expenses would be divided between both papers.
- The Kyiv Press Bureau was financed by donations to the Fund for Rebirth of Ukraine –UNA. Since there is little money in that fund, but there are funds in the Ukrainian National Foundation-UNA, we should then subsidize the Kyiv Press Bureau by the Foundation.
- The Kyiv Press Bureau is registered in Ukraine as UNA Press Bureau. The UNA should give a grant to run this Press Bureau. Why do we subsidize other projects and do not sponsor our own?
- The total annual expense of the Kyiv Press Bureau is approximately $65,000. The bureau costs approximately $17,000, and the rest is for The Ukrainian Weekly correspondent.
- Svoboda a Ukrainian-language paper cannot make use of the information given out by the Kyiv Press Bureau. Each paper has various readers, needs different approaches and both cannot be using the same information source. Svoboda uses information readily available on the Internet as a source. Many Ukrainian papers are willing to have their articles reprinted which Svoboda uses on occasion and also uses free lance Ukrainian correspondents. It is not in the interest of Svoboda to absorb 1/2 of the Kyiv Bureau expenses if the information is not usable. Svoboda is fighting for every dollar. It is not cost effective to take English language information and then translate it when there is a wealth of information available in the Ukrainian language at lower costs.
- The members were reminded that the reason they are meeting at the end of the year is to approve a budget. It will be beneficial to have separate budgets for each paper because the persons in charge of each paper's expenses will be responsible and accountable for controlling the $50,000 budget set by the Convention for each paper.
- There was a comment that the executives should not cut fraternal benefits because there is no money, they should be responsible to find the money.
- In over 30 years of reading financial reports, Mr. Kaczaraj's was applauded as one of the best. All members applauded the treasurer's good work.

William Pastuszek:
MOTION: To move the expense of the Kyiv Press Bureau from The Ukrainian Weekly to the UNA.
Motion was seconded by Barbara Bachynsky.
The motion was carried by a vote of 16 with 2 abstentions.

Barbara Bachynsky:
What is the deadline when all branches will be changed to direct billing? How should Branch Secretaries work closely with professional agents and must they? How should the role of the Branch Secretary be increased in fraternal activities? Please explain the compensation of 2% to secretaries - of branches that would be on direct billing.

-One of the recommendations of the Insurance Department was that UNA go on direct billing eventually. Unfortunately, there are branches that have thousands of dollars in past due dues. After comparing our organization to other fraternals of the same size, it was found that all our problems are similar. Many similar fraternals have changed to direct billing back in 1960 through 1970. At the moment UNA is only placing those branches on direct billing that request it, or those who are seriously delinquent. As a fraternal organization it is imperative that we have branches and secretaries for they are our link with the community. We will make use of agent brokers who are selling many insurance products but will be willing and

able to sell UNA policies in the Ukrainian market.

Wasyl Szeremeta:
Requested specific answers and explanation of certain items in the financial report. Requested a more expanded explanation on what type of stocks and bonds are in our 10% stock portfolio.

- Mutual funds are recognized by the Insurance Dept of the state of NJ as common stocks. We also have preferred stocks. The requirement is that we treat mutual and common stocks as one category of stocks. According to the Insurance Department of regulations of NJ, we categorize mutual funds as required.

Stefko Kuropas:
Regarding the deficit on both of our publications. How many Ukrainian Weeklies do we need to sell to break even? Regarding Western Catholic Union and Mr. Walter Delise what is his role in our association and is he under contract with UNA. What is the salary structure of the executives?

- A study will be made as to how many subscriptions are necessary in each paper in order to know the break even point.
- Mr. Delise is a fraternalist, his specialty is to find agents and supervise them. These agents work strictly on commission basis. He was hired to find agents, he found 25 agents who will be selling our products. He gets a consulting fee of $40,000 a year for monitoring all the agents that he hires. If there is no production he is responsible to hire other agents. His contract was for one year and ends December 1999. At present Mr. Delise has no contract with UNA for year 2000. The agents will get an override only on the business that they bring in, not on any business brought in by our secretaries. We have checked production levels in other societies were with his help the production levels increased significantly. We encourage all our secretaries including those with licenses to continue to sell our products and they will continue to receive commissions. Every member has a right to sell our products, and we encourage everyone to do so. But sometimes some secretaries need a little more expertise to sell. They will now have an agent who could help them out in selling the available products. It is to everyone's interest to work together to sell as much insurance as possible.
- Regarding salaries of the executives. Since January of 1999 U. Diachuk started receiving social security benefits, she reduced her salary to the permissible $15,500 a year by doing this she is saving UNA over $60,000. Also she reminds everyone that she does not take the usual $160.00 per diem that every other board member takes. Only her work related expenses are refunded.

Andrij Skyba:
Regarding the CBS settlement and the donations made who did Askold Lozynsky make his $50,000 donation to? We made donations to Caritas in Ukraine from the Ukrainian Foundation, who is this organization? Requested further explanation of our investments in stocks and bonds? Did we in fact invest the proper % in stocks as directed by the Convention? The question of canceling our dividends, do we in fact safe money? Some members are cash surrendering their policies because they are not getting dividends, have me made a study of this problem. There is a question regarding the directives given to the investment department. Were all the executives aware of the investment procedures. What and when was legal council's advice as to buying out Robert Cook's contract. Who is UNA's legal council now?

- Mr. Lozynsky's $50,000 donation was given to UCCA.
- Actuaries recommend when and if we should give out dividends.
-Caritas is a world wide Catholic aid, tax exempt organization that was helping the Zakarpattia region of Ukraine during the tragedy. Funds were donated to the Ukrainian Foundation specifically for the Zakarpattia victims and then released through Caritas to be distributed in Zakarpattia.

Myron Kuropas:
We need to know what is the correct image of the UNA in the community?

Taras Szmagala Jr.
Is it reasonable to assume that budget cutting alone or investing in stocks alone will not insure UNA's long term viability? The General Assembly should invest a lot more time in discussing how we should sell more and bigger insurance policies.

Discussion:
Taras Szmagala Jr., Eugene Oscislawski, Al Kachkowski, Tekla Moroz, Alex Chudolij, Myron Stasiw, Roma Hadzewycz, Andre Worobec, Stefko Kuropas, Myron Kuropas, Andrij Skyba, Vasyl Luchkiv, Joseph Lesawyer, Walter Sochan.

Taras Szmagala:
MOTION: To limit every speaker to 2 minutes.
Motion was seconded by Anya Dydyk-Petrenko, and Alexander Serafyn and it passed.

Taras Szmagala:
Reminds all the General Assembly members that UNA is facing very important problems and that too much time has been spent during this meeting on non important issues. There seems to be a problem of communication on the part of some of the executives, and rather than constructive criticism many assembly members are finding fault with everything and anything the executives do. We should be recognizing the incredible stride made in the last year in keeping expenses under control. We should be spending time finding out exactly what the insurance regulators have in mind for us; why can we not merge with other societies? what does that mean in the long term for us. We should also be discussing our marketing strategies for our new insurance products.

Eugene Oscislawski:
We should place ads advertising that we are looking for bilingual branch secretaries. We should also look for Ukrainian agents who would sell to the fourth wave immigrants. Why should we be paying 2% fees to secretaries if they are not willing to collect branch dues? When will the new UNA products be available? Why do we not have monthly branch and/or district statistic reports? What will be our strategy if the new agents to be hired do not produce and we have less and less secretaries?

Al Kachkowski:
Congratulates the office executives for their expertise and dedication. But our decision making system is very inefficient which produces distrust. disillusionment, and is bad for our image. We as an organization have By-laws and we must adhere to them.

Tekla Moroz:
By changing to the direct billing system we will loose many members, since as a secretary I must remind members 2 or 3 times to pay their dues. In direct billing they will automatically be suspended. This will affect the members very negatively. We should continue to look for secretaries and offer courses for them. We should have a specific marketing plan for Canada to halt our decline in membership. What is the value of Soyuzivka?

Alex Chudolij:
What is our strategy in Canada since we closed our office there? The potential in Canada is far greater than in the US and we should place more emphasis on selling there especially in the western provinces.

Myron Stasiw:
What is our long term plan for Canada? Why did we pay Walter Delise for organizing agents to sell policies that in fact have not yet been approved by the insurance board.

Myron Kuropas:
Why are we getting away from fraternalism. Gave a brief history as to how the passing of recommendations and resolutions changed in UNA from 1917 to the present.

Andre Worobec:
When will our new insurance policies be approved by the Insurance Department? What control do we have over Mr. Delease and how he controls the agents? Can the NJ State Insurance force us to do direct billing?

Joseph Lesawyer:
We are not living up to the conditions set by the By-laws. We must keep our members abreast to all information dealing with our organization.

Stefko Kuropas:
Criticism of management does not mean criticism of UNA.

Vasyl Luchkiv:
In Direct billing is there any follow-up to delinquent accounts. Also, what happens to members that pay in cash only?

Andrij Skyba:
Needed explanation of some line items in the financial report. There was talk that we may be looking to another state to become domiciled since NJ Insurance Department is rather strict with fraternal organizations. Have we researched this possibility? What were the legal costs to buy out Bob Cook and who was the attorney? In order to be able to sell insurance in the community, the community must have a good perception of UNA.

Walter Sochan:
There is great potential in Canada and we should maintain visibility there. Regarding Direct billing - in the past secretaries collected dues in churches, community halls, and at various other functions. These made a direct contact between the secretaries and the membership. We should consider this aspect before going into Direct billing.

Martha Lysko:
- At the moment branches are not forced to go into Direct billing, but it is the wave of the future. Delinquent accounts will receive 3 billings, after the third month the member will be advised that he will be suspended. We cannot look for new secretaries in the newspaper, because secretaries are voted in by local membership.
- The Convention minutes will be mailed to all delegates, and past and present General Assembly members.
- The possibility of moving to another state of domicile must be discussed further, we must seek the advice of a lawyer who specifically handles insurance matters. We briefly discussed this possibility with Bruce & Bruce our actuaries. The states of PA, OH and IL are good fraternal states.
- Our new insurance policies were approved, without a delay. But the NJ Insurance Department is making a special study as to how the lower premiums on our new policies will affect our surplus. We expect to get ultimate approval soon.
- We confined ourselves to restructuring our existing policies because this is the most cost effective way to get new products. As soon as we have funds we will develop a competitive new 20 year term policy.

Stefan Kaczaraj:
Brief explanation of some financial figures presented in the financial statement:

Insurance Department Fees:		Professional Fees:	
$26,000	INS	$15,000	Mr. Tomorug
$40,000	Arthur Anderson	$ 3,500	ADP - Mr. French
$40,000	Price Waterhouse	$35,000	Western Catholic

- Mr. Petro Stawnychy was the lawyer who handled Mr. Cook's buy-out contract at a cost of $200.00 for his professional services.

Ulana Diachuk:
- We are continuously offering secretarial courses in the hopes that the new secretaries will become licensed and sell insurance. Unfortunately, this does not always happen. That is why we are trying to use agents monitored by Mr. Delise. We must try every possibility that is afforded us.
- We will continue to work in Canada because believe there is a great potential. However, it is difficult,, because Canadians view UNA as a foreign company. We cannot compete in selling our present policies by professional agents because of our much lower commission scale.
- The value of Soyuzivka on our books is $2,900,000.
- After working for UNA for so many years, U. Diachuk explained that she understood and expected criticism. She does not feel constructive criticism is inappropriate and does not view it as a personal affront. However, expects the General Assembly members present to inspect the reports and make a decision whether the Executive committee members succeeded in doing what they were charged to do by the Convention. In 1999, in 9 months the Executives did their utmost in order to correct the situation as it existed. Hopefully with the help of the other members and all the secretaries' help the administration will continue to reverse the drain on UNA's surplus.

11. PROPOSALS FOR CHANGES IN THE BY-LAWS TO BE PRESENTED TO PAST CONVENTION'S DELEGATES FOR APPROVAL OR REJECTION.

Taras Szmagala Jr.:
- On a Board such as ours communication issues and problems occur and that stems from the fact that we have a very inefficient process. We, the policy making Board meets once a year, take our obligations to make decisions seriously but we do not receive all the information.
- These By-laws changes are intended to make a policy Board that meets 4 times a year. Prior to the meetings there will be information packettes sent out to the members. Exercise regular oversight over the affairs of the organization. Recruit full time executives in such a way as to maximize the talent we can introduce into the organization.

Proposal:
That the Convention elects a Board of Trustees who will oversee day to day affairs of the organization from a policy point of view, will meet quarterly, will be responsible for hiring and firing of the full time Executives. The Executives would be accountable to the Board.

Discussion:

Wasyl Szeremeta:
Will these Executives who are hired by the Board have contracts? How would they be dealt with in the event that the Board was not satisfied with their performance?

Taras Szmagala Jr.:
In contractual relationship one can draft into contract for cause termination provisions, specific goals, targets, majority of board voting, etc. There should always be an exit provision in this type of a contract.

Al Kachkowski:
In principle he supports a move to this new system. It would improve the lines of responsibility to the membership. The chief executive officers should work closely with the board and be present at all the board meetings. It is critical that the relationship between the Chief Executive and the Board be communicable. The CEO hires the staff and they both report to the Board.

Alexander Serafyn:
The mandate of the Convention is that this body advise the delegates by mail and develop the document.

Taras Szmagala:
The Convention mandate is that the General Assembly put forth a resolution to the convention delegates by mail on this issue.

Myron Kuropas:
The CEO must only be a member of the organization but does not have to be Ukrainian. We will send this document out to all the delegates of the last Convention, who in all probability will not be delegates to the next Convention, will this serve our purpose. We should include guidelines as to the pluses and minuses of this new resolution.

Alex Chudolij:
The delegates of the Convention should have ample time for discussion not only vote on acceptance of an item as important as the change of the governance of UNA.

Taras Szmagala Jr.:
The Convention mandate was that we do have the referendum now with these delegates. There are different forms of discussion. We have both newspapers allowing time for discussion back and forth, we will have district meetings etc. We need to put forth a good proxy statement. We will follow the mandate of the Convention and that is to put forth a resolution on this issue to the delegates by mail. We should get this document to as close to final form as possible, mail it to the delegates now to begin the discussion process. There would be mandatory disclosure as to the pluses and minuses. I would like to have this body agree on the wording of this document that is why we should discuss it together and not leave the wording of the document to myself.

Wasyl Szeremeta:
We should discuss the general spirit of the changes and by agreeing to it we have fulfilled the first part of the mandate. Then we should mail the document to the delegates for discussion. After discussion, which will take varied forms, by next year have the delegates vote.

Alexander Serafyn:
MOTION: To prepare a document within 60 days, mail to delegates and have discussion over the summer approximately 6 months and have results in hand prior to the next Gen. Assembly Meeting in December.

Ulana Diachuk
Seconded the motion and with A. Serafyn's approval modified the motion to read that the By-laws will be published with all the changes and explanations in both our publications and mailed to the delegates within 90 days. All members can comment, the comment period will extend to September 1, 2000. Then the By-laws committee will review the comments and publish them in both publications and make a proposal to the next General Assembly Meeting. At the Gen. Assembly Meeting the members will act upon the comments presented by the By-Laws committee and approve the final document. Throughout this process it is the intent to encourage and facilitate discussion among the delegates in our publications and district meetings. Included will be a proxy statement with positive and negative statements and explanations, all these will be mailed to the delegates at the beginning of 2001, for their vote due back July 2001, the final draft will be published in our publications.
The motion passed unanimously by 16 votes.

There was extensive discussion on various proposed changes in the By-laws.

Vasyl Luchkiv:
MOTION: To have 11 board members with 3 auditors.
Alexander Serafyn seconded the motion.
Motion passed 12 to 6, no abstentions.

- There was extended discussion on who hires the CEO's staff. The Board of Trustees hire the CEO, and he in turn hires the other executives working with/for him. To get total accountability the CEO reports to the Board of Trustees and he is responsible for his staff. The CEO attends all Board of Trustees meetings.
- At the Convention the delegates should elect the Chairman of the Board of Trustees who will speak for the membership. The delegates should vote for the 11 member Board of Trustees designating which one they would like to be president. By doing this it does not preclude a person running for president, not being voted in and then left out of the Board.

Al Kachkowski:
MOTION: To call the Chairman of the Board of Trustees, President and that he/she be elected by the delegates at the Convention with the remaining 10 members.
Wasyl Szeremeta seconded the motion.
The motion passed with a vote of 16 to 4, no abstentions.

Sunday,
December 5, 1999, 9:30 AM

Continued discussion on the proposed changes of the By-laws.
- The CEO should assign job descriptions for the officers that he needs to hire.
- There were many transition questions that were valid but did not pertain to proposed By-laws changes. Budget decisions will be made by the Board of Trustees and the CEO with the Board of Trustees having the ultimate word.
- The Board of Trustees should not be getting into the day to day operations of the association. The CEO should have control of all day to day affairs. The employees ultimately answer to the CEO. Employees can always write to the Board of Trustees of their grievances but the ultimate authority is the CEO, that is because there should not be a situation where the CEO fires an employee and the employee says he has friends on the Board and cannot be fired. The Board of Trustees sets policy, the CEO has a staff and runs the operations of the association. The Board of Trustees should be responsible for a personnel policy manual which would include a grievance procedure.
- The issue of term, of the Board of Trustees: They should be elected at each Convention with a maximum term of consecutive service of 2 terms or 8 years.

Andrij Skyba:
MOTION: To form a sub committee to further continue the discussion on the proposed By-laws changes:

1. Taras Smagala
. Ulana Diachuk
3. Martha Lysko
.Al Kachkowski
5.Myron Kuropas
.Wasyl Szeremeta
7. Alex Chudolij
Vasyl Luchkiv
9.Taras Szmagala

Motion was seconded and approved.

Ulana Diachuk continued the meeting:

8. REPORT OF THE AUDITING COMMITTEE

William Pastuszek:
Applauded the Executives for trying new ways of increasing income to sell more policies and for seeking various ways to stop the erosion of our surplus. On behalf of all the auditors he expressed their appreciation for the Executives dedication over the past years. In particular he congratulated the Executives in finding new ways to make UNA financially sound.

The Auditing Committee proposed a vote of confidence for the Executive Board for the last year.

All General Assembly members took part in an extensive discussion. There were suggestions that the Home Office Executives continuously share all their information with the other Executives.

Alex Chudolij:
MOTION: To close discussions.
Alex Serafyn seconded the motion.
Motion to close discussion was passed by a vote of 12, with 3 abstentions.
The vote of confidence proposed by the Auditing Committee passed.

REPORT ON CONFLICT OF INTEREST REVIEW.

William Pastuszek:
The Insurance Department regulators request that all key people in the association sign a "No Conflict" statement which was done on premises.

14. ACCEPTANCE OF 2000 ANNUAL BUDGET REPORT

Stefan Kaczaraj:
Made a general statement of his disappointment with the members of the General Assembly. For the last 18 or so years the financial situation has been bleeding the association and now when the present Executive Board is making some hard unpleasant decisions and is doing something about this situation, the Executives do not find the support that they would expect from the General Assembly Members.

S. Kaczaraj presented the Budget for Year 2000.
Finance Committee included the following members that worked on the Budget for Year 2000.

Stefan Kaczaraj	Vasyl Luchkiv
William Pastuszek	Stefko Kuropas
Joseph Lesawyer	Andrij Skyba

There were a few budget changes suggested by the committee revising the original budget:
- Soyuzivka will be subsidized by UNA for $200,000 for next year.
- Both Svoboda and The Ukrainian Weekly will be subsidized by UNA at $50,000 each.
- There was a request to do a break even analysis for both publications in terms of how many papers need to be sold to break even. An analysis for Soyuzivka of what the occupancy rate should be to break even. An analysis as to how many policies must be sold to break even.
- Both publications survive from advertising revenue. Increasing subscriptions is fine but the money is in advertising.
- The payment of dividends is approved by the actuary, only then can we consider approving dividends.

Alexander Serafyn:
MOTION: To accept the budget for year 2000 as presented by the Financial Committee.
Vasyl Luchkiv seconded the motion.
The motion was passed unanimously by 19 votes.

Stefan Kaczaraj:
Explained that the Executives are not getting a salary increase. There was an explanation of Ulana Diachuk's salary. Her salary was $85,000 a few years ago which she voluntarily reduced to $75,000 and as of January 1, 1999 she voluntarily reduced her salary again, to $15,500. Upon examining UNA's financial statement, the expenses for salaries of Executives has been reduced by $60,000. U. Diachuk compensates this reduction by receiving Social Security benefits and her pension. Because of this UNA is receiving a savings of $60,000. The fact that her salary is reduced also will be reflected in a lower pension for her in the future.

9. REPORT OF THE PERMANENT COMMITTEE FOR SOYUZIVKA

Soyuzivka Standing Committee - chaired by Stefko Kuropas:
There was no written reports submitted from the Soyuzivka Standing Committee.
No other Committee Reports or recommendations were submitted.

13. REPORT OF COMMITTEES, ACCEPTANCE OF RESOLUTIONS-RECOMMENDATIONS.

Al Kachkowski:
Made the following recommendations:
The New Board should receive boardmanship manuals. He will try to convince people to adopt modifications as to how Soyuzivka is run for greater financial benefits. Also, proposed a separate Board that would deal specifically with Soyuzivka.

Al Kachkowski:
MOTION: To accept credit cards for payment of subscription dues for both our publications.
Barbara Bachynsky seconded the motion.
No discussion
Motion was passed unanimously.

15. MISCELLANEOUS

Ulana Diachuk:
- Read an article from National Fraternal Congress - Approval of recommendations to begin development of preliminary guidelines for Fraternal director and officers qualification.
- There was a discussion as to what date the next General Assembly Meeting should be held. Many members felt that due to weather considerations it may be beneficial to hold the meeting in November. But it was pointed out that if the meeting is held in November the treasurer will not have sufficient time to prepare figures for the Annual Meeting and or for the insurance regulatory reporting. Also a 9 month reporting period gives everyone a better financial picture.

Wasyl Szeremeta:
MOTION: To have the next General Assembly Annual Meeting be held the first week in December.
Taras Szmagala seconded the motion. No discussion.
The motion passed by a vote of 12 to 4.

There was a suggestion that all the reports be mailed to each member a week before the meeting. This, of course, can be done only if members mail their reports to the Main Office 2 weeks prior to the meeting. No reports should be handed out the day of the meeting.

Discussion:
Al Kachkowski, Andrij Skyba, Stefan Hawrysz, Joseph Lesawyer, Barbara Bachynsky

Recommendations and suggestions:
- Recommendation that Stefko Kuropas with the aid of other advisors who may be interested should be the representative from the Executives to the Investment Committee and relieve Stefan Kaczaraj, the treasurer, from these responsibilities.
- There is a specific recommendation that UNA sponsor an educational program for Ukrainian children in Ukraine, Canada and USA. This recommendation will be presented in writing to the Executives of the Ukrainian National Foundation - UNA for sponsorship.
- American Schools have a surplus of school materials can be received gathered and then mailed and distributed in Ukraine. United Ukrainian American Relief Committee is presently doing this type of volunteer work.
- A suggestion that the minutes of the last Convention be published in both languages in both papers.

Stefko Kuropas:
MOTION: That one week prior to the General Assembly meeting all the members receive a copy of the agenda of the proposed meeting.
Alexander Serafyn seconded the motion.
No discussion.
Motion was passed by 12 votes.

Alexander Serafyn:
MOTION: To adjourn the General Assembly Meeting.
Vasyl Luchkiv seconded the motion.
Motion passed unanimously.

16. ADJOURNMENT OF THE 1999 GENERAL ASSEMBLY MEETING

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ, ІНК.

ЗВІТ ФІНАНСОВОГО ВІДДІЛУ

ЗРОСТАННЯ КНИЖКОВИХ АКТИВІВ		Січень 2000	Лютий 2000	Березень 2000	Квітень 2000	Травень 2000	Червень 2000	1-го Січня до 31-го Червня 2000
Членські вкладки:								
Членські вкладки	$	157,864.30	138,050.14	151,780.23	135,048.30	139,147.96	239,693.45	961.584.38
Вплати на пенсійні грамоти		7,252.94	60,455.61	98.568.95	53,750.08	64,676.00	1,125.00	285,828.58
Юнівер. Лайф Прем.		11.994.40	8,047.45	14,638.06	8.813.26	9,571.86	12,940.41	66,005.44
Премії за реасекурацію		-70.28	0.00	-7,666.76	-1,095.76	-8,973.08	-1,208.68	-19,014.56
	$	177,041.36	206,553.20	257,320.48	196,515.88	204,422.74	252,550.18	1,294,403.84
Дивідендова акумуляція	$	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1,636.81	1,636.81
Прибутки від інвестицій:								
Банків	$	421.39	145.90	80.28	497.63	159.96	138.62	1,443.78
Бондів		257,331.45	322,982.16	291,990.40	211,647.92	209,964.72	325,015.07	1,618,931.72
Членських позичок на підклад грамот		35.46	1,701.66	3,171.46	2,507.66	2,568.93	1,181.90	11,167.07
Гіпотечних позичок		25.995.02	46,458.34	46,786.46	23,768.39	35,020.00	112,797.70	290,825.91
Реальності в Кергонксоні, Н Й		53,926.60	40,907.57	19.643.12	35,843.38	77,545.55	139.273.76	367,139.98
Коротко термінових інвестицій		2,638.95	1.287.53	1,270.28	1.944.74	2,456.55	1,699.17	11,297.22
Уділів		16,773.41	23.299.36	30,444.18	16,168.68	30.027.17	23,560.44	140,273.24
Позички для Корп. Дому УНС		0.00	0.00	37,375.00	0.00	12,458.00	33,042.00	82,875.00
	$	357,122.28	436,782.52	430,761.18	292,378.40	370,200.88	636,708.66	2,523,953.92
Зиск при продажі бондів і уділів	$	0.00	0.00	57,018.41	0.00	3,308.36	14,571.22	74,897.99
Прибутки книгарні і друкарні	$	68,142.88	134,387.01	104,650.91	76,605.94	127,279.38	118,419.03	629,485.15
Різні прибутки:								
Пожертва до Фонду Братського		3,300.00	750.00	0.00	-250.00	0.00	1,775.00	5,575.00
Пожертви для Фонду Відродження України-УНС		45.00	0.00	50 00	0.00	0.00	0.00	95.00
Залеглість до Укр Нац Фундації		744 99	1,215.00	16.00	0.00	0.00	0.00	1,975.99
Переносне конто для Корп. Дому УНС		47,707.69	33,403.12	39,696.25	-79,192.08	72,385.19	50,277.27	164,277.44
	$	51,797.68	35,368.12	39,762.25	-79,442.08	72,385.19	52.052.27	171,923.43
Разом	$	654,104.20	813,090.85	889,513.23	486,058.14	777,596.55	1,075,938.17	4,696,301.14
ЗНИЖЕННЯ КНИЖКОВИХ АКТИВІВ								
Виплати членам:								
Посмертні допомоги	$	73,591.87	77,146.00	86.556 00	60,392.00	84,696 00	78.972.00	461.353.87
За дозрілі вивінувальні грамоти		40,460 00	70,188.00	48.384 00	66,019.00	59,725.00	63,140.00	347,916.00
Виплати і частинні звороти пенсійних грамот		170.616 74	182,096.21	205.474.72	149.314.61	209.788.12	74,358.85	991,649.25
Грошові звороти		25,115.38	52.578.72	100.378.79	51.278.95	20,017.70	112,137.39	361,506.93
"Universal Life" виплати і частинні звороти		0.00	6.695.74	0.00	0.00	6,466.50	0.00	13.162.24
Відсотки від посмертних допомог		243.23	377.10	66.08	240.08	47.32	96.73	1,070.54
Дивідендова акумуляція		2,233.54	3,102.41	3,026.43	1,006.37	1,373.28	781.72	11,523.75
	$	312,260 76	392,184.18	443,886.02	328,251.01	382.113.92	329,486.69	2,188,182.58
Комісійні винагороди:								
Комісійна Винагорода "Uni	$	482.30	324.77	947.12	450.68	392.15	274.69	2.871 71
Винагорода Відділових організаторів і секретарів		17,946 88	18,228.22	18,422.87	21.408.31	18.052.31	20,313.65	114,372.24
Винагорода Обласних організаторів		1,000.00	3,310.00	1,000.00	1,000.00	1,000.00	0.00	7,310.00
	$	19.429.18	21,862.99	20,369.99	22,858.99	19,444.46	20,588.34	124,553.95
Загальні видатки і братські виплати:								
Кошти актуарія і статистики	$	0.00	12,507.00	36.671.00	26,973.87	22,326.00	24.293.00	122,770.87
Оголошення		1,106.80	65.00	2,276.00	1,909.10	3,921.90	861.80	10,140.60
Кошти контрольної комісії		0.00	0.00	0.00	0.00	2,985.55	0.00	2,985.55
Банкові оплати		1,411 20	461.74	1,078.24	685.33	447.94	744.86	4.829.31
Банкові оплати за опіку над бондами		3,494.90	0.00	0.00	3,462.50	5,894.79	557.23	13,409.42
Книжки і друки		353.97	0.00	125.80	1,783.63	169.93	123.23	2,556.56
Зменшено вартість електричних машин		0.00	0.00	6.700.00	0.00	0.00	7,100.00	13,800.00
Зменшено вартість друкарських машин		0.00	0.00	4,200.00	0.00	0.00	700.00	4,900.00
Зменшено вартість реальностей		0.00	0.00	21,400.00	0.00	0 00	21,600.00	43,000.00
Дотації		0.00	0.00	0.00	0.00	3,000.00	3,000.00	6.000.00
Вкладки до братських конгресів		240.00	255.00	180.50	469.00	0.00	0.00	1,144.50
Премії за медичне забезпечення працівників		28,210.49	10,491.29	16,574.88	57,822.27	69,990.17	16,783.39	199,872.49
Кошти обласних засідань		66.25	203.35	4,582.83	3,538.51	976.93	662.68	10,030.55
Виплата відд. Братської Діяльности		0.00	799.23	150.00	0.00	0.00	950.00	1 899.23
Загальні канцелярійні видатки		1.384.00	2,175.74	1,529.05	1,112.18	143.51	1,717.34	8,061.82
Допомога з Фонду Братського		400.00	198.00	200.00	400.00	180.00	99,743.63	101,121.63
Асекурація		384.00	603.00	997.00	384.00	1,362.22	384.00	4,114.22
Премії за забезпечення працівників від випадку		219.00	0.00	219.00	219.00	219.00	219.00	1,095.00
Кошти інвестиції		0.00	110.00	2,500.00	0.00	0.00	2,875.00	5,485.00
Кошти правні		10,163.91	636.05	0.00	0.00	838.44	360.00	11,998.40
Винагорода головного лікаря		0.00	0.00	2,000.00	0.00	0.00	2.000.00	4,000.00
Лікарські бадання нових членів		109.11	857.83	220.89	215.13	59.42	584.33	2,046.71
Кошти канадської канцелярії		0.00	0.00	524.30	0.00	0.00	513.60	1,037.90
Вкладки за дітей, яких родичі померли		0.00	1,017.76	0.00	0.00	0.00	0.00	1,017.76
Поштові оплати		6,243.57	3.193.79	4,893.02	553.01	4,100.07	12,763.77	31,747.23
Кошти друків і приладів		5,435.17	2,135.28	2.315.56	2,920.14	1,558.59	5,238.90	19,603.64
Кошти компютерізації		12,840.00	0.00	0.00	0.00	0.00	-375.00	12,465.00
Чинші		37,812.78	37,812.78	37,812.78	37,812.78	37,812.78	37,812.78	226,876.68
Обслуга машин		5,284.49	7,791.10	5.911.33	4,777.22	7,942.40	4,693.58	36.400.12
Платня головних урядовців		14,099.20	14.099.20	14,099.20	14,099.20	14,099.20	14,808.82	85.304.82
Платня працівників		42,201.12	43,233.81	64,236.35	41,042.66	41,894.27	41,681.04	274,289.25
Стипендії		200.00	0.00	0.00	0 00	0.00	0.00	200.00
Кошти телефону		1.089.78	6.997.87	0.00	4,257.29	6,177.45	7,467.56	25,989.95
Переносне конто		549,793.52	-548,478.05	0.00	0.00	286.74	0.00	1,602.21
Загальні кошти подорожей		119.20	189.89	325.10	0.00	115.00	242.90	992.09
Кошти подорожей обласних організаторів		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	50.00	50.00
	$	722,662.46	-402,643.34	231,722.83	204,436.82	226,502.30	310,157.44	1,292,838.51
Податки і оплата до асикураційних урядів								
Оплата до асекураційних урядів		1,926.00	29.023.43	5,554.46	17,910.92	14,280.56	18,790.04	87,485.41
Федеральні і стейтові податки працівників		6,058.29	6,648.13	9,849.34	5,802.76	5,027.99	5,699.18	39,085.69
	$	7,984.29	35,671.56	15,403.80	23,713.68	19,308.55	24,489.22	126,571.10
Втрати при продажі бондів і уділів	$	37,137.08	0.00	63,862.31	0.00	1,906.50	3,383.97	106,289.86
Втрати при виміні кан. валюти	$	0.00	171,325.00	0.00	0.00	0.00	98.47	171,423.47
Видатки Союзівки	$	111,913 16	61,073.25	61,118.93	53,554.29	114,382.22	178,335.00	580,376.85
Видатки книгарні і друкарні	$	55,978.64	118,819.44	129,998.76	82,608.71	102,600.99	82,438.79	572,445.33
Різні видатки:								
Кошти конвенції	$	0.00	200.00	0.00	0.00	0.00	0.00	200.00
Позички на підклад грамот-вирівняння		5,641.23	3,711.58	15,564.46	8.642.75	7.68	16,606.79	50,174.49
Виплата брокерові		744,286.85	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	744,286.85
Виплати з Сирітського Фонду		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	567.17	567.17
	$	749,928.08	3,911.58	15,564.46	8,642.75	7.68	17,173.96	795,228.51
Разом	$	2,017,293.65	402,204.66	981,927.10	724,066.25	866,266.62	966,151.88	5,957,910.16
Зростання (зниження) книжкових активів	$	-1,363,189.45	410,886.19	-92,413.87	-238,008.11	-88,670.07	109,786.29	-1,261,609.02
Баланс активів на початку місяця		68,547.798.35	68,547.798.35	68.547.798.35	68.547.798.35	68,547.798.35	68,547,798.35	68,547,798.35
Баланс активів на кінець місяця	$	67,184,608.90	68,958,684.54	68,455,384.48	68,309,790.24	68,459,128.28	68,657,584.64	67,286,189.33

ЗАГАЛЬНА СУМА АКТИВІВ		31-го січня 2000	28-го лютого 2000	31-§Δ ¢™€™∞¬, 2000	30-го квітня 2000	31-го травня 2000	30-го червня 2000	1-го Січня до 31-го Червня 2000
Готівка	$	79,096.17	148,943.01	281,187.74	484,425.61	540,353.06	808,117.01	808,117.01
Коротко-термінові інвестиції		24,303.97	409.278.33	736,367.30	349,811.03	162.443.41	196,044.22	196,044.22
Бонди		47,778,559.69	47.777,185.14	47,273.119.12	47,259,498.20	47,157,412.39	47,157,236.42	47,157,236.42
Гіпотечні позички		6,471,895.53	6,438,449.49	6,409,413.84	6,389,591.29	6,364,708.42	6,269,764.92	6,269,764.92
Позички на підклад грамот		704.235.52	690.326.86	639,776.17	613,050.98	612,504.31	540,550.68	540,550.68
Реальності		2,899,719.08	2,899,719.08	2,881,351.49	2,883,107.82	2,889,447.84	2,867,847.84	2,867,847.84
Друкарські і електронічні машини		174,146.37	174,146.37	163.246.37	162,124.83	164,367.91	156,567.91	156,567.91
Уділи		6.648,101.53	6,652,895.77	6,214,068.15	6,218,912.31	6,380,614.66	6,385,509.29	6,385,509.29
Позичка для УНС корп. ім. Д. Галичина		104,551.04	104.551.04	104,551.04	104,551.04	104,551.04	104,551.04	104,551.04
Позичка для корп. Дому УНС		2,300,000.00	2,300,000.00	2,800,000.00	2,800,000.00	2,800,000.00	2,800,000.00	2,800,000.00
Разом	$	**67,184,608.90**	**67,595,495.09**	**67,503,081.22**	**67,265,073.11**	**67,176,403.04**	**67,286,189.33**	**67,286,189.33**

Стефан Качарай, касир

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСоюзу ЛИПЕНЬ 2000 р.

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени 6/2000	7,297	15,336	3,694	26,327
Неактивні члени 6/2000	7,321	18,124	0	25,445
Всі члени 6/2000	14,618	33,460	3,694	51,772
Активне членство				
Приріст у 7/2000				
Нові члени	19	32	0	51
Нові УЛ	0	0	0	0
Прийняті наново	0	11	1	12
Разом	**19**	**43**	**1**	**63**
Убуток 7/2000				
Померли	0	21	0	21
Вибрали гроші	10	16	0	26
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	12	10	0	22
Виплатили вповні вкладки забезпечення	15	15	0	30
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	3	8	0	11
Вигасло забезпечення (активні)	8	6	18	32
Кінчилось забезпечення	0	3	3	6
Разом	**48**	**79**	**21**	**148**
Всі активні члени 7/2000	7,268	15,300	3,674	26,242
Неактивне членство				
Приріст у 7/2000				
Виплачене забезпечення	15	15	0	30
Відійшли на частинно виплачене забезпечен.	0	0	0	0
Вигасло продовж. безплатне забезпечення	3	8	0	11
Разом	**18**	**23**	**0**	**41**
Убуток у 7/2000				
* Померли	0	38	0	38
* Вибрали готівку	5	11	0	16
Дозрілі вивін. гр. неповної виплати	0	1	0	1
Повернені в активні	0	11	0	11
Вигасло забезпечення (неактиквні)	0	0	0	0
Разом	**5**	**61**	**0**	**66**
Всі неактивні члени 7/2000	7,334	18,086	0	25,420
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 7/2000	**14,602**	**33,386**	**3,674**	**51,662**

(* Виплачені і частинно виплачені грамоти)

Український Народний Союз пропонує нову програму

Якщо ви є членом УНСоюзу, ми пропонуємо придбати додаткове ґарантоване забезпечення, доплачуючи до попередньої грамоти від $1,000 до $5,000 долярів.

УНСоюз ґарантує додаткове забезпечення, яке не може бути відкиненим, усім членам-власникам грамот УНСоюзу на ціле життя (Whole Life), або платне двадцять років, (P-20), чи платне до 65 року життя (P-65), або подвійне забезпечення до 65 року життя (ДП-65).

З цієї пропозиції не можуть скористатися члени-власники термінових грамот, вивінувальних грамот, акцидентового або універсального забезпечення.

Як це діє:

УНСоюз видає додаткове домовлення (Pour in Rider) на наступні суми:

Вік: 0–36 $1,000 to $5,000
36–70 $1,000 to $2,500
71–90 $1,000 to ....

The Rates for the Pour-In Rider are listed as follows

Isue age	Premium Per $1.000	Issue Age	Premium Per $1,000	Issue age	Premium Per $1,000	Issue age	Premium Per $1,000
0	63						
1	63	26	145	51	349	76	696
2	64	27	150	52	361	77	710
3	66	28	155	53	373	78	724
4	68	29	161	54	385	79	738
5	70	30	167	55	397	80	752
6	73	31	173	56	409	81	765
7	75	32	179	57	422	82	778
8	78	33	186	58	435	83	791
9	81	34	193	69	448	84	803
10	84	35	200	60	462	85	815
11	87	36	208	61	475	86	826
12	90	37	215	62	489	87	837
13	93	38	223	63	504	88	848
14	96	39	232	64	518	89	858
15	100	40	240	65	533	90	868
16	103	41	249	66	547		
17	107	42	258	67	562		
18	110	43	267	68	576		
19	114	44	276	69	591		
20	118	45	286	70	606		
21	122	46	296	71	662		
22	123	47	306	72	637		
23	130	48	316	73	652		
24	135	49	327	74	667		
25	140	50	338	75	682		

Просимо виповнити залучений запитник і повернути до Головної канцелярії УНСоюзу.

Ukrainian National Association, Inc.
PO BOX 280 2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: (973) 292-9800
Name....................................Br.....................Policy#....... ....
Current Age................................Amount applied for $........................
Adress..
....
Tel..SS#...
Beneficiary (name)... ....
Address...

Ваші пропозиції актуальні від 1-го червня до 30 вересня 2000 року. Якщо ми отримаємо виповнені формуляри з чеком перед останнім днем вересня ц. р., ви отримаєте 4% опусту у вкладках.



Українська Скавтська Організація, з нагоди святкувань свого 50-річчя,

запрошує *в ЗСА*

ШАНОВНЕ ГРОМАДЯНСТВО І ВСЮ ПЛАСТОВУ РОДИНУ НА

ЮВІЛЕЙНУ ВАТРУ

НЕДІЛЯ, 19 ЛИСТОПАДА 2000
ГОДИНА 3:00 ПО ПОЛУДНІ
Кліфтон Гай - Скул
333 Colfax Avenue, Clifton, NJ

В програмі:
Монтаж із пластового життя
у виконанні пластової молоді

Режисер
Лідія Крушельницька
Хореограф
Рома Прийма-Богачевська

49-ий
ВСЕАМЕРИКАНСЬКИЙ МАНІФЕСТАЦІЙНИЙ ЗДВИГ СУМ

відбудеться в днях:

1 – 3 вересня 2000 р.

на ОСЕЛІ СУМ в Елленвіл, Н.Й.

під кличем

„З ХРИСТОМ В НОВЕ ТИСЯЧОЛІТТЯ"

В ПРОГРАМІ:

- Маніфестаційна частина та дефіляда Осередків СУМ;
- Спортові турніри відбиванки та футболу;
- Концерти – участь беруть:
  - **Танцювальний ансамбль „*Десна*" – Торонто;**
  - **Оркестра „*Трембіта*" Осередку СУМ – Монтреаль;**
  - **Естрадний ансамбль „*Пролісок*" Осередку СУМ – Торонто;**
  - **Мистецькі одиниці Осередків СУМ;**
  - **Мистецький табір СУМ;**
  - **Василь Попадюк – скрипка;**
  - **Музичний гурт „*Львів'яни*";**
  - **Дует – „*Люба і Микола*".**
- Забави – грають оркестри: ***„НА ЗДОРОВ'Я", „СВІТАНОК", „ЛЕГЕНДА", „ЛЬВІВ'ЯНИ".***

Запрошуємо всіх до численної участи!

Ukrainian American Youth Association
8853 Route 209, Ellenville, New York 12428
Tel.: (845) 647-7230
e-mail:Ellenville@CYM.org



ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
ОСЕРЕДКУ „СУМ" ім. ГЕН. ХОР. Т. ЧУПРИНКИ
в Нью-Йорку



ЛАСКАВО ПОВІДОМЛЯЄ ШАНОВНИХ БАТЬКІВ, ЩО

НАВЧАННЯ В ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА

в новому 2000/2001 шкільному році

розпочнеться

в суботу, 9 вересня 2000 р.,
о год. 9-ій ранку

СЛУЖБОЮ БОЖОЮ

в церкві св. Юра, в Нью-Йорку

Збір учнів при вході до церкви, 7-ма вулиця.

Після Служби Божої в шкільних приміщеннях, в будинку Державницького Фронту, 136 2nd Ave., відбудуться вписи учнів за клясами, від дошкілля до 12-ої кляси,

а також розпочнеться

початкове навчання за клясами й предметами до год. 12:45 по полудні.

Вписи учнів відбуватимуться

кожної суботи вересня, від години 9-ої ранку до 12:45 по полудні.

Просимо приходити у вишиваних сорочках і блюзках.

За інформаціями телефонувати (201) 451-2293

БАЖАЄМО УСПІШНОГО НОВОГО ШКІЛЬНОГО РОКУ!

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ

Shipka Cruise-n-Travel

власники родина Якубович/Голубець

5434 State Road Cleveland, Ohio 44134
(216) 351-1700 or (800) 860-0089
www.shipkatravel.com info@shipkatravel.com

Маланка на Морі



ПОВТОРЕННЯ



14-21 січня 2001 р.

на кораблі "Norwegian Sky"

кошт круїзу
від $903 за особу
можна додати безпосередні лети

зобов'язуючий завдаток слід зложити до 10 вересня 2000 р.

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЬЮ- ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

2, 3, 4 вересня 2000 року

(LABOR DAY WEEKEND)

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ на РІК 2000

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, „Свободи", (в тому пропам'ятні чаші інж. Б. Рака, д-ра В. Гука, Я. Рубля і д-ра П. Харука), „The Ukrainian Weekly", Марії Душник і Константина Беня

та грошові нагороди

в поодинокій грі:

ЖІНОК (35 р. і вище),

ЧОЛОВІКІВ, СЕНЬЙОРІВ (35, 45 і 55 р. і вище),

ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 р. і нижче).

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає:

MR. GEORGE SAWCHAK
724 Forrest Ave., Rydal, PA 19046

до 28 серпня 2000 р. Зголошення одержані після 28 серпня 2000 р. не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Ю. Савчак, Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Попель, Ю. Грабець.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

СУБОТА, 2-го вересня — год. 8:30 ранку на Союзівці: зголошення всіх змагунів і змагунок до Турнірової комісії і початок змагань. В цей час учасники турніру отримають інформації про час і місце своїх перших змагань і розподіл дальших змагань в поодиноких групах. В разі дощу, всі учасники турніру мусять прибути до головного будинку Союзівки, де отримають інформації про час і місце змагань.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційному листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки) яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо витяти та вислати разом з оплатою $15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище ....

2. Адреса (по-англійськи) ....

3. Телефон ....

4. Дата народження ....

5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь ....

6. Клюбова приналежність ....

Чеки виписувати на: K.L.K. American Ukrainian Sports Club



Український Музей

має шану запросити Вас на відкриття виставки

Творів Галини Мазепи

з колекції Світлани і д-ра Іларіона Чолганів

доповнено творами з родинної колекції Галини Мазепи та інших приватних колекцій

Неділя 17 вересня 2000 р.
2-га год. по пол.

Виставка триватиме від 17 вересня до 26 листопада 2000 р.



Український Музей
203 Друга Авеню, Ню Йорк, Н.Й. 10003 • Тел.: (212) 228-0110
факс: (212) 228-1947 • E-Mail: UkrMus@aol.com
web site: www.ukrainianmuseum.org



ІНІЦІЯТИВНИЙ КОМІТЕТ

повідомляє, що

ЗУСТРІЧ УЧНІВ ГІМНАЗІЇ та МЕШКАНЦІВ

БАЙРОЙТУ

– відбудеться –

8-9-10 ВЕРЕСНЯ 2000 р.

на СОЮЗІВЦІ, Кергонксон, Н.Й.

На цей з'їзд щиро запрошуємо усіх професорів, учнів гімназії та усіх колишніх мешканців Байройтського табору

З огляду на обмежену кількість кімнат, управа Союзівки просить якнайшвидше замовляти приміщення на адресу:

Soyuzivka – Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446

Tel. (914) 626-5641

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА І РЕЛІГІЇ при ЦЕРКВІ-ПАМ'ЯТНИКУ
в Савт Баунд-Бруку, Н. Дж.

повідомляє всіх, що

ВІДКРИТТЯ 2000/2001 ШКІЛЬНОГО РОКУ

відбудеться

в суботу, 9 вересня 2000 р. – МОЛЕБЕНЬ, о год. 10-ій ранку,
у каплиці семінарії св. Софії.

Після молебня орієнтаційна програма.

За дальшими інформаціями звертатися до

СВІТЛАНИ НЕДОШИТКО

тел.: (908) 996-6161




УПРАВА ФУНДАЦІЇ УВУ в НЬЮ-ЙОРКУ
ПРОГОЛОШУЄ ПЕРШИЙ СПИСОК ЗБІРКИ
на видання слідуючих проєктів: **„Українці ув'язнені, засуджені і страчені під час акції 'Вісла' польським військовим судом у Кракові, Ряшеві, Перемишлі, Люблині та Варшаві".**

Друге видання: „Українці помордовані польським підпіллям і органами безпеки під час акції 'Вісла';

Третє видання: „Невинно помордовані в 1941 році" (при відході совєтів з Галичини).

(Список охоплює пожертви від 15 липня до 31 липня 2000 р.)

Лагола Петро	1,000.00
Мілянич Микола і Дороті	1,000.00
Озарків Григорій і Катерина	1,000.00
Добрянський Анна	500.00
Німець Павло	500.00
Чапельський Орест і Любомира	500.00
Укр.Фед.Кред. Коопр. „Самопоміч" Кліфтон, Н.Дж.	500.00
Баца Павло	300.00
Лучканич Іван	300.00
д-р Фольварків Оксана	250.00
Качмарський Петро і Лідія	200.00
Кріса Володимир і Ірена	200.00
Андрусяк Марія	150.00
Балабан Василь і Ольга	150.00
Лиссий Ігор і Дарія	125.00

По 100.00 дол. зложили:
Бровицький Павло, Бойко Андрій, Данилишин Мирослава, Ільчишин Василь і Ольга, Качмар Анна і Меланія, Кочман Григорій, Крайчик Олександер і Марія, Лозинський Михайло і Ерна, Масник Юлія, д-р Музичка Ярослав і Лариса, Новак Петро і Софія, Осадца Мирон і Богданна, д-р Парубчак Стефан і Ольга, Подпівка Чарлес і Роксоляна, д-р Прокопів Володимир і Оля, д-р Свищук Юрій і Христина, Семенишин Марія в св п. мужа Миколи, д-р Сидорак Ярослав, Укр. Фед. Православна Кред. Кооператива в Нью-Йорку, д-р Федорців Василь і д-р Теодора. д-р Цибик Роман

По 75.00 дол. зложили:
Гац Станлей, Левицький Лев, д-р Стрільбицький Олександер, Шашкевич Софія

По 50.00 дол. зложили:
Галатин Петро і Стефанія, Децик Тілля в св. п. мужа Володимира, Дитиняк Володимир і Юлія, Дорош Роман, Ільків Михайло і Ольга, Карпенко Борис і Татіяна, Кобилецький Стефанія, Колінко Оксана, Колтунюк Орест і Антоніна, Корінець Микола, Кулинич Мирослав і Зеновія, Лампіка Любомир, Лстоцький Михайло і Гелен, д-р Мостович Леонід і Оксана, Мудрак Василь і Марія, д-р Ничай Стефан і Ірена, Осінчук Ада, д-р Очеретько Аркадій і Ґлорія, Панків Павло і Іванна, Панків Софія, Перхулин Микола і Марія, д-р Русин Юрій і Емілія, Стефанюк Роман і Клавдія, Тимків Юрій, д-р Тріґос Віра, інж. Шміґель Мирослав і мгр Надія.

45.00 дол. зложив
Масловський Зенон.

По 30.00 дол. зложили:
Вінич Віктор, Волошин Михайло, Осадчук Іван і Яніна, мгр Рудик Марта.

По 25.00 дол. зложили:
Барицький Микола, Василина Евген і Параскевія, д-р Грицак Петро і Рія, Дробенко Іван, Задояний Маріянна, Копичук Роман і Маргарета, Кордуба Дамян, Кухта Нестор, д-р Лизогуб Володимир, Лисак Богдан і Лідія, Лисак Теодор, Мак Петро і Каталіна, Масловський Мирон, Микуленко Микола і Катруся, Німилович Остап і Надія, Ніновський Михайло і Ольга, Обущак Стефанія, Ортинський Михайло і Аліся, Павлак Крістіна, Старостяк Марія, Тарнавський Анна, Тренза Михайло, Федів Анна, Шатинський Францес, Шевчук Ілля і Марія.

По 20.00 дол. зложили:
Вачек Стефан і Катерина, Головацький Осип і Юстина, Заґестовський Петро і Марія, Корлятович Стефан і Павліна, Мельник Дмитро і Параскевія, Мичковський Анна, Оренчук Володимир, Осташевський Михайло, Тимків Іван.

По 15.00 дол. зложили:
Зайн Василь, Садлик Михайло і Марія, Шийка Василь і Антоніна.

По 10.00 дол. зложили:
Купіна Іван, д-р Павлишин Юліян і Мирослава, Присяжний Павло і Марія, д-р Трач Роман і Надія, Юрчук Іриней і Оленка.

Управа Фундації Українського Вільного Університету щиро дякує всім нашим шановним жертводавцям, які відгукнулися на наш заклик обильними пожертвами.

В цьогорічній весняній летючці ми вичислили всі наші проєкти, які Фундація УВУ могла зреалізувати завдяки Вашій щедрій допомозі. Це національний обов'язок писати про наші ГОЛОКОСТИ. Мало є таких, що хочуть займатися тими справами, і тому коли дехто має охоту треба йому допомогти. Тому ще раз щиро дякуємо і просимо всіх, хто ще не зложив своєї цеголки на ту річ, прилучитися до нашого спільного добра. За всі пожертви будемо вдячні, як також всі пожертви на ту ціль будуть проголошені в пресі Пожертви можна відтягати від податку, а Фундація УВУ зачислить їх до Ваших попередніх пожертв, які Ви зложили на стипендії і на проєкти через Фундацію УВУ

Управа Фундації УВУ просить всіх допомогти щоби ті видання були в руках читача світу, а спеціяльно для нашого молодого покоління. Дотепер Фундація УВУ зібрала 8,000.00 дол., але ще потрібно 20,000.00 дол.

Чеки просимо виписувати на UFU Foundation Inc. і висилати на адресу Фундації УВУ.

Mailing Address: UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, Inc. P.O. Box 1028, New York, N.Y. 10276.

Office Address: UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, Inc.
43 St. Marks Place, New York, N.Y. 10003

За Управу Фундації УВУ:

Петро Ґой — голова
Теодор Воляник – секретар
Марія Решітник — фінансова

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

УПРАВА ВІДДІЛУ ОУА
"САМОПОМІЧ" в Нью-Йорку

повідомляє членів, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ

відбудуться

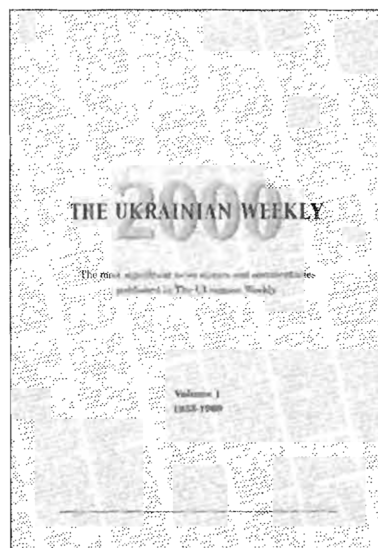
в суботу, 30 вересня, 2000 р.
о год. 2-ій по пол.

в домівці Товариства в Нью-Йорку
при 98 Друга авеню

Ласкаво просимо заздалегідь вирівняти членську вкладку.

НАТАЛІЯ ДУМА, голова **Мгр ОЛЕКСАНДЕР МОТИЛЬ**, секретар

The Ukrainian Weekly 2000



Throughout its history, The Ukrainian Weekly has been a chronicler of the times, a reflection of our society, a purveyor of information, a leader of public opinion.

To mark the end of this millennium and the beginning of a new one, the editors of The Ukrainian Weekly have prepared "The Ukrainian Weekly 2000," a two-volume collection of the best and most significant stories that have appeared in the newspaper since its founding through 1999.

Volume I, now available, covers events from 1933 through the 1960s.

All subscribers to The Weekly should have received their copies in the mail. To order additional copies of this unique book, please use the clip-out form below.

"The Ukrainian Weekly 2000" is sure to become a resource for researchers, and a keepsake for readers. A great gift idea!

THE UKRAINIAN WEEKLY 2000
VOLUME I

- Number of books ________
- Total cost of books at $15.00 each $ ________
- Also, I would like to donate to The Ukrainian Weekly Press Fund (check one): ❑ $25.00 ❑ $50.00 ❑ $75.00 ❑ $100.00 ❑ Other $ ________ $ ________
- I would like to subscribe to The Ukrainian Weekly (check one): ❑ $40.00 (for UNA members) ❑ $50.00 $ ________

Total $ ________

Please make check or money order payable to: The Ukrainian Weekly

Name ________ UNA Bramch Number (if applicable) ________

Street Address ________ Apt. # ________

City ________ State/Province ________ Zip/Postal Code ________

Mail to: The Ukrainian Weekly, 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

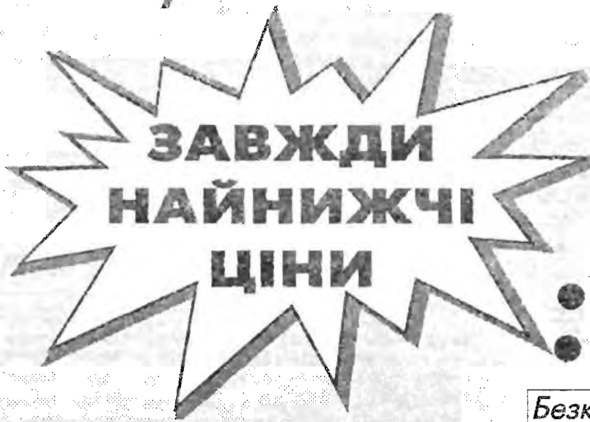
Найбільша в світі українська висилкова фірма
Висилаємо в Україну, країни СНД та Східної Європи

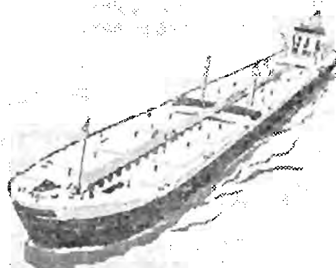
З нагоди 10 років заснування велика знижка на товари та послуги

» ПЕРЕСИЛКА ДОЛЯРІВ *Україна* **» ПАКУНКИ**









- ҐАРАНТОВАНО
- КОНФІДЕНЦІЙНО

Доручаємо доляри особисто в руки

- НАЙШВИДША ДОСТАВА
- НАДІЙНИЙ СЕРВІС

Безкоштовно відбираємо пачки з хати за посередництвом UPS

Всі довідки за тел: 1-800-361-7345

Більше 700 тисяч вдячних клієнтів!

МІСТ MEEST

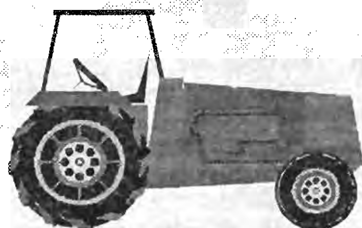
10 років разом з громадою

#1 в США та Канаді

Свій до свого по своє!

» НОВИЙ КАТАЛОГ НА ТОВАРИ І ТЕХНІКУ

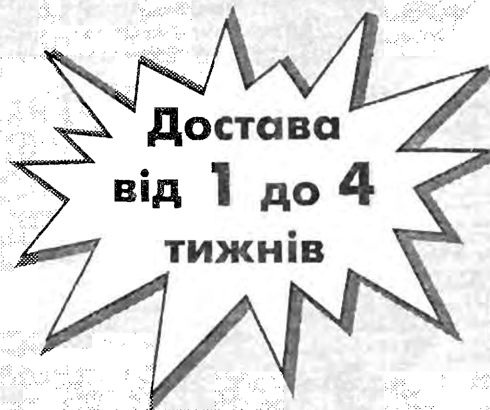
- НАЙНИЖЧІ ЦІНИ
- ВЕЛИКИЙ ВИБІР





» ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ

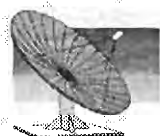
- ВЕЛИКИЙ ВИБІР
- ЯКІСНІ ПРОДУКТИ





За безкоштовним каталогом телефонуйте: 1-800-361-7345

Найнижчі ціни, найкращий сервіс тільки у фірмі «МІСТ»



Щохвилинний комп'ютерний контроль за виконанням Вашого замовлення!

На кожне замовлення даєм письмове підтвердження від отримувача



РЕГІОНАЛЬНІ ПРЕДСТАВНИКИ ФІРМИ «МІСТ» У ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

MEEST Corporation Inc. 97 Six Point Rd. Toronto, ON M8Z 2X3 Tel.: (416) 236-2032 1 (800) 361-7345	MEEST - AMERICA 817 Pennsylvania Ave. Linden, NJ 07036 Tel.: (908) 925-5525 1 (800) 288-9949	MEEST-KARPATY 2236 W. Chicago Ave, Chicago, IL 60622 Tel.: (773) 489-9225 1 (800) 527-7289	MEEST-CALIFORNIA 500 E. Harvard Str. Glendale, CA 91205 Tel.: (818) 547-4910	MEEST-ALBERTA 10834 97 Street, Edmonton, AB T5H 2M3 Tel.: (403) 424-1777 1 (800) 518-5558

Для кращої обслуги клієнтів маємо понад 250 агентів у Північній Америці. За агентом у Вашій місцевості телефонуйте безкоштовно: 1-800-361-7345

• НА ПРОДАЖ •

В центрі Львова, недалеко університету, продається 2-кімнатне помешкання. Загальна площа 52 $м^2$, житлова площа 34 $м^2$. 3-ій поверх, кімнати відокремлені. Телефон, вода – круглодобово. Ціна 12,000 дол.
Тел.: (508) 788-6390

Продається двокімнатна квартира в м. Києві (Дарниця). Ціна помірковона.
Тел.: 202 518-7694

Односпальневий апартмент в українському селі Somerset. Ціна 72,000 дол.
Тел.: (415) 922-4653 чи (415) 515-6187

• РОЗШУКИ •

Просимо допомогти відшукати нащадків або знайомих Адама Де(а)м'яновича Захарченка. Народився у с. Кищенці на Уманщині 1884 р. Виїхав до США 1912-1916 р. Будемо надзвичайно вдячні – Роман Захарченко.
Тел. у Києві 416-2110, 472-3364, 418-7890

Розшукую **ТИТЮКА ВАСИЛЯ СЕРГІЙОВИЧА** зі села Млинове, Ратнівського р-ну, Волинської обл. Прошу писати на адресу:
Україна 45024, Волинська обл., Ковельський р-н, село Городище, Титюк Василь Степанович.

В липні цього року – сторіччя від народження Байди Володимира Федоровича (родом з Волині, Україна). Нащадків козацького роду просимо відгукнутися для спілкування.
Київ, тел.: 380 44 268-38-68
Ліда Байда

• ПРАЦЯ •

Українська установа в Нью-Йорку пошукує працівника до бюра; обов'язкове знання української та англійської мов, уміння уживати комп'ютер та додатково господарські обов'язки.
Тел.: 1-793-292-9800, додатковий 3072

Потрібна кухарка до „Делі" в Лігайтоні, Па. Варення обідів і роблення вареників. Говоримо по-польськи.
Тел.: 610 377-1260

Жінка, українка з багаторічним досвідом, пошукує працю по догляду за дітьми без проживання. Навчає гри на фортепіяно. Має добрі рекомендації.
Тел.: 201 332-3805

Жінка, педагог, 56 р. шукає працю по догляду за старшою особою або дітьми. 5 днів в тижні. Залишити повідомлення на автовідповідачі.
Тел.: 973 691-1672 Оля

Пошукуємо мужчину до опіки старшого чоловіка в околиці Нью-Йорку. Просимо телефонувати на
(914) 413-5052
та залишити ім'я і номер телефону

• РІЗНЕ •

Вдова, 50 років, шукає інтелігентного чоловіка для створення сім'ї.
Тел.: 631 288-9241

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИКОЛА ГЕРЕЦ член УНС Відд. 484 Т-ва ім. Т. Шевченка в Ютиці, Н.Й. Помер 3 червня 2000 р. на 56-му році життя. Нар. в 1943 р. в Україні. Членом УНС став в 1961 р. Залишив у глибокому смутку маму, тата, дружину, дочку і сина. Похорон відбувся 9 червня 2000 р. на Forest Hill Cemetery, Utica, NY.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ВОВК член УНС Відд. 39. Помер 14 червня 2000 р. на 80-му році життя. Нар. в 1919 р. Членом УНС став в 1959 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, дочку Марію і брата Стефана. Похорон відбувся 17 червня 2000 р. на українському католицькому цвинтарі в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ЯРОШ член УНС Відд. 354 Т-ва ім. „Згода" в Омага, Небраска. Помер 26 травня 2000 р. на 76-му році життя. Нар. в 1923 р. в Україні. Членом УНС став в 1955 р. Залишив у глибокому смутку дружину Антонію і племінників Михайла і Олю. Похорон відбувся 30 травня 2000 р. на цвинтарі св. Марії Магдалини в Омага, Небраска.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

КАТЕРИНА ПАКУЛА член УНС Відд. 291 Т-ва ім. Т. Шевченка в Клівленді, Огайо. Померла 6 черня 2000 р. на 78-му році життя. Нар. в 1921 р. в Україні. Залишила у глибокому смутку дочку Анну, сина Мирона, внуків і правнуків. Похорон відбувся 9 червня 2000 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МИРОСЛАВА СІРА член УНС Відд. 171 в Байоні, Н. Дж. Померла 9 червня 2000 р. на 77-му році життя. Нар. в 1922 р.в Україні. Залишила в глибокому смутку дочок Любу, Надю з родинами і внуків. Похорон відбувся 13 червня 2000 р. на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ МАКУХА член УНС Відд. 253 Т-ва ім. Івана Франка. Померла 1 червня 2000 р. на 69-му році життя. Нар. в 1930 р. в Німеччині. Членом УНС стала в 1968 р. Залишила у глибокому смутку сина Евгенія, дочку Анну і внуків. Похорон відбувся 5 червня 2000 р. на Oak Growe Cemetery у Springfield, MA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МИКОЛА ДУБИК член УНС Відд. 48. Помер 22 червня 2000 р. на 79-му році життя. Нар. в 1920 р. в Україні. Залишив у глибокому смутку дружину Софію, синів Данієла, Антоні і внуків. Похорон відбувся 26 червня 2000 р. на українському цвинтарі в Редінг, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СТЕФАНІЯ ЗАОКОПНА член УНС Відд. 452 в Іст-Чикаго, Ін. Померла 25 травня 2000 р. на 77-му році життя. Нар. в 1922 р. в Чикаго, Іл. Залишила у глибокому смутку чоловіка Володимира, дочок Джоус, Джин, сина Володимира, 5 внуків і одну правнучку. Похорон відбувся 27 травня 2000 р. на цвинтарі Holy Seplchuro, у Worth, IL.

Вічна Їй пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР ПРИЙМАК член УНС Відд. 437 в Рочестері, Н.Й. Помер 24 червня 2000 р. на 87-му році життя. Нар. в 1913 р. в Станиславові, Україна. Членом УНС став в 1970. Залишив у глибокому смутку дружину Мирославу, синів Богдана, Ярomира, внуків Анастасію, Володимира і Катю. Похорон відбувся 27 червня 2000 р. на Holy Sepulchre Cemetery в Рочестері, Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН ОЛЕКСИК член УНС Відд. 367 Т-ва „Запорозька Січ" в Рочестері, Н.Й. Помер 7 липня 2000 р. на 78-му році життя. Нар. в 1921 р. в Залуз, Мукачево, Закарпаття. Членом УНС став в 1981 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, дочку Зузанну, внука Андрея, сестру Марію. Похорон відбувся 10 липня 2000 р. на цвинтарі Святого Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СТЕФАНІЯ НОВСЕКОСКІ член УНС Відд. 161. Померла 21 жовтня 1999 на 83-му році життя. Нар. в Амбрідж, Па. в 1916 р. Членом УНС стала в 1933 р. Залишила в глибокому смутку сина Джероміа, дочок Адріяну і Дарію. Похорон відбувся в Рочестері на цвинтарі Sylvania Hills.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО РОЛЛ член УНС Відд. 164 у Бервік, Па. Помер 4 липня 2000 р. на 84-му році життя. Нар. в 1915 р. у Бервік, Па. Членом УНС став в 1939 р. Залишив у глибокому смутку невістку Карол. Похорон відбувся 7 липня 2000 р. на цвинтарі у Бервік, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АННЕТТЕ ЛаКАЛАМІТО член УНС Відд. 267 Т-ва ім. Тараса Шевченка у Вестбурі. Померла 18 травня 2000 р. на 72-му році життя. Нар. в 1927 р. в Нью-Йорку. Залишила в глибокому смутку чоловіка Лео, дочку Маріянну, внуків Тома, Кіма і Пам. Похорон відбувся 20 травня 2000 р. на цвинтарі Мт. Hope, в Hastings-on-Hudson, NY.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

Ієромонах Юліян Я. Катрій, ЧСВВ, у Господі упокоївся



Ієромонах Юліян Катрій

Ділимося сумною вісткою, що після довшої недуги, , 8 липня під вечір, відійшов у вічність ієромонах Юліян Я. Катрій, ЧСВВ.

Ієромонах Юліян Катрій, ЧСВВ, при хрищенні названий Яковом, народився 22 березня 1912 році у селі Переволока Бучачського повіту, Західня Україна. 25 серпня 1931 року він вступив до оо. Василіян у Крехівському монастирі, де 12 квітня 1933 року склав тимчасові монаші обіти, а по трьох роках став повноправним членцем Василіянського Чину.

Навчання продовжував у Лаврівському монастирі, а завершив у Христинополі (Червонограді). У 1939 році через воєнні події був змушений виїхати з іншими василіянськими студентами до Оломовця на Моравії, де вони всі знайшли притулок в Архиєпископській семінарії св. Кирила й Методія. Тут він і завершив богослов'я і 21 листопада 1940 року прийняв св. Тайну священства з рук Пряшівського єпископа-ісповідника Павла Гойдича, ЧСВВ. Після своїх свячень він виїхав на дальші студії до Відня й 1944 року, успішно захистивши дисертацію про художню будову творів Вірґілія, набув звання доктора філософії.

Восени 1944 р. о. Катрій переїхав до Ратісбони в Баварії, й впродовж двох років був префектом учнів української Малої семінарії. Наприкінці 1946 року він виїхав до США й відразу почав викладати василіянським студентам філософію. Згодом став ігуменом й душпастирем новоствореної парафії св. Володимира в недалекім Гемстеді, Л. А. (1953-1957).

Наприкінці 1957 року його перевели на пароха в Нью-Йорку, де в роках 1961-1969 він виконував обов'язки Святоюрського ігумена та радника. Після короткого перебування при Бінгемптонській парафії (1970), в роках 1971-1982 був парохом при церкві Різдва Божої Матері в Чикаго, Ілл. Відтак у листопаді 1982 року він був вибраний на становище протоігумена Американської провінції в Асторії, Н. Й. Відслуживши з успіхом два терміни протоігуменства, в 1988 році вийшов на заслужений „відпочинок" до Ґленкова, де зайнявся монастирською бібліотекою та навчанням схоластиків. Отець Катрій увесь свій вільний час присвячував письменницькій праці. Своїми творами він значно збагатив василіянську духовну й літургійну літературу, почавши від повчальних брошур. Крім того, він був постійним дописувачем василіянського місячника в Канаді „Світло".

Похоронні відправи відбулися в храмі св. Юра в Нью-Йорку. Монаший похорон торжественно відправив преп. о. ігумен Патрикій Пащак, ЧСВВ, у співслуженні багатьох священиків, у середу вечером, 12 липня. Наприкінці похоронних молінь о. Патрикій виголосив слово, в якому накреслив життєвий шлях й великі заслуги померлого для св. Церкви та Василіянського Чину. Наступного дня, в четвер, 13 липня, Стемфордський єпарх Василь Лостен, у співслуженні отців Василіян і диякона Кирила Манолева зі Стемфорду урочисто відслужив похоронну св. Літургію та виголосив зворушливий панегірик. Тлінні останки покійного спочили на кладовищі Святого Духа Стемфордської епархії.

Вічна йому пам'ять!

о. А. Пекар, ЧСВВ



У 15-ту РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

д-ра

ВОЛОДИМИРА ДУШНИКА

будуть відправлені

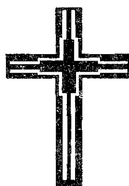
СЛУЖБИ БОЖІ

в таких церквах:

св. Юра, в Нью-Йорку, в суботу, 2 вересня 2000 р., о год. 8:30 ранку;
св. Миколая, С. Бруклин, Н.Й., в неділю, 3 вересня 2000 р., о год.11:30 ранку.

Просимо згадати Покійного в своїх молитвах

Дружина – МАРІЯ
син – МАРКО



З волі Всевишнього 16 серпня 2000 р. в Naples, FL відійшов у вічність колишній старшина УПА

бл. п.

інж. ЮРІЙ ЦВІЛЬ

ПОХОРОННІ відправи відбулися 18 серпня 2000 р. з української католицької церкви Входа в Храм Пресвятої Богородиці Діви Марії в Норт Порті, Фла.

Тіло покійного Юрія перевезено на цвинтар в С. Бавнд Брук, Н. Дж. та спочило біля колишніх воїнів УПА.

Залишені в глибокому смутку:
дружина – ДАРІЯ
дочка – ХРИСТИНА з родиною
син – ОЛЕКСАНДЕР з родиною
сестра – в Україні
похресник – ЯРКО ЛЕВИЦЬКИЙ з дружиною ЮСТИНОЮ
та ближча і дальша родина.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на „Літопис УПА" та на ветеранів УПА.

Чеки пересилати на адресу:
Korol, 12334 Hernando Rd., Warm Mineral Springs, FL 34287.

Шановні читачі,

за добрим звичаєм "Свобода" вміщує посмертні згадки, часто із світлинами, про тих, що відійшли. Такі публікації є не тільки останньою даниною покійному, вони посилюють зв'язок між поколіннями української імміграції, а крім того часто служать джерелом історичних досліджень. Наш тижневик не бере плати за вміщення таких споминів і світлин. Проте суворі обставини редакційного життя, коли щораз дорожчими стають папір, обладнання, зв'язок і друкарні, змушують нас нагадати громаді про добрий звичай пожертв на пресовий фонд. Такі пожертви, надіслані чеком на адресу "Свободи" разом із споминами про дорогих людей, стануть найкращим підтвердженням реального піклування кожного добродія про нашу спільну українську справу, виразником якої прагне бути тижневик "Свобода".





Ділимося невимовно болючою вісткою з рідними і приятелями, що 22 липня 2000 р. несподівано під час прощі до Зарваниці, в місті Тернополі, Україна, упокоїлася в Бозі наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБУСЯ

бл. п.

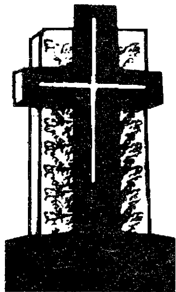
АННА ШНУРІВСЬКА

нар. 17 березня 1930 р. в селі Котузів, Підгаєцького повіту.

ПОХОРОН відбувся 2 серпня 2000 р. із церкви св. Йосафата у Воррен, Миш.
Після жалобних відправ тлінні останки відпроваджено на місце вічного спочинку на цвинтар Воскресіння.

Горем прибиті:
муж – ПЕТРО
доньки – ОКСАНА з мужем ЮРКОМ ТАРНАВСЬКИМ
– ГАЛЯ з мужем ЮРКОМ ГАВІЛЕЙОМ
внуки – НАТАЛЯ і МАРКО ТАРНАВСЬКІ
брат – ІВАН ДОМІНКА з родиною
сестра – СТЕФАНІЯ ГОДЖАК з родиною
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді та Україні.

Вічна Її пам'ять!





Ділимося сумною вісткою, що 28 березня 2000 р. відійшов у вічність на 78-му році свого життя мій найдорожчий МУЖ

бл. п.

МИРОН БЕРЕЗЮК

ПАНАХИДА відбулася 1 квітня в похоронному заведенні Бугая.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ, 2 квітня 2000 р. в церкві НЗПДМ в Дітройті.

В глибокому смутку залишилися:
дружина – СОФІЯ
швагерка – ОЛЬГА БУГАЙ з дочкою АННОЮ і сином д-ром ІГОРЕМ і його дружиною ІРЕНОЮ та їхніми дітьми МАРКОМ, НАТАЛКОЮ та МИКОЛОЮ
кузинка – НАДІЯ СУХОЛИТКА у Львові
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Вічна Йому пам'ять!

В ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого найдорожчого МУЖА і БАТЬКА

бл. п.

БОГДАНА ЛЕВИЦЬКОГО

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

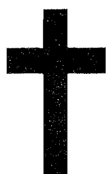
в церкві св. Йосафата у Воррен, Миш., і у Львові.

Про молитви за спокій душі Покійного просить

РОДИНА

ГОЛОВНА УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА
та 40-ий ВІДДІЛ УЗХ в Норт Порті, Фльорида
діляться зі своїм членством і українською громадою в діяспорі, скорбною вісткою, що в четвер, 1 червня 2000 р. відійшла у вічність, на 77-му році життя, наша дорога та віддана членка





бл. п.

МАРІЙКА ОЛЬГА ТЕСАРОВИЧ

з дому БІЛИНСЬКА

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в церкві св. Андрія в Норт Порті довершив о. В. Мельник. Від часу свого приїзду до Америки Марійка працювала в Українському Золотому Хресті, спочатку у 8-му Відділі УЗХ ім. Олени Теліги в Клівленді, Огайо, а після переїзду на Фльориду в 40-му Відділі в Норт Порті, Фла. В своєму завіщанні просила, щоби замість квітів в її пам'ять складати пожертви на табори молоді УЗХ в Україні.

Український Золотий Хрест щиро дякує жертводавцям:
Ользі Кобзяр – 100.00 дол., Г.У. УЗХ – 50.00 дол., Наталії Іванів – 50.00 дол. і Володимирі Кавка – 50.00 дол.

Вічна і славна Її пам'ять!

За мову і зміст
посмертних оголошень
і подяк редакція не відповідає



В ТРЕТЮ СУМНУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої найдорожчої і незабутньої ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБУНІ і ПРАБАБУНІ

бл. п.

ОЛЬГИ МИРОСЛАВИ КОВАЛЬЧУК

заупокійні

ЛІТУРГІЇ і ПАНАХИДИ

відбудуться

в неділю, 3 вересня 2000 р.

в українських католицьких церквах:

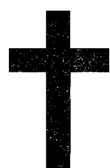
Успення Пресвятої Богородиці і Приснодіви Марії, у Маямі, Фла;
монастирі оо. Василіян, в Торонто, Канада;
святої Великомучениці Теклі, Броди, Україна.

Про молитви за спокій душі Покійної просять муж МИХАЙЛО і родина.

Для вшанування пам'яті моєї дружини жертвую:

1,000 дол. на будову Українського Музею в Нью-Йорку;
500 –"– на стипендійний фонд Суспільної Опіки при СУА;
100 –"– на Патріярхат.

Михайло Ковальчук



ПРЕЗИДІЯ СЕРЕДОВИЩА УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ
зі сумом повідомляє громадянство, що 16 серпня 2000 р. помер в Нейпелс, Фльорида

св. п.

майор УПА „АНТІН“

інж. ЮРІЙ ЦВІЛЬ

нар. 3 грудня 1914 р. в Томашівці коло Галича.

Будучи учнем Станіславівської гімназії, став членом ОУН, був в керівництві студентського руху у Львові, де скінчив політехніку. Під час німецької окупації брав участь у підпіллі, в штабі Романа Шухевича та був висланий проводом на Закерзоння підсилити тамтешнє керівництво підпілля. В 1948 році був висланий за кордон, в Німеччину, де став членом місії УПА. В Америці був активним членом середовища УГВР та Об'єднання Вояків УПА.

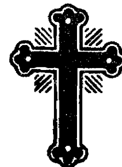
ПОХОРОН відбувся на цвинтарі УПА в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружині ДАРІЇ і дітям ХРИСТИНІ та ОЛЕКСАНДРОВІ висловлюємо глибоке співчуття

ПРЕЗИДІЯ СЕРЕДОВИЩА УГВР

Ділимося жалобною вісткою з друзями та українським громадянством, що 16 серпня 2000 р., на 85-му році життя відійшов у вічність





бл. п.

інж. ЮРІЙ ЦВІЛЬ – „АНТІН“

майор УПА

Покійний народився в селі Томашівці, Станиславівської обл., за фахом інженер-агрономом, абсольвент Львівської Політехніки, від гімназійних часів активний член ОУН, в роках 1945 – 47 заслужений член референтури пропаганди Закерзонського краю, із спеціяльними завданнями дорученими командиром В. О. УПА-6 „Сян“ майором Мирославом Онишкевичем прибув до західньої Німеччини в січні 1948 р., де став членом Місії УПА при ЗП УГВР в Европі.

Приїхавши до Америки репрезентував Місію УПА, був членом-основником Об'єднання к. Вояків УПА в США, співпрацівником Видавництва Літопису УПА та активним учасником громадсько-політичних та церковних організацій.

ПОХОРОН бл. п. майора Юрія Цвіля „Антона“ відбувся в понеділок, 21 серпня 2000 р., о год. 10-ій ранку на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Дружині Дарії, дочці Христі, синові Олександрові та всій родині висловлюємо найщиріші співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

ГОЛОВНА УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ к. ВОЯКІВ УПА США і КАНАДИ